

శ్రీ మ ద థ ర్వ ణీ య భా వ నో ప ని ప త్తు

"సర్వాత్మ భావ సామ్రాజ్య" అను
అంధ్ర వ్యాఖ్యానము

(శ్రీ దత్తస్వామి, భావనోపనిషదుపాస నివాసి,
ఆంధ్రవియోజనవిద్యారాజస్య సంకలకము.)

వ్యాఖ్యాత:

శ్రీ శ్రీ యానందవాద
శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మ గారి శిష్యుడు

శ్రీ దుహ్వారి నరసింహమూర్తి

పరమభావందవాదుడు

K. MURALIDHAR

Flat 13, Block 4, H.S. & S.
Housing Board Colony,
Rajahmundry,
HYDRABAD - 500 004.

ప్రకాశకుడు

294-15 గ్రంథమండలి, తెనాలి

స.త. - మ
48488

శం 5-00.

శ్రీ మ ద త ర్వ నీ య భా వ నో ప ని ష త్తు

“సర్వాత్మ భావ సామ్రాజ్య” అను
ఆంధ్ర వ్యాఖ్యానము
(శ్రీ చక్రస్వామి, భావనోప నిషదమష్టాన విరాచి,
ఆంతరయజునవిద్వాదహస్య సంకలితము.)

వ్యాఖ్యాత :
శ్రీ శ్రీ యా సంచి నాథ
శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మ గారి శిష్యుడు :
శ్రీ దువ్వూరి నరసింహమూర్తి
పరమహంస వనాశ్రమం.

ప్రకాశకుడు :
సాధన గ్రంథ మండలి, తెనాలి

కాపీ రైటు :

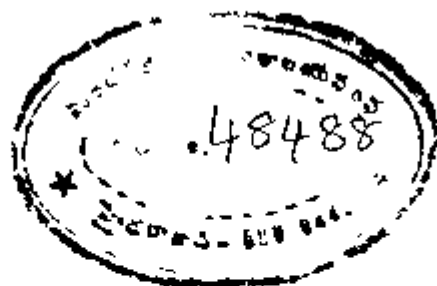
వెల 5-00.

Cat 8539
1967

వర్తమానములు
సాధన గ్రంథ మంశలిని

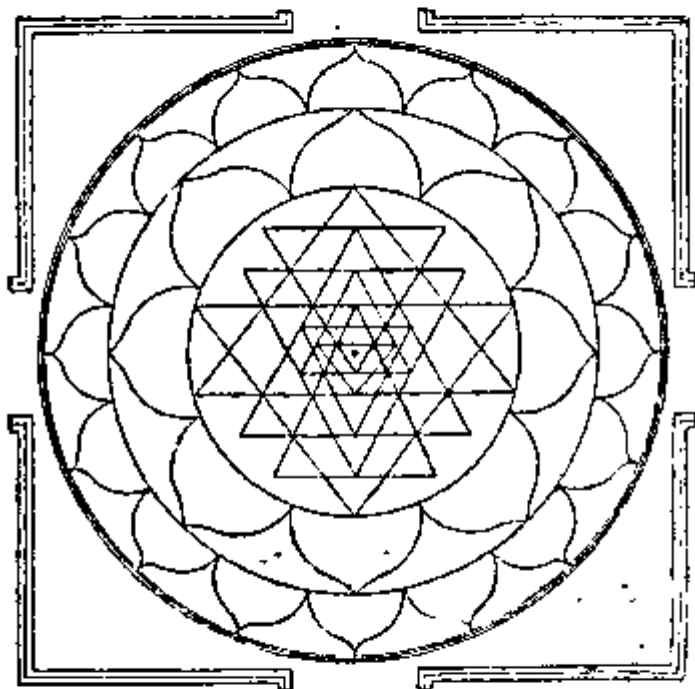
294.15
స.లె-మ

తొలి ముద్రణ :
కాశ్యపు కి. ఉగాది

కాశ్యపు కి. ఉగాది.
1978.

శ్రీ చక్ర రాజము

చిందు శ్రుతకోణ వసుకోణ దశాక్షరయోగ్య
 మన్వస్త్ర నాగదళ సంయుత పోతకారమ్ |
 వృత్తస్రయం చ దరణీసదనస్రతయం చ
 శ్రీచక్ర మేత దుదితం పరిభవతాయామ్ ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః॥

ఓం - ఓం - వమః॥

శ్రుతి సమర్పణము

శ్రీనాథ! శ్రీశ్రీయానంద!

శ్రీవిద్యా దేశిక ప్రభా!

వ్యాఖ్యాన కృతి శర్మత్వం

స్వీకృత్య కరుణాం కరుణ॥

కర్తాహ మితి యద్రాజ్యంబి

సజ్జహోమి చిదాత్మని॥

అఖండాకార రూప స్త్వం

అఖండాక రవిస్మృత్వహమ్॥

సర్వమంగళ మాంగళ్య

శివే సర్వార్థ సాధికే॥

శరణ్యే త్రియంబకే దేవి!

నారాయణి! నమోఽస్తుతే॥

గురుపాదుకాభిషాన రూపిణీ సచ్చిశ్చయీ

శ్రీమహాత్రిపురసుందరీ తృప్యతు॥

గ్రంథకర్త గురువైన

శ్రీ శ్రీయానందనాథుఁడు

శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణ శర్మ.

శ్రీ శృంగేరి శ్రీ జగద్గురు సంస్థానమ్.

శ్రీమద్విరమహంస పరివ్రాజకాచార్యవన్య పద
వాన్మోక్షమాణిపారంవారపాతీణ యమనియమాసనప్రాణాయా
ముద్రత్యహరిధ్యాసభారణాసమాధ్యష్టాంగయోగానుష్ఠాసనిష్ఠ
తపశ్శ్రేష్ఠతనర్తనాద్యవిచ్ఛిన్న శ్రీశంకరాచార్యగురుపరమృతా
ప్రాప్తపక్షర్శనస్థాపనాచార్య వ్యాఖ్యానసింహాసనాధీశ్వరసకల
నిగమాగమసారహృదయ సాంఖ్యత్రియప్రతిపాదక వైదికమాన్ద
ర్గప్రపరక సర్వతత్త్వస్వతంత్రాదిరాజధానీవిద్యానగరమహారాజ
ధానీకర్ణాటకసింహాసనప్రతిష్ఠాపనాచార్య శ్రీమద్రాజాధిరాజ
గురుభూమండలాచార్య ఋష్యశృంగపురపరాధీశ్వర శుద్ధ
భద్రాతీరవాసి శ్రీమద్విద్యాశంకరపాదపద్మాపాదక శ్రీజగ
ద్గురు శ్రీచన్ద్రేశ్వరభారతీస్వామిగురు కరకమలపద్మాతశ్రీ
జగద్గురుశృంగేరి

శ్రీమదచినపవిద్యాతీర్థస్వామిః-

అస్మదత్యంత నియశిష్య మవ్వూరి సరసింహమూర్తి
విషయో నారాయణస్మరణ పురస్కరం విరచితో ఆశిష స్సముల్ల
సంతు.

శ్రీయోగ్యు లగు సాధకులచే శ్రీచక్రార్చన అనాది
పరంపరగా గావించబడుచున్నది. సవావరణసహిత శ్రీచక్రా

రాధన స్థూలవృక్షులకు బాహ్య పూజగా మాత్రమే కను
బడినచూ సూక్ష్మవృక్షులు చక్రార్చనను అంతర్యాగముగ
జేయుటకు విధానములు శాస్త్రములందు చెప్పబడినవి. అట్టి
వానియందు భావనోపనిషత్తు శేఠెన్నిక గన్నది. సూత్ర
ప్రాయముగ నున్న ఈయుపనిషత్తునందు అనేకములగు భావ
ములు కనిపియున్నవి.

మీరు శ్రీమద్భక్తంకరి భగవత్పాదుల యందు విశేష
మయిన భక్తిప్రపత్తులు కలిగినవారు. భగవత్పాదులవారు
దేశించిన యద్వైత సిద్ధాంతమును చక్కగా తెలిసికొన్నవారు.
భావనోపనిషత్తు నందలి నిరూప భావములను బాగుగ వివ
రించి “సర్వార్థభావనాప్రాక్తి” అనువ్యాఖ్యను శేలుగులో
ప్రొసే మాపద్ధ సమర్పించితిరి. మేమీ వ్యాఖ్యను చూచి
సంతోషించినాము. శ్రీశారదా చంద్రమాలేశ్వరుల యను
గ్రహమున మీ యీ కృషి సఫలమగు గాక యని యాశీర్వ
దించుచున్నాము.

ఇతి నారాయణస్మరణమ్

కృంగిరి:

మీంకళ మాఘశుక్ల త్రయోదశి

ఇందువాసర:

దినాంక : 20 2-1978

శ్రీ రామ
స్మృతి క

బ్రహ్మశ్రీ. చింతలపాటి వీరనీలకంఠ
కుటుంబరామశాస్త్రిగారు
కొప్పరం, ప్రకాశంజిల్లా.

శ్లో॥ హర రీడావతరాయ శంకరాయ వరేజసే
తైవర్ణ్యైశ్చనాశ్చతరచే గురవే నమః॥
నదాశవపరివృతాం సకంఠోకవంద్యా ముమా
మశేష జగదుర్బుధస్థితియాది రీలాం బాహుః
భవాంబుడతి తాపిణీ భగవతీం భవానీం భజే
మహాశ్రవణసుందరీం మనసి రాజరాజేశ్వరీమ్॥

ఈ చరాచరప్రపంచమున సర్వప్రాణులు సుఖప్రాప్తిని, దుఃఖనివృత్తిని సాధిలపించి స్వభావతః తత్సాధనాన్వేషణ పనులై యున్నాను. అందు మానవులు ప్రత్యక్షముచేత అనుమానముచేత కొన్ని సాధనములను గ్రహించి, వానిచేత కృత కృత్యత నొంద లేక, వేదరూప శబ్దప్రమాణముచేగూడ "ఏవం త్రియూధర్మ మను ప్రపన్నా గతాగతం కామకామా లభంశే" అను గీతావచన ప్రకారము వేదమందు పూర్వభాగమందు నిరూపితములైన యజ్ఞ, దాన, తపోరూప ధర్మముచే స్వస్థులగు లను సాధించినను అవి నశ్వరములే గనుక స్వాధీలపితమైన నిరతి శయసుఖప్రాప్తిని, అత్యంతిక దుఃఖ నివృత్తిని పొందజాలక యున్నాడు. సశ్వరధల విరక్తులగు కొందరు ఉత్తమాధికారుల

కొరక వేదాంతములనబడు ఉపనిషత్తులు ప్రపత్తించినవి. వానిలో
రత్నిములలో హస్తాభరత్నిమువలె ఈ భావకోపనిషత్తు పర
మార్థ తత్త్వ ప్రకాశకమై, పరజేవతోపాసనా విహస్యలోభ
కష్టై పరమపునుపార్థమును బోధించుచున్నది. ఉపనిషచ్ఛబ్ద
నిర్వచనమును శ్రీసురేశ్వరాచార్యులవారు ఈవిధముగా ప్రతి
పాదించిరి.

“ఉపోపవర్గః పాపీయే త త్ప్రకీర్తి సమాప్యతే।
పాపీయ తారకమ్యుక్య పిత్రాంతే। స్వాత్మవిక్షిణాత్।
త్రవిభస్య పద్యస్య విద్యోఽపి విశేషః॥
ఉపనీయే మహాత్మానం బ్రహ్మపాస్త్ర ద్దయం తతి॥
విహంతవిద్యాం తిష్ఠం చ తస్మా దుపనిషద్భవేత్।
విహత్యా వర్తమాంసస్యా విద్యాం ప్రవృత్తయాపరమ్॥
గమయత్కస్త సంరేవ మతోవోపనిషద్భవేత్।
ప్రవృత్తిహేతు స్మితేహిన్ త మ్మోక్షోదేవక త్వత్॥
యతోపనిషదయే ద్విద్యా తస్మా దుపనిషద్భవేత్।
యతోక్త విద్యాహేతుత్వాత్ గ్రంథోఽపి తదవేదక॥
తవే దుపనిషత్సాహ లాంగలం జీవనం యదా॥

పై పదనములచే ప్రత్యేకాత్మను అవిద్యకమైన పరిచ్ఛి
న్నాహంభావమును విద్యచే నివర్తింపజేసి పరమాత్మాభిన్ను
నిగ నెలుపునదియు, అనాత్మ భూతము లగు జేహేంద్రియ
మనస్సులయొక్క ప్రవృత్తిహేతువు లగు కామారాదులను,
తన్మూలభూతావిద్యను నిర్మూలన మొనర్చి అద్వితీయ సచ్చి
దానంద బ్రహ్మో భిన్నతలు బోధించునదియు, విరంజిత భావ

ననే అహోహోనుభూతి కలిగించునదియు ఉపనిషత్తు అనబడును. అట్టి బ్రహ్మవిద్యాహేతువు అగు గ్రంథమునూడ “లాంగలం బీజవన” మనురీతిగా ఉపనిషత్తు అని వ్యవహరింపబడును. మిథ్యాజ్ఞాన జనితభావనలు అసంతములు, సమ్యక్ప్రమాణ జనితజ్ఞాన సర్వాత్మిభావనయే ఇచట భావనాశబ్దముచే గ్రాహ్యమగుచున్నది. సర్వవృత్త్యమును దృష్టాపు డగు పరమాత్మకన్న వేరుగా లేనట్లున్నా, దృష్టాపు డగు పరమాత్మయే సర్వవృత్త్యరూపేణ భాసించుచున్నాడనియు శ్రీగురుకరుగాకటాక్ష లబ్ధాహోహోనుభూతిచే గ్రహించుట సార్వాత్మసిద్ధి యనబడును.

షట్త్రింశ త్తత్త్వములు పరమేశ్వరుని మూర్తులు. ఇహ్యువి “విరాట్పురీరే బ్రహ్మాండే ప్రాణినా మపి విగ్రహః, షట్త్రింశ త్తత్త్వసంఘాత్య స్సర్వత్రా వ్యనువర్తతే” సమస్తీరూప బ్రహ్మాండమునందును వ్యప్తిరూప శరీరమందునను న్యాపించియున్నది. అందున పరమేశ్వరుని మూర్త్యప్రకము ప్రత్యక్షోపలబ్ధి యోగ్యము పంచదశీమంత్రిము. “ఆద్యంతజన బిందుత్రయ సమప్తి క్షణై స్విభావితాకారా, షట్త్రింశత్తత్త్వాత్మ తత్త్వాతీతా చ కేవలావిద్యా” అని ప్రకంసితము. సార్వాత్మసిద్ధికి, సర్వాత్మ భావనానుసంభావము. షట్త్రింశ త్తత్త్వ సమప్తి వ్యప్తిత్వ పరదేవతా జ్ఞానము తిష్ఠంత్ర మూలకములు.

"తస్మాత్సర్వాత్మనే మనం స్వకేరం విచింతయేత్"
అని చెప్పబడినందున స్వకేరమునకు శ్రీచక్రభావన మొద
లగు సంప్రదాయార్థములు ఇంకు సవిస్మరముగ నిరూపితములు.

స్తుప్తముగ ఈవిషయమునే శ్రీసుతేశ్వరాచార్యులు
దక్షిణామూర్తిస్తోత్ర వార్తికమునకు 'అనుమేయాసు సమః
క్షీప్రపమాణోహి తీర్త్యతః, మూర్త్యష్టక మయం బ్రూతే
గురు సర్వాత్మభావనాత్" అని ప్రతిపాదించిరి. వై భావ
మును తస్మాత్సర్వార్థాలు 'సకాశ్యప్రకాశకాతిరిక్త స్వ క్షేయ
స్వాభావాత్, తస్య చాప్తమూర్త్యతిరిక్తత్వాభావాత్. అత్ర
వత్సమనాచాప్తమూర్తి భావనమేవ ఈశ్వరిస్య సర్వాత్మభావనే
త్యభిప్రేతోక్తం సర్వాత్మభావనా మితి" అని వ్యాఖ్యా
నించిరి. ఇచట నస్తుపితి నచుపరించి

కర్మాణి చిత్తగుర్భర్తం జితాగ్రార్థ ముపాసమిః।

మోక్షార్థం బ్రహ్మవిజ్ఞాన మితి వేదాంత రిండిమః॥"

అని భగవత్పాదోక్త్యనుసారము ఈశ్వరార్పిత నిత్యైవ మిత్తి
కాది కర్మానుష్ఠానముచే చిత్తగుర్భి కలవాడై, ఈశ్వరో
పాసనచే చిత్తైకాగ్ర్యము గలవాడైనచే, మోక్షోపేక్షాభూత
బ్రహ్మహోక్షజ్ఞానమును పొంద గలడని తెలియుచున్నది.

"న శివే న వినా శక్తిః న శక్త్యా రహిత శ్శివః"

ఇత్యాది ప్రమాణములచేతను-

"పుండ్రావం వా నృరే ద్దేవం ప్రీదావం వా విచింతయేత్।

అరవా విస్మయం ద్యామై త్వద్విదానందంక్షయమి॥"

ఇత్యాది వాక్యములచేతను శివశక్త్యభేదము తెలియుచున్నది.
 “అకారవాం స్త్వం నియమా నువాస్యో వచ స్త్వనాకార
 మునైతి బుద్ధిః” ఇత్యాది వచనములచేత ముముక్షువులకు
 నాకార భగవదుపాసనయు అత్యావశ్యకము. తత్రాపి జగ
 న్మాత్రురూపమున ఉపాసించుట నాథగులకు అపాయములేని
 ఉపాయము. అందుచేతనే మహానీయులు.

“పర్యేకాస్తా ద్విజాః ప్రోక్తా న శైవా న చ దైష్టవాః ।
 ఉపాసకా యే పరమాం గాయ శ్రీం వేదచాతరమ్” ॥

అని వాక్రుచ్చిరి. కనుక పరబ్రహ్మోపాసన పరిచ్ఛిన్నాహం
 భావముతో చేయుటకన్న సర్వాత్మభావనతో చేయుట ఉత్త
 మోత్తమము. అట్టి ఉపాసవచే.

“పంచరూప పరిత్యాగా దన్వరూప ప్రహరణః ।
 అధిష్ఠానం వరం తత్త్వ మేకం నద్విష్యతే మహాత్ ॥”

అని ప్రతిపాదించబడిన పరమసర్వమును గుముత్యపు స్వాను
 భూతిచేత వెలుసుకో గలుగుచు, స్వానుభూతి లేనివా రెంత
 పండితులైనను వారు.

“అనుమాదిం వినా మాదో వృథా బ్రహ్మాదీ మోదతే ।
 ప్రతిబింబిత కాచాగ్ర పలాస్వాదీన మోదతే ॥
 కుకలా బ్రహ్మవర్తాయాం వృత్తిహీనా స్ఫురాగిణి ।
 తే వ్యక్తాని తయా మానం పువరాహాంతి యాంతిహ”

అను వచనములకు ఉదాహరణభూతులు కాకపోరని తెలియు
 చున్నది.

బ్రహ్మవిద్యకు ఎట్టివారు అధికారులు అని ప్రశ్న రాగా-

“తపోవిః పితృసానాం కాంతానాం పితరాగిదాదౌ ।

మమహావా మపేక్ష్యేయ మాత్మబోలో విధీయతే ॥”

అను శ్రీ శంకరభగవత్పాద పంచసము తపస్వి, శాంతుడు, విరక్తుడు అగు ముముక్షువుకే ఆత్మబోధ శ్రవణాదు లొనర్చి నను సఫల మగునని సెలుపుచున్నది. మరియు తత్త్వసాక్షాత్కారము నొందిన మహనియుల ఉపదేశమే సంనారతారకము గాని కేవల పరోక్షజ్ఞానులగు వారివల్ల అపరోక్షజ్ఞానోపదేశము కానేరదు. యుక్తిప్రయుక్తుల యందు కళలులగు తార్కికులు శాస్త్రీకులు మొదలగువారు ఎంతవిమర్శించినను వారికి మన శ్యాంతి లభించుట చుర్లభము.

“దేవ నోపాదితో దేవః యస్య నో గుర్వపగ్రహః ।

న చ తా దివనో దేవ తస్య కాంతి ర్నవిద్యతే ॥”

“తస్మా త్తాత్మిక చాటభటరాజా ప్రవేశ్యే
మథయం దుద్ధిమిద ముల్బుబుద్ధ్యగమ్యం శాస్త్రం గురుప్రసాద
రహితైశ్చ”

“తద్రుద్రావాహ మస్మి త్యనుభవ ఉదితో యస్య కస్యాపి చే నై

షంవ క్షీ వద్గుహా మమృతకథితాభార్తపీయూష వృష్టాః ।

జీవస్మృత్త స్పదీవ శ్రమర విదుమనా విర్గతేనాద్యుపాదా

నిత్యానంతైక రామ ప్రసాది వరమం నష్ట వందనా వృత్తిః ॥”

ఈ మొదలగు సర్వవేదాంత సారస్వతా, బృహదారణ్యక భాష్య, వేదాంత శతశ్లోకాద్వి గ్రంథములయందలి శ్రీశంకర భగవత్పాద వచనములు నై విషయములు దృఢీకరించుచున్నది. గీతయును భగవానుడుగూడ “ఉపదేశ్యంతి తే జ్ఞానో జ్ఞానినః” అని ఉపదేశించిన “తత్త్వద్వంద్వ” అంటూ అపూర్వోన్మేషభూతి గలవా రుపదేశించిన జ్ఞానమే పరమశాంతి కారణమని తెలిపినాడు.

ముముక్షువులగు సాధకులకు గురుముఖైక వేద్యములగు శాస్త్రీయ సంప్రదాయ రహస్యములను, శ్రీ విద్యాపాసనా విధానములను జేవ్యుల నిపాకులయందు ప్రతిపాదితములైన తత్త్వప్రహస్యములను, సగుణ నిర్గుణ బ్రహ్మవిద్యా సమన్వయమును - శాస్త్రానిరుద్ధముగ గురుసంప్రదాయసిద్ధముగ ఈ “సర్వాత్మ భావసామ్రాజ్య” వ్యాఖ్య కరణిలామలకముగ తెలుపుచున్నది. ఏతద్వ్యాఖ్యలేలు నా కపరిచిస్తులైనను మీ గురుదేవులు శ్రీ శ్రీయీశందనాథులు అను నీతొ నానుముగల శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణ శిష్యుగారు శ్రీకాకుళనివాసులు, నాకు అస్సన్నితవశేష్యు లగు శ్రీమిన్నికంటి వెంకటసత్యనారాయణ శిష్యుగారిద్వారా శ్మిత పరిచితులు. వారు ఉపాసనా సిద్ధపురుషులు వారియొక్క కరుణారసపూర్ణ భక్తిరసపారవశ్యము వారు రచించిన “కూర్చితే నీ మనః కుసుమమ్ము శ్రీమూలకిచ్చు పూదోయిట నెన్నవేని” అను దీర్ఘసీపమాలిక గుర్తు వచ్చినపుడల్లా హృదయంగమమై

అనుభవైకవేద్యవైస ప్రబోధమును కలిగించు చుండును. తరువాతి బ్రహ్మసంపద రసానుభూతికి సరళ, సన్నిహిత మార్గ దర్శిక యగు ఈవ్యాఖ్యయు, తతోధికముగ ఆనందకవస్తువది. గ్రంథస్థ విషయములు సహృదయు లగు విద్వాంసులు, బ్రహ్మ వేత్తలు, శ్రీవిద్యోపాసకులు స్వయముగనే వ్యానుభవపూర్వకముగ గ్రహించి, “స్వయం తీగ్ధః పరాన్ తావయః” అను న్యాయమున అర్హులగు వారలను నెలిపి ముముక్షు లోకోపకారకు లగుదు రని నా విశ్వాసము. ఇదట నామనస్సును తోచిన ఒక చిన్నవిషయమును ప్రస్తావించుట అపంగతము కాక సుసంగతమే యని తలచెదను.

విష్ణు పురాణాదులయందు ధ్యానము, ధ్యాత్విధ్యాన ధ్యేయార్థైక త్రిపుటీయుక్త మగుటచే పరమార్థ ముపబడదు పరమార్థము భేదిరహితము.

“వ్యాసం చైవార్జునో దూప పరమార్థాన కర్షితమ్ ।

చేదకారి వరేక్ష్యత త్పరమాద్ధో న భేదవాన్ ॥”

అనియు, “జ్ఞానాదేవతు కై వల్యం నాన్యథా కర్మకోటిభిః” అని జ్ఞానమే కై వల్యపద మనియు నెలియుచున్నది. ధ్యానము కూడ మనస్సాధ్య మగు క్రియయే. వస్తుతంత్రము కాక పురుష తంత్రము ఎవను-మనోవశీకరణ ద్వారా నిర్విశేషార్థ సాక్షాత్కారమును కారణ మగుచున్నది. మరియు జ్ఞానోత్పత్తికి అత్యంతస్వీ విచారావశ్యకత యెంతేని గలదు. అన్న తత్త్వ

విచారము చేయువారికిగూడ, అపరాధావహ - విపరీతభావనలు
ప్రతిబంధకము లగుచు తత్త్వసాక్షాత్కారము కలుగనీయవు.
ఇట్టి సిద్ధిలోనే పారమని నిర్వేదము-

“ప్రాకృతం వాననాజాలం విమోఽనుతి హం యథా ।
మనో తస్మై తస్మాదై కృపణః కిం కరోమ్యహమ్ ॥”

అని వర్ణితము. ఇట్టి దశలోనే తన్నివృత్తికై బ్రహ్మోపాసన
విహితము.

“అత్యంతబుద్ధి మాంద్యా ద్వా సామగ్ర్యవా వ్యసందావత్ ।
మో విచారం న లభితే బ్రహ్మోపాసిత స్తో విశమ్భః”

ఈ విధముగా పంచదశ్యామలయందు పరోశీబ్రహ్మ
చింతనము గూడా చేప్పబడినది.

“అనుమాతే రదాపే ఏ బ్రహ్మాస్మి త్యేవ చింత్యతామ్ ।
అప్యవత్ ప్రాప్యతే ద్యావా స్పృత్యా ప్తం బ్రహ్మ కిం పునః॥”

ఈ బ్రహ్మోపాసనయు సగుణోపాసన, నిర్గుణోపాసన యని
ద్వివిధముగా యున్నది. సగుణోపాసన, నిర్గుణోపాసనగా నదీ
సముద్రస్థానమున నిర్విశేషాత్మ సాక్షాత్కారరూపమును.
ఈ విషయమును-

“నిర్విశేషం పరం బ్రహ్మ సాక్షాత్కర్తు మవీక్ష్యతాః ।
యే మందా నై నుకల్పంతే పరిశేష నిరూపణైః॥”
పరికృతే మవశ్యేషాం సగుణబ్రహ్మాకరణాత్ ।
తత్ అవిచ్ఛదే త్వాన్ దశేతోపాది కల్పవహ్నిః”

ఇత్యాది వచనములు ప్రతిపాదించుచున్నవి. ఉపనిషత్తులు “అథ యోగ్యాం దేవతా ముచా శ్చ, అన్యోపావహ మన్యోస్మితి ససదేదయథా, పశు లేవగ్ం స దేవానాం” ఇత్యాది వచనము లచే భేదదర్శన పూర్వకోపాసనను నిరాకరించుకూ ఆ శ్లోకేస్య నోపాసీత” “ఇత్యాదులచే పరిపూర్ణాత్మత్వేన దేవతోపాసనను విధించుచున్నవి.

వేదాంతములయందు ఆత్మశబ్ద నిర్వచనము ప్రత్యక్షైచ తస్యమునందు పర్యవసన్నమునందు ఈవిషయము -

“యచ్చాహ్నితి యదాదై యచ్చాత్మి నిషయానిహా ।

యచ్చాప్య నంతకోదాప స్తస్మా దాత్మేతి గీయతే ॥”

ఇత్యాది వచనములచే తెలియబడుచున్నది. అహ్మచ్ఛోపని షత్తు “సై వపురత్రయం శరీరత్రయం న్యాప్య బహిరంతరపథా సయంతీ దేశకాల వ స్త్వం తిరా సంగాన్మహాత్రిపురసుందరీవై ప్రత్యక్షితిః, సైవాత్మా తిరోన్య దిపత్య మహాత్మా” “యదస్మి సన్నాతం య్యథాతి చిన్మాత్రం, యత్ప్రియ మానందిం” ఇత్యాది వచనములచే, జీవేశ్వరాభేదమును అవి ద్యాకల్పిత నామరూపాత్మకోపాధి పోత్యాగముచే సచ్చిదా నంద దృష్టిని విధించుచున్నది. శృత్యంతరముగూడ-

“అప్రీతాతి నియం రూపం నామచే త్యంకనందకమే ।

లద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం తతోద్భవయమ్ ॥”

ఈవిషయము చెప్పుచున్నది. బ్రహ్మ = ఆత్మ - సత్యజ్ఞానా-
నందరూపము, జగత్తు - నామరూపములు ఆనృతజడమణి
రూపము - నామరూపాభిమానము. బంధహేతువు సచ్చిదా-
నంద బ్రహ్మదృష్టి - మోక్షహేతువు.

“నామరూపాదిమానస్యాః శృంసార స్వర్వదేహినామ్ ।

సచ్చిదానందదృష్టి స్వాత్మ స్మక్తి ర్దేదాంతకించుః॥”

ఏతావతా ముముక్షువు శర్మయోగ - భక్తియోగ-
జ్ఞానయోగములచే క్రమముగా భగవదారాధన యొసర్పి
చిత్తపరిపాకానుగూముగా -

“దేహబుద్ధ్యాన్వి దానో హం తేవబుద్ధ్యా త్వరంకకః ।

ఆత్మబుద్ధ్యా త్వదేవాహ మితి మే విశ్రితామః॥”

అని తనను తనుపరమాత్మాభిన్నునిగా తెలుసుకొని
సంసారసాగరోత్తీర్ణు డగుచు అని సిద్ధము. మరియు “కార్యణ
కారణం వశ్యేత్, సజ్జా త్కార్యం విపజ్జయేత్” అనుకీర్తిగా-

“పుష్పివ్యభ్రవయోవహౌ వహ్ని ర్వాయో వరవ్యసౌ ।

వదో వ్యవ్యాకృతే తర్చ కర్తే తద్దో న్యహం హరిః॥”

ఇత్యాది త్రోత్యుక్తయు క్త్యనుధవములచే కార్యభూత
పృథివ్యాది జగత్తు, కారణభూత పరమాత్మకన్న మృదుస్వవర్ణ,
రజ్జుభుజగాది దృష్టాంతములచే అధిష్ఠానమునకన్న చేరుగాలేదని
తెలుసుకొని కృతార్థుడగును. పరమాత్మ, సర్వజగత్కల్పనా-
ధిష్ఠానము.

“వరమే బ్రహ్మణి స్వప్నం పరివిలాపాశ్చిరం జగత్
గాయన్మదైత్యం మాతానం ఆస్తే వేదాంత వేదీమః”

అని శ్రీ శంకరభగవత్పాదాచార్యులవారు ఈస్థితిని మనోహరముగ వర్ణించిరి. సూత్రసంహితయందలి శివమాహాత్యైఖండ పంచమాధ్యాయమున, శక్తి పూజావిధానము చెప్పబడినది. పరాశక్తిపూజ భుక్తిముక్తి ఫలప్రదము. ఇది ద్వివిధము. 1. బాహ్యపూజ. 2. ఆభ్యంతర పూజ. బాహ్యపూజగూడ వైదిక తాత్విక భేదముచే ద్వివిధము. వేదాధికారులు వేదోక్తమార్గముననే సర్వదేవతా పూజల నాచరించవలెను. తాత్వికపూజ తాత్వికులవరకే గ్రాహ్యముగాని వైదిక మార్గస్థులకు కాదు. బాహ్యపూజలో అసనావాహనాన్యపాద్యా ద్యుపచారములు స్వాధికారారు రూపముగా, పూజ, సూక్ష్మ, సూక్ష్మతర మాతృకతో చేయ వలయును, మోతృకయే మంత్రనాయిక. “గురూపదేశతో జ్ఞేయా నాన్యథా శాస్త్రోక్తిభిః” ఈవిధముగ బాహ్య పూజను ఉపసంహరించి, ఉత్తమాధికారికి ఉత్తమ మగు ఆభ్యంతరపూజను గూడా సాధార, నిరాధార యను భేద ముచే ద్వివిధముగా నిరూపించెను. తద్విచనములు గూడ సందర్భసృష్టికొరకు ఇచట ఉల్లేఖించ బడుచున్నది.

“పూజా చాభ్యంతరా సా ఏ ద్వివిధా వర్ణిర్హితః ।

సాధారా వ నిరాధారా నిరాధారా మహత్తరాః”

సారథా యో తు సారథా నిరథారా తు సంవిది ।
 ఆరాధే వర్ణమృదుప్త విగ్రహే పరమేశ్వరీమే ॥
 ఆరాధయే దత్తిషిత్వా గురూక్షే నైవ వర్తనా ।
 యాభూతా సంవిది ప్రోక్తా సారస్యాం తు మనోఽయం ॥
 సంవిదేవ పరాశక్తి ర్మేతరా పరమార్థతా ।
 అతః సంవిదితాం నిత్యం పూజయే స్మృతిమత్తమః ॥
 సంవిద్రూపాతి రేకేణ యత్కించి క్రుతి రాసకే ।
 మహి సంసార ఆద్యాతన్మర్మేషా మౌన్యనా మపి ॥
 అత స్సంసార నాశాయ సాక్షిణీ మాతృరూపిణీమే ।
 ఆరాధయే త్పరాశక్తిం ప్రసందోల్లాస వర్జితామ్ ॥
 సంవి ద్వాదకళార్ద్రేవ సంవిద్రూపా మనాకులం ।
 అర్చయే దాదరేక్షైవ శర (వా) మాదేమహామతిః ॥
 షణి స్సమస్తమృతృప్యజ్ఞ సమృద్ధ పరసంవిదయే ।
 స్వాత్మనై వాను సంధాయ షణి స్తత్ర విష్ణ్వయేత్ ॥
 స్వానుభూత్యా స్వయం సామిర్ స్వాత్మభూతాం మహేశ్వరీమ్ ।
 పూజయే దాదరేక్షైవ పూతా సా షణిషార్థదా ॥

ఈపదనములచే బన్మజరామరణ శోకమోహరాగద్యేష పూర్వ
 పాపాది భవబంధ భయసాగరమునుండి విముక్తులై శాశ్వత
 నిరతిశయ బ్రహ్మసంధర్శనానుభూతి నొంది అభయప్రాప్తి
 నొందగోరువారు స్వాత్మభూతయగు సంవిద్రూప యగు మహా
 శ్వరీని మనోలయావధి ఆరాధించుటకన్న చేయదగినది లేదు
 అని తెలియుచున్నది. పరబ్రహ్మస్వరూపిణీ, సర్వోపనిషత్ప్రతి
 పాద్య, తత్త్వసన్యాసి మహావాక్యలత్యోగ్ధ భూత యగు యే
 సంవిద్రుకలదో ఆ సంవితను చిత్, అనియు, చిచ్ఛక్తి

యనియు అందును, చిచ్ఛక్తి పదము “రాహాశ్చిరః” అను
రీతిగా చైతన్యమాత్ర ద్యోతకము. ఈ చైతన్యమే ఉపాస్య
యగు భావోపనిషత్ప్రతిపాద్యయగు “పరబ్రహ్మ భగవతే
శ్రీరాజరాజేశ్వరే” చిద్రూపిణి సద్రూపిణి అనందరూపిణి
సచ్చిదానందరూపిణి

“చిదహన్తి హి చిన్మాత్ర పదం చిన్మయమేవ చ ।

చిత్త్వం చిదహ మేతే చ బోకా శ్చిదితి వారణా ॥

అని యోగవాసిష్ఠమందు శుక్రాచార్యులు స్వీపరమార్థ
సారమును, సర్వము చిన్మాత్రమని బోధించెను. జీవేశ్వరి
భేదము బోధాధికము. కాలపనికము గాని వాస్తవముకాదు.
వ్యావహారిక భేదము వ్యవహారదశయం దేగాని పరమార్థ
దృష్ట్యా లేదు. పరమార్థదృష్టి సిద్ధించినది మోక్షములేదు.
పరమార్థదృష్టి సిద్ధియనగా అహోమానుభూతి, సకష్పతీరహ
స్యోపనిషత్ప్రపంచునూడ జీవేశ్వర భేదము కల్పితముగా వర్ణింప
బడినది. భేదప్రతిభానములవరణ విశ్వేవరూప మాయాశక్తి
ద్యయకార్యము.

“మయిజీవకన్తి మీకత్వం కర్మితం వస్తుతో న హి ।

ఇతి యస్తు విజానాతి వస్తునో నాత్ర సంశయః ॥

శక్తిద్యయం హి మాయాయా విజేసావృతహపకమే ।

విజేపకశక్తి స్థింగాది బ్రహ్మాంధాంతం జగత్పుణేత్ ॥

అంతర్బృహత్త్య యో ర్భేదం బహిశ్చ బ్రహ్మనర్గయోః ।

అర్హతో త్యపరాశక్తి స్సా సంపారస్య కారణమే ॥

అత్రా ప్యావృతి నాశేన విదాతి బ్రహ్మవర్గయోః ।

చేద ప్రయో ర్వికారస్యా త్సర్వే బ్రహ్మణి క్వచిత్ ॥

నిద్రకు అనగా మూలావిద్యకు గల ఆవరణక క్తి విశ్లేషక క్తులు
తనయొక్క వ్యావహారిక రూపమును, వ్యావహారిక ప్రపంచ
మును మరుగుపరచి, స్వప్నరూప విశ్లేషమును కల్పించగల
సామర్థ్యము గలదనుట నిస్సంశయము. ఇక మూలావిద్యకు
అనగా అనాద్య విద్యకు పరమాత్మయొక్క పారమార్థిక పచ్చి
దానందపూర్ణత్వ మును మరుగుపరచి సేవేశ్వరజగద్భేదగల్పన
చేయు విశ్లేషక క్తి కలదనుటలో ఆశ్చర్యములేదు. ఇట్టివశలో
అనేక పూర్వజన్మసుకృతపరిపాకముచే శత్రువు పరమేశ్వరాభిన్న
పరమేశ్వరిని ఆరాధించి తదనుగ్రహ పాత్రుడై తద్రూపుడగు
గురువుచే బోధితుడై అపరోక్షాత్మ నామోత్కారము నొంది
ఈ విధముగా భావించును.

“అలం వికర్తై రహమేవ కేవలం మయ్యస్థితం విశ్వ మిదంచరాదరమ్ ।
ఇదం రహస్యం మమ యేవ దర్శితం వచందమియో గురురేవ కేవలమ్ ॥

అనాత్మదృష్టి రవివేక విద్రా మహం మమ న్యన్నగతిం గతోహమ్ ।

మృతాపమార్తే బృధితే న్నుదో క్తైర్దురౌ త్కహావాక్యవర్తైః । ప్రబుధ్ః ॥

కిం నిప్రాప్య మతః పురా కి మమనా లబ్ధం విదారాత్కనా ।

యస్మా త్తత్పునరాప మేవ నతతం బాజ్యల్యమానం స్థితమ్ ॥

కింవాపిత్వ మిహపి మయ్యధికరా మానందబోధాత్మకే ।

రైశ్చకై రవివర్జితే పమరసే మానం పరం సమృతమ్ ॥

విదాదికమలం కాన్తం చిర ముద్ధాహితజ్వల్యైః ।

చంకృత్త వాచనా న్మోనా దృతే నాశ్శోభో మోహవర్తమ్ ॥

ఇట్టి అత్యుత్తమ జ్ఞానసూమికాకోహణమునకు శ్రీచక్ర బ్రహ్మాండసింహాంబముల యందు, గురుదేవతా మంత్రముల యందు విశ్వభావనారూప సర్వాత్మభావనా విధానము గురు ప్రసాదైకలభ్యము. ఈ గ్రంథమాన వివరింపబడినది. శాస్త్రముల యందు అనేక ప్రక్రియలు జీవబ్రహ్మైక్య ప్రతిపత్తి కొరకు కలవు. వానిలో నన్నిటికన్న శ్రీశంకరాచార్య శ్రీవిద్యారణ్యాచార్యాది గురుపరంపరా నుగృహీత మగు శ్రీ విద్యాపాపనావిధానము రమణీయతమము.

“యదా యదా భవేత్తుంసాం వ్యత్యుత్తిః ప్రత్యగాత్మని ।

పా పైవ ప్రక్రియా జ్ఞేయా పాప్రీ పా దానవస్థితా॥”

అని వార్తిక కారులు సలవిచ్చిరి. ప్రకృతకర్తవ్యము.

“అనంత శాస్త్రం విహవేదికవ్య మృగృకాలో విహవచ్ఛిన్ముః॥

యశ్చారభూతం రమపాసికవ్యం హంసో యదాశీరమివాంబు మిశ్రమ్॥

శాస్త్రములు అనితములు. ఒక శాస్త్రమును కూలంకషముగ నెలుసుకొనుటకు నేరతకాల హంతయుగూడ చాలదు. అంతరాయములు గూడ అనంతములు. అందుచే తీవ్రముముడువు సగురువు నాశ్రయించి తదినుగ్రహమునకు పాత్రుడై సంసారబంధవిముక్తికై గురూక్త విధానముగా భగవంతుని తను ధనమనస్సులచే నేవించవలెను.

“యో బ్రహ్మణం విపదాతి పూర్వం యోపై వేదాగం శ్చ

ప్రహిదోతి తస్మై ।

తగంహ దేవమాత్మబుద్ధి ప్రకాశం ముముక్షుర్వై శరణ మహం

ప్రపద్యే ॥

అను శ్చుతి ఈ విధముగ ముముక్షుకర్తవ్యమును తెలుపుచున్నది. అద్వైత వేదాంతవిచారముచేయక మోక్షప్రాప్తియు లేదు.

“అవిచారైవ వేదాంతం మోక్షం యః ప్రాప్త మిచ్ఛతి ।

స పిచయాషీతీ దామం కర్ణాభ్యాం ద్రష్టు మిచ్ఛతి ॥

అనువచనము వేదాంతవిచారము చేయక ముక్తిని గోగువాడు నేత్రములు మూసుకుని శ్రోత్రములతో సూర్యుని చూడ గోరుచున్నవానితో సముదని తెలుపుచున్నది. వేదాంత శాస్త్రము సమగ్రముగ శ్రవణముచేసినవారు, శ్రవణము చేయించినవారు, మననము చేసినవారుగూడ ప్రాకృతజనుల వలెనే శోకమోహ భయోవిఘ్నలగుటయేకాక, కామక్రోధ లోభాది దుఃఖములగుట అనుభవగోచర మగుచున్నది. అందు చేత యితరశాస్త్రములయందు వలె వేదాంతశాస్త్రమునందు గూడ శాస్త్రీయపదపర్యవృత్తము నైదువ్యము కలిగినచు పరిపూర్ణ గురుదేవతానుగ్రహము లేనిచే అపరోహాత్మనాత్మాత్కారము జీవన్ముక్తియు కలుగనేరవు. ఈ విషయము -

“యస్య దేవే పరాతక్తి ర్భవా దేవే కథా గురౌ ।

తస్యైతే విచితావ్యాధ్తాః ప్రవాళంతే సహస్యినః ॥”

అని సుబోలోపనిషత్తు స్పష్టముగా చెప్పుచున్నది. మరియు బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణి యగు జగన్మాతయొక్క అనుగ్రహము లేనిచే బ్రహ్మనిచారము ఫలవంతముగూడ గాదు. ఇంద్రాది దేవతలుగూడ పరదేవతానుగ్రహము వల్లనే కృతార్థులై రని

ఉపనిషత్తులయం దాఖ్యాలుకలు బోధించుచున్నవి. అట్టి పరజీవతోపాసనాక్రమమును పరపాస్యముగా, సద్విజనసుతో ధముగా ఈభావకోపనిష ద్వివరణమును “సర్వాత్మభావ నామ్రాక్షి వ్యాఖ్య” తెలుపుచున్నది. మఱియు ఇందు ప్రథమ మందు ఉపక్రాంతమైన బోధశోపచారపూజా రహస్యముగూడ మహాధలసంధాయకిమై యలరారుచున్నది గ్రంథాంతమందలి శ్రీచక్రన్యాసాదులు శ్రీవిరోధాసతిలగు తద్వలకు నిర్లప్త సంప్రదాయ మార్గవర్మకములుగా యున్నవని నావిశ్వాసము. నా కీగ్రంథమునకు పీఠిక వ్రాయలేగివంత విజ్ఞానము లేచున్నను శ్రీసాధన గ్రంథ ముండిలి సంపాదకు లగు బ్రహ్మశ్రీ బులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రిగారి ఆదేశానుసారము నాకు తోచిన భావమును ఇందు పొందుపరచుటగూడ కొంతవరకు యుక్త మేమో యని తలచితిని.

“అవిదితగుదాపి నత్కవిభజితిః కర్తేషు వచతి మమదరామ్ ॥

అనన్తగత పరిమలాపిహ హరతి దృశం మారరీమలా ॥”

అను శ్లోకము నాయం దన్వృత్తమైనది. ఇప్పుడు ఇంకొక చిన్నమనవి చేయుచూ దీనిని ముగించెదను.

భగవంతుడు దయామయుడు. భక్తజనపత్నలుడు. సంసార సాగర తారకుడు. ఆయన మనకు చేయని ఉపకారములేదు. ఈ కలికాలములో గూడ సాధన గ్రంథ ముండిలి వంటి ఉత్తమ సంస్థపలన ఇటువంటి ఉత్తమ గ్రంథములు వెలువడుట వాస్తవ ముగా సర్వాలేఖ్యామి యగు భగవంతు డొనర్చు ఉపకార

ముగా భావించవలయున్నది. దానిని జనులు ఉపయోగించు
కొనలేక పోవుట మాత్రము శోచనీయము-

ఇందుకు సర్వేశ్వరు డేమి చేయగలడు ? ఈ విషయ
మొకచోట మనోహరముగ ఇటుల వర్ణితము.

“కాత్మం దూరి విజవృతానవిభదే స్వారాకనార్యం వపుః
వృత్తానాయ మనశ్చ బుద్ధి మమలాం లభుం చ శీఘ్రాదికమ్ ।
తర్హస్తామపచేష్టు ముత్తమగురుం దత్త్వా సుగృహ్లాతినః
కింకుర్బు వైదవి ప్రమేయ యి కిం కుక్రీతవర్జేశ్వరః ॥

ఇట్లు సుజనవశంపయదు

పింగళ మారు
కృష్ణాక్షమి
గురువారము
23-1978

}

చింతలపాటి
వీరసీలకంఠ కుటుంబరామశాస్త్రి
కొప్పరం

పు రో ణి

శ్రీ తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావుగారు

శంకరకృపా సంపాదకులు

మోక్షనాథకమైన బ్రహ్మవిద్యకు రూపాంతరమీ శ్రీవిద్య.
దీనియందు సమయగాచారము అంతర్యాగయుక్తమైనది. ఈ
అంతర్యాగమున పెక్కు పద్ధతులు కలవు. అయితే అన్నియు

ఆత్మానుసంధాన వినియోగములే. చతుర్విధ విశ్వానుసంధానము షడ్విధ విశ్వానుసంధానము (శుభాగమ పంచకపమరూచార) ప్రసిద్ధములు. భావనోపనిషత్తునం దొక ఆత్మానుసంధాన హోహోప్రయోగ విధానము కలదు. ఇది చాల గుప్తమార్గము. మిక్కిలి పుణ్యశలపరిపాకమాన్న వాకిగాని లభింపవలె. నీది! నేను 1968 లో శ్రీ చక్రవిలసనము అను గ్రంథము నందొక లఘు వివరణము ప్రాసంగ్యముంటిని.

నేను నాకు మిత్రులు - సహచారదండీలు నగు బ్రహ్మశ్రీ దుష్పాత్రీ నరసింహమూర్తిగారు ప్రామాణికమైన విపులవ్యాఖ్యానమును సంతరించినారు. వీరు సమరూచారము నందు అధీతిభావనరణ ప్రచారములంగు పరిపూర్ణానుష్ఠానము గలిగి కృతకృత్యతనందన గృహస్థు. సమరూచార మనగా పరిపూర్ణమైన వైదికాచారము. వశిష్టసనకాది బ్రహ్మశ్రీ లీ మార్గోపదేశులు.

ఈగ్రంథకర్త బ్రహ్మశ్రీ నరసింహమూర్తిగారు స్వగురు కటాక్షిమునకు పాత్రులై ఈగుప్త విద్యయందు ఉన్నతకక్ష్యలు సాధించిరి. వీరి గురువు ప్రసిద్ధులైన(శ్రీకాకుళవాసి) బ్రహ్మశ్రీ ఈశ్వర సత్యచారాయణశర్మగారు.

భావనోపనిషత్తు హోప్రయోగము సామాన్యజన సులభమైనది కాదు. శమాది గుణసంపత్తి కలిగి ఇంద్రియనిగ్రహమున్నవారికే మనస్సును శాసించుటకు శక్తి లభించును. ఇట్టి

విద్యలో మగ్గునుల నుపవ్యసంప జాలిన ఈ గ్రంథకర్త బహుశ్రమము విద్యామర్మజ్ఞుడు. విద్యలను చదువుట చేసి మగ్గుమాల నెరుగుట చేయి. మగ్గుమాల నెరుగుటకు విద్యాదూషణేమైన శ్రీ దేవి కరుణలభింపవలెను. గురుకటాక్ష ముండవలెను. ఈ గ్రంథకర్త కవి లభించుటవలననే ఈ వ్యాఖ్యానమున కిష్టమిందిగాను.

శ్రీ శంకరభగవత్పాదులవారు వశిష్టాది శుభాగమపంచక విద్యాలల తరువారి సవ.యవిద్యను పోష్యసి కూర్చినవారు. ఆగమములందు శ్రీభగవత్పాదుల ప్రపంచసారతంత్రము మోళిక మైనది. దానికి శ్రీభగవత్పాదుల శిష్యులైన శ్రీ పద్మపాదాచార్యులవారి వ్యాఖ్యానము కొంత లభించుచున్నది. శ్రీ భగవత్పాదులవారు ప్రపంచసారమునందును, త్రిశతీభాష్యము నందును అంశర్యాగమునే ధృవించినారు.

శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిలో 'మిథ్యాజగదధిష్ఠాన' అను నామమునకు భాస్కరరామల శాభాగ్యభాస్కరముగోవి వ్యాఖ్యానము అసమీచనముగ నున్నది. ఈనామమునకు నన్ని హితముగా శ్రీభగవత్పాదుల త్రిశతీవ్యాఖ్యానము నందు ఉపనిషత్సమ్మతముగ శ్రీవిద్యావ్యాఖ్యాన మున్నది.

శ్రీ భగవత్పాదులు బ్రహ్మవిద్యాపారముగ రచించిన "శ్రీపక్షిగామూర్తి స్తోత్రము"నందు అంతర్యాగప్రయోగమును మూదించిరి. అట్లే శ్రీభగవత్పాదుల శిష్యులైన శ్రీసురేశ్వరా

చాప్యులవా రాస్త్రోత్రమునకు రచించిన మానసాల్లాసవార్తికము సంపన్నది. ఇట్టివి మిక్కిలియు. ఇవి వెలిసినవాడే వ్యాఖ్యాత.

ఈ వ్యాఖ్యానగ్రంథము సాధకజనోపయోగకరమై లోక కళ్యాణమును సాధింపగలదని విశ్వసించుచు ఈ వ్యాఖ్యాతను అభివందించుచున్నాను.

పింగళ చూర శు॥
దశమి మంగళవారము }
(20-12-1977)
మదరాసు

తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావు
(శ్రీలంకరక్కపా సరిపాడమి)

శ్రీ మాత్రేవ మ॥

నే స్తుని మాట

అపనిషత్సంవిద్యాగ్రంథము

డా. శ్రీ ఈశ్వర సీతారామధన్వంతరిగారు
ధన్వంతరిక్లీనిక్ - శ్రీకాకుళం.

“వందేగురు పదద్వంద్వ మివా జ్ఞానసగోచరం ।

రక్షకుక్ల వ్రణామిత్ర మితరక్మం త్రైపురం మహా॥”

శ్రీ గురుభ్యోనమః, మహద్భ్యో నమః

శ్రీ పరసుఖానంద నాథ నీహానాము లగు బ్ర. శ్రీ దువ్వూరి నరసింహమూర్తిగారు, నాకు సతీర్థులు. నాకు పితా మహులును, బ్రహ్మీభూతులు నగు శ్రీ శ్రీయోనందనాథాచర

నాములగు బ్రహ్మశ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మగారితోడ శ్రీవిద్య లెప్పగఱచిన సాధకోత్తములు. శ్రీ గురు కటాక్ష వీక్షాభాగ్యము నొందిన భాగ్యవంశులు.

శ్రీనరసింహమూర్తిగారిది వేదవేదాంగవిదుల కలయిక బము. వీరును తాతలనమ్ము మూటగట్టికొన్నాను. బహు నైష్ఠికులు. దొడబాస దయ్యపునువలలో పట్టుమునై పట్టము పుచ్చుకున్న డిట్ట. స్థానిక పురపాలకోన్నత పాఠశాలలో నాంగ్ల అంకవిద్యాబోధకులై వేసవేలు శిష్యుల ననుగ్రహించిన శిష్య వత్సలును. ప్రతిగ్రహబుద్ధి లేక మే కోశమందు నెలుగని నిగర్చి. విజ్ఞానశిని.

ఇక్కాలమున నే నెఱిగినంతవట్టు గీతలందు చెప్పిన నవన్మొక్తిలక్షణములు ప్రత్యేకమువన జూచుట ఈ యుపాధి యందే. అట్టిరలు తమపండిత యనుభవముతో గ్రంథరచనము నకు పూనుకొనుట మనపున్నెము పంట. మహాత్ములు గ్రంథ రచనమున కియ్య కొనుట లోకానుగ్రహమునకె. దీని వారి కొఱగున దేముండును ?

మా తాతగారు పలుమఱు నాతో ననుచుండెడివారు. “నాన్నా ! రామా ! చరజన్మమున లభ్యమగు శ్రీ విద్య నాతోనరి. సరదాకై న నాయులును మీకు లేదు. ఈ లం దెదు సరకు నెవఱికియనురాగి” యని. లోకక ప్రప్రచేల వ్యాపార నిర్మగ్నుడను, శ్రీవారి బహిష్కరణము నగు నను జూచి కుండెడివారు.

శ్రీవిద్యా సంప్రదాయ మర్హజ్జులగు పితామహులగు
ముదిమి పై బడి: బోహపు బలిసి అధికారి శిష్యుడై వేచి
యుండువంతో నొక సుప్రభాతమున శ్రీవిద్యాభిక్ష నోటి
శ్రీమాత్రా దేశముగ శ్రీనరసింహమూర్తిగాను శ్రీవారిపాద
ములపై బడితి ఇది యతాగతసాధన ప్రధానమును, శేమాది
సంప దిధికారప్రధాన మగు విద్యయునుట నందఱు స్థించినను
దీక్షాదానము చేయ నియ్యకొనఁబండుట చే నాగుచును.
అధికారి శిష్యులభమునో గానాడు మాతాతగాని సౌభర
మంబర మంటినది. కావున గురశిష్యబంధము రక్తసం
బంధమునను మిన్నయట ఇశిష్యభిషయము శ్రీచరసింహ
మూర్తిగాను శక్తిపాలేపూర్వక దీక్షాదానము నొందిన ముహూ
ర్తముననే అమ్మ పాలు నొక గ్రుక్కెడు త్రాగి గజ్జని ప్రేచిన
గడపరి. ఆమహోత్సవవేళ శక్తిపాల లక్షణములు శిష్యోపాధి
యందు సమగ్రముగ ద్యోతకమైన వలుటను వేసి నాక్షిణములు
గురుమిత్ర స్తుతికి గాను. ఈ నామాలు పై యురువురియొక
నా గౌరవాభిమానముల యులుసునకు గాక దీక్షాదాన విశేష
ములు బయల్పెట్టటకై యని సద్విమర్శకులకు శేలియకపోదు.

“సర్వాత్మభావసామ్రాజ్ఞి” నామక మగు నీభావకోప
నిషద్వ్యాఖ్య సాధనమగ్గయుల నన్నిటిని హస్తానులకముల జేసి,
భావనాగమ్యము, శ్రీచక్రరాజ్య సామ్రాజ్ఞియు నగు
శ్రీమాత తత్త్వమును సుబోధము చేయునటులు విస్సందే
హము. గుర్వచక్రహృద్యలభ్యము, చిరాభ్యస్తసాధనా

ఫలమును, పరివస్థారహస్య పూర్వమును, సంప్రదాయమిర్భా
నాంధ్రము నగు నీ గ్రంథమును రచించిన గ్రంథకర్తయగు
నరసింహమూర్తి గారును, పండితామోద ముకోహరముగ
సర్వాంగ సుందరముగా నచ్చున బెట్టిన నోచులు, శ్రీ“నాథన”
శాస్త్రిగారును, అచ్చు వెచ్చపు మొత్తపు బుచ్చుమోసిన
గ్రంథకర్త ప్రియాలేవాసి శ్రీ రాఘవయ్యచౌవరిగారును
ఇట్టిపుస్తకమున సమభాగులై పండితనామయితాళిః పొందులై,
శ్రీచూడ కృపాపితృదృతి జనరులై, అమ్మగు మేల్పాడిపు
లన దగు నిట్టిగ్రంథము లోకిన్ని అంధకరించిచ్చి శ్రీ విద్యా
ప్రచారమున కుపాయము గల్పించును గాక !

నాథనారంగమున ఎన్ను పల్లియు లెఱిగిన తద్విద్యా
విమర్శకులగును నామయిత నాథకులకు నీగ్రంథరత్నము శిరో
ధార్యమై బహుప్రచారము నొంది, అదిజనులని పునర్ముద్రణ
భాగ్యము నొందగలదని నే నెఱుంగును. తథాస్తు.

దీన గురుమిత్ర స్మరణము ముగింపజూచి శేయ నదను
కల్పించిన సూర్యప్రకాశ శాస్త్రిగారికి కృతజ్ఞతాంజలి నర్పించి
శేలపుగోప నేస్తుడు.

పింగళ పిమ్మెరాజు
శ్రీరామకళం
18—2—1978

పాదక విదేయుడు
డా. శుశ్వర సీతారామధన్వంతరి.

పరిచయము

శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల శ్వేతాశ్వతరము, వృసింహ పూర్వతాపిని యను సుపనిషత్తులు నూడ ప్రశ్నేకముగా వ్యాఖ్యానించిరి. ఆత్మశక్తి యను నద్వైత పరమానందాత్మ స్వరూప మీయుపనిషత్తులలో నిరూపించ బడినది. భావనో పనిషత్తు, శాక్తోపనిషత్తులలో చరమసీమ నధిష్ఠించినది. దీనికి శ్రీభాసురానంద వ్యాఖ్యగలదు. దత్తాత్రేయసంహిత, శక్తి సూత్రములు, పాదుకాపంచక స్తవము శ్రీశంకరాచార్యకృత దక్షిణామూర్తిస్తోత్రము, నానికి శ్రీ సురేశ్వరాచార్యులు వ్రాసిన మానసోల్లాస వార్తికము, మరికొన్ని యుపనిషత్తుల లోని ప్రమాణవాక్యములు గ్రహించి సమయాచార సంప్రదాయానుసారము, సాధ్యమయినంత సులభమగు లెలుగు భాషలో వ్రాసితిని శ్రీవిద్యశంకరాద్వైత ప్రతిపాదిత యగు నేవమాతమొక్క రూపాంతరమే యని నిరూపించితిని.

శ్రీచక్రాగ్రంథ మంతర్యాగ సహితముగ సుమారు ముప్పది సంవత్సరములు మాశ్రీశ్రీయోగందనాథుల సాన్నిధ్య మాన నభ్యసించు భాగ్యము నా కచ్చినది. “బ్రహ్మవిద్యా ప్రచారకో భవ” యని మాగురువుగారి యాశీర్వాచనము. అహంకారాతీతయై, మహత్తత్త్వావిష్కార రూపిణి యగు పరదేవతయొక్క అనందావేశ భాగ్యముచే నీ వ్యాఖాన ముద్భవించెనని మనవి.

గ్రంథిక ర్త :

శ్రీ పరసుఖానందస్వామి

శ్రీ దుష్కృతి నరసింహమూర్తి.

ప రి చ య ము

శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల శ్వేతాశ్వతరము, నృసింహ పూర్వతాపిని యను నుపనిషత్తులు గూడ ప్రత్యేకముగా వ్యాఖ్యానించిరి. ఆత్మశక్తి యను నద్వైత పరమానందాత్మ స్వరూప మీయపనిషత్తులలో నిరూపించ బడినది. భావనో పనివస్తు, కాక్తోపనివస్తులలో చరమసీమ నధిష్ఠించినది. దీనికి శ్రీభాసురానంద వ్యాఖ్యగలగు. దత్తాత్రేయసంహిత, శక్తి సూత్రములు, పాదుకాపంచక స్తవము శ్రీశంకరాచార్యకృత దక్షిణామూర్తిస్తోత్రము, దానికి శ్రీ సురేశ్వరాచార్యులు వ్రాసిన మామహాస్థాన వార్తికము, మరికొన్ని యపనిషత్తుల లోని ప్రమాణవాక్యములు గ్రహించి సమయాచార సంప్రదాయానుసారము, సాధ్యమయినంత సులభమగు తెలుగు భాషలో వ్రాసితిని శ్రీనిధ్యశంకరాద్వైత ప్రతిపాదిత యగు నేరమాతయొక్క రూపాంతరమే యని నిరూపించితిని.

శ్రీచక్రాగర్వన మంత్రర్యాగ సహితముగ సుమారు ముప్పది సంవత్సరములు మాశ్రీశ్రీయానందనాథుల సాన్నిధ్య మున నభ్యసించు భాగ్యము నా కబ్బినది. “బ్రహ్మవిద్యా ప్రచారకో భవ” యని మాగురువుగారి యాశీర్వదనము, అహంకారాతీతయై, మహత్తత్త్వావిష్కార రూపిణి యగు పరదేవతయొక్క అనందానేశ భాగ్యముచే నీ వ్యాఖాన ముద్భవించెనని మనవి.

గ్రంథకర్త :

శ్రీ పరమహంసాచార్య

శ్రీ దువ్వూరి నరసింహమూర్తి.

శ్రీమహామహోపాధ్యాయ శ్రీమదప్పయ్య దీక్షితులు శాస్త్రపరిషత్తులకు సంగ్రహవాగ్ధ్య వ్యాసించి. సమయాచారములకు గురుపరంపరలో చేర్చదగినవారు. తమిళదేశీయులు. గ్రంథ విస్తరభీతిచే నది యంతయు తెలిపించలేదు. అందు కొన్ని విశేషములు మాత్రమే సూచింపించితిని. హాడశోపచారములు ప్రత్యేకములు. దాని వ్యంగ్యార్థమును గ్రంథాదినే వివరించితిని.

సూచన : 64 ఉపచారముల వ్యంగ్యార్థమేమి ?

శ్రీపరశురామ కల్పసూత్రములలో శివబడిన చతుష్షష్ఠ్యుపచారపూజ శ్రీమల్లలితాంబు మాత్రము చేయుదును. నీపాదకత్తి దేవతకు ప్రాణప్రతిష్ఠ జేసి యాకోపణచే దేవత్వాభిన్నత్వముచే నాభోగముల సమర్థవించుచున్నావు. నాటక ప్రదర్శనములో గాని, చలనచిత్రములో గాని, నాయికా నాయకుల యచుభవములు నీవే యచుభవించుచున్నట్లా కోపించుకొని యానందించుచువుగదా. దీనిని ఆంగ్లములో Projection of Personality అందురు. అట్లే శ్రీరాజరాజేశ్వరికి, కనకచింతాకము, కటిసూత్రము, పాదాంగుళీయకము మొదలగు బాహ్యోపచారములు సమర్పించుచు, సంతేరయజనములో నాయాస్థానములలో సమృత్తినానము గల్పించు కొనుట తెలియవలెను.

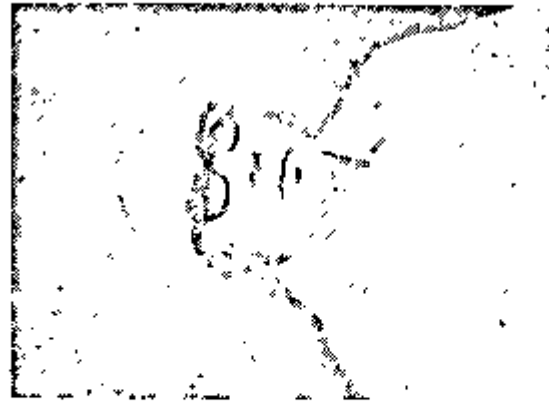
ఆరార్చికమును తొమ్మిది దీపములు తొమ్మిదిసాన్లు త్రిప్పుట లోపలి తొమ్మిదిచక్రములలో తేజోవికాసము ధ్యానించుటకే “ఆరార్చికం దీయతే మమ సిద్ధయే.”

హస్తప్రయోగము, గంధూషము మొదలగు నుపచారము లన్నియు, నీ యాత్మాభిన్నయగు శ్మింగార నాయిశయనబడు శ్రీచక్రవగరసామ్రాజ్యకి అంకించి "రసోనైవః" యను భూమికిను కేరుచవు. అదియే "శ్రీకామేశ్వరంశ పర్యంకోపవేశనం కల్పయామి" యను నుపచారమున కర్థము.

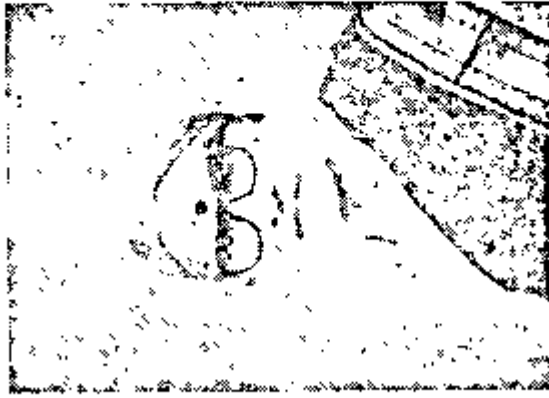
శ్రీశ్రీయీశందనాథ దీక్షానాముఃకు, శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మిగారి శిష్యుకోటిలో నొక్కడి "బ్రహ్మవిద్యా ప్రచారకో భవ" యను వారి యాశీర్వచనముచే గురుచరణ శుశ్రూషగా భావించి "భావనోపనిషత్తుమి సర్వాత్మభావ సామ్రాజ్య" యను శైలుగుటిక వ్రాసితిని.

పోహన్యాసములు శ్రీవిద్యార్ణవములో గలవు. అందలి శ్రీచక్రన్యాసము (శుక్లమాలాన్యాసము) మాత్ర మిందు చేర్చితిని అది భావనోపనిషదుపాసమునకు ప్రథమ పోహనము కాగలదని యాశ. "గ్రహన్యాసము" నీ వ్రాసిన "సప్తగ్రహ పూజా ప్రయోగములు" అను గ్రంథములో చేర్చితిని. ఆ గ్రంథమునూడ శ్రీనాథన గ్రంథ ముండిలివారే ప్రచురించుచున్నాడు. త్వరలో నావిష్కరింపబడును.

ఈచ్యాయ్యమైన "సర్వాత్మభావసామ్రాజ్య" ఏకత్వము సత్యము, భిన్నత్వము మిథ్య. జగత్తు శాశ్వతమే. మానవజీవితము శాశ్వతముగాదు. భిన్నత్వభ్రాంతి బొలుసుటయే సర్వాత్మత్వ మహావిభూతి. అట్టి యోగి సంకల్పసిద్ధుడు, మహా

శ్రీ మాంజుల రామచంద్రాచారి

శ్రీ మాతి మండవ నీలాచార్యులు

రాజులతో సమానుడై యానందము ననుభవించును. అతడే రాజరాజేశ్వరి. యోగుల నుత్తర దేశమున మహారాజుని పిలుచును. జీవన్ముక్తికస్థితి యను తురీయావస్థను కేప్పు నీవ్యాఖ్య మహాశ్రీచక్రవగరసామ్రాజ్ఞి, “సర్వార్థభావసామ్రాజ్ఞి”యని తనవేరు తానే స్వీకరించినది. ఆమె పాదమ్య మామకే తెలియును.

—గ్రంథకర్త

శ్రీ మండవ రాఘవయ్యచౌదరి గారికి

ఆ శీ స్స లు

శ్రీ మండవ రాఘవయ్యచౌదరిగారు కృతకృత్యులు. దేవాలయ, తిలకాశాది ప్రతిష్ఠలను సప్తపంతానము లందురు. బ్రహ్మవిద్యాప్రతిష్ఠానము చేయు గ్రంథప్రతిష్ఠయు, నట్టి సుకృతమే.

వీరు గుంటూరుజిల్లా తెనాలితాలూకా, గోవాడగ్రామము వారు. ఇప్పుడు తమిళదేశములో, తంజావూరు జిల్లాలో తిరువాయూరు గ్రామమున నున్నాడు. వీరి కుమారులు, శ్రీజగన్నాథ హనరావు, శ్రీజయరాములు మద్రాసులో వ్యాపారులు. సకలైశ్వర్యములు సద్గుణములుగల వారిని వరించి వచ్చును.

తిరువారూచెక్కడ, శ్రీకాకుళమెక్కడ? ఏదియో జన్మాంతర సంబంధము. మా శ్రీశ్రీయూనందనాథులు-శ్రీఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మగారు వ్రాసిన పుస్తకములు నేను వ్రాసిన పుస్తకములు చదివి, ఆనందరూపిణి యగు లలితాంబ యావేశభాగ్యముగల్గి, తన ప్రాక్షు జన్మవిద్యయగు శ్రీవిద్యను, గురు పరంపరాగతమైన చానిని, అంతర యజనరహస్యములతో సక్రమముగా నేర్వవలెనను నుత్సాహముతో నీయూరు వచ్చిరి. మా గురుదేవులు సిద్ధిరందిరని దెలిసి నాతో శ్రీవిద్యవేచ్చిరి. గురుశిష్య సంబంధము గూడ వచ్చిన్నయ రూపమెగదా! పర సుఖానందినాథ నీయూనాదుములు.

వీరు గొప్పవారలు. తమిళదేశమున పెద్దదేవాలయములలో భోగములు జరిపించుట, పూజారులకు వార్షికములిచ్చుట, బ్రాహ్మణులకు దానములుజేసి సత్కరించుట, హోమములు, యాగములు చేయించుట, లెక్కలేని సామ్రాజ్యైవ కార్యములకు వినియోగించుటయు వీరి సహజస్వభావాలు.

ఇట్టి గ్రంథములెన్నేని యచ్చువేయించగలరు. దీనిని ఆంగ్లములోనికియూర్చి యచ్చు వేయించమనిరి. ఆంగ్లములో నున్నత పక్షిలు వ్యాసయి, ఆభాషలో పాండిత్యముగలవాడనే కాని, ఇట్టివి గురుముఖమున నేర్పవలెనుగదా! తెల్లువారిలో నుపాసకులు సంతరించిన చాలునంటిని. ఉత్తరదేశములోను దక్షిణదేశమునను మంత్రశాస్త్ర గ్రంథములకు కొదువలేదు. తెల్లుదేశమున నీవిద్య విరళిముగ నున్నది.

తీరువాయానులో నీలోన్నలాంబావహిత శ్రీత్యాగరాగ రాజ సాంబశివ సాన్నిధ్యముననుండి, శ్రీరాఘవయ్యచౌదరి గారు అపమృత్యువును జయించిరి. ఆత్యాగరాజ రథముపై నాకు పూర్ణ దీక్షిత సన్మానము కేయించిరి.

చి॥ పా॥ నీతారామమ్మ, ఈయన ధర్మపత్ని, మహా సాధ్వీ. ధర్మావృత్తకామమోక్షములలో భర్తతో భాగస్వా మ్యము పహించినది.

శ్రీచౌదరిగారి ప్రోత్సాహమే నా యీ గ్రంథరచనకు కారణము. గ్రంథముద్రణకగు వ్యయము శ్రీ చౌదరిగారు భరించిరి.

అంభరీదేశమున నాదర్శప్రాయమై వీరివంశము సకలై శ్వర్యములతో నాచంద్రావళి-ము వృద్ధివంతుగాన !

శ్రీరాజరాజేశ్వరి! మండవావ్యయ భవున్

శ్రీ రాఘవై చౌదరిన్

చారాపునరి సమస్త బాంధవయుతున్

చాతన్ దయన్వోపుమా !

శ్రీరాజల్లగ, పూర్ణ సీక్ష్మకుమై

శ్రీవిద్య పాఠించుచున్

ధీరాధిష్ఠిత యోగమార్గరమై

దీప్తాయుడై వర్ధిలన్.

—గ్రంథకర్త

కృతజ్ఞత

‘శ్రీ సాధన గ్రంథ మండలి’ వ్యవస్థాపకులు, మాకు గురుతుల్యులు. శ్రీబులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రిగారు ప్రచురణ కర్తృత్వము వహించుట నాభాగ్యము. ఆచోటనున్నచో నీగ్రంథము కావలసినవారి కందగలరని నానుాశ. వీరనేక గ్రంథములు ప్రచురించి వేదధర్మపరిష్ఠాపము చేయుచున్నారు. తెలుగుదేశములోని యన్ని గ్రంథాలయములవారును, సాధన గ్రంథ మండలి పుస్తకములు తెప్పించి సామాన్యుల కందుబాటులో నుంచినచో భారతిధర్మము సుద్ధరించిన వారగుదురు. శ్రీమల్లలితాంబ వీరికి దీర్ఘాయురారోగ్యైశ్వర్యములిచ్చి, యాధ్యాత్మికవిద్యా బోధకములగు వనేక గ్రంథముల ప్రచురింప జేయుగాక !

బగ్గుచువులు శ్రీశృంగేరిపేకాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీసురభి సవ విద్యాతీర్థస్వామివారు, అశీర్వాదముల ననుగ్రహించిరి. వారికి అనేక సమస్కారములు.

కోరినతోడనే వీరిక వ్రాసియుచ్చిన బం. శ్రీ చింతల పాటి వీరనీలకంఠ కుటుంబరామశాస్త్రిగారికి, “పురోహి” అను గ్రహించిన “శంకరకృప” సంపాదకులు, శ్రీవిద్యాసపర్యావృత్య పద్ధతి, శ్రీచక్రవిలసనము, మొదలగు గ్రంథరచయితలు అగు బం. శ్రీ తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావుగారికిని, నా నమస్కారములు.

ఈ గ్రంథమును సమీక్షించి, “వేస్తునిమాట” ప్రాసిన మాగురుదేవుల పోతులు, నైద్యులు, పండితులు, ఉపాసకులు, శ్రీకాకుళముందలి ఉపనిషత్పండితాధ్యక్షులు, వేదమార్గప్రచారకులు, వదాన్యులు అగు వా. శ్రీఈశ్వర సేతారామధన్వంతరి గారికి, ఈ భాషతోపనిషత్తువ్యాఖ్యను సమీక్షించి, ప్రకటించుటకు ప్రోత్సహించిన, - మా పరమగురువు శ్రీవవేల లక్ష్మీదత్తు గారి శిష్యులు, మా గురువుగారి సతీర్థులు, సమయాచారులు, కర్పిష్ఠులు, శ్రీవిద్యోచాపకులు, మహాపండితులు చీపురుపల్లిలో అంధోచాధ్యాయులు అగు శ్రీవడ్లమాని ఈశ్వరశర్మగారికిని కృతజ్ఞుడను.

భక్తి మార్గప్రచారకమగు వాక్పీని పండితలోకము ఆచరించునని విశ్వసించుచున్నాను.

శ్రీరాధకమ
పింగళ
ఉత్తరాయణము
14—1—978

}

ఇట్లు
కాకతండు
శ్రీవరసుబ్రహ్మణ్య దీక్షనామయి
శ్రీదువ్వూరి నరసింహమూర్తి

మంథలి మాట

‘అంతర్ముఖ సమారాధ్యా బహిర్ముఖసుమర్లభా.’

—ల. ప. నా.

అంతర్ముఖమైన భాగ్యశాలురే ఆత్మార్థిన్నమైన అంబిక యొక్క యుడివిజేరి ‘అహం బ్రహ్మస్మి’ యన్న అనుభూతిని

తనుయందు బండించుకొని బ్రహ్మవిద్యయై ప్రకాశించును. అన్యాయకారు-అనునది యెట్లు చెప్పింపజే.

సహజముగా మానవుడు బహిష్కృతుడు. శ్రోత్రాదులైన ఇంద్రియములద్వారా శబ్దాదివిషయముల వంకకు బయటెత్తుట వాని చిత్తమునకు సహజగుణము. సిద్ధులైన సన్దుల పుల అనుగ్రహముచేతను, శాస్త్రవోదితమైన పదలని సాధన విధిచేతను మాత్రమే చిత్తము అంతర్ముఖమగును.

అంతర్ముఖత యనగా—దృశ్యమునుండి దృశ్యులోనికి దానినుండి మనస్సులోనికి-దానినుండి బుద్ధిలోనికి-దానినుండి 'బుద్ధేరాత్మా మహాన పరః' ఆత్మవస్తువును చేరుకొనుట. ఇట్టి 'జెనుకడుగే' అతర్ముఖత.

'హిరణ్యమేన పౌత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖం' మనసు మూకుడువలె సత్యమైన ఆత్మవస్తువును కొంచెమును కనబడకుండునట్లు మూసియుంచినది. మనస్సువలె అవ్వల ఆత్మ-ఈవల సర్వప్రపంచము తిన్నవి. మనస్సుయొక్క ఈ జాలమునుండి తప్పించుకొనుట అసాధ్యం కాకపోయినా అసాధ్యమే.

ఈ అసాధ్యమును సుసాధ్యమొనరించుటకే మహర్షులు ఎన్నో యుక్తియుక్తములైన విధానములను పెక్కున్నాను. నిర్గుణమైన పరబ్రహ్మస్వరూపము నుపాసించు విధానమును చెప్పినట్లులే సగుణమైన భగవత్స్వరూపోపాస్తినిగూర్చి కూడ పేర్కొనినారు. ఈ సగుణ నిర్గుణములకు మధ్యలో తంత్ర

ములు వెలసినవి. తంత్రీశాస్త్రములు-ఒకవంక సగుణోపాసనను బ్రస్తావించుచు-ఒకవంక నిర్గుణవాదమును బ్రస్తావించును. ఇందుచే వివిధ సరూపములుండి ఆరూపమునకు శీఘ్రగతిని పేర్కొని అష్టదారులై యున్నవి. ఇట్టి అష్టదారులయందు శ్రీచక్రోపాసనము శ్రేష్ఠమనినది. వేదశాస్త్ర సమ్మతిమైచది.

ప్రథమమున సాధకులు శ్రీచక్రార్చనమును బహిష్కరింపబడినందున అరంభించును. క్రమముగా వాని బహిష్కరితమొనరించును-పాదు

'అహం దేవీ నచా శ్యోస్మి బ్రహ్మైవాహం నలోకభాక్' అన్న అనుభూతిని గడించుకొనును. వానియొక్క- దివ్యమైన యిట్టి అనుభూతికి మిక్కిలి దోహద మొనరించు వానిలో 'భావశోనిషన్తు' అగ్రగణ్యమైనది. ఇందు శ్రీచక్రమునకు పిండాద బ్రహ్మాండములకు అభేదము నెవచింపబడినది.

నీశ్వరమే నవావరణముగల శ్రీచక్రము. ఈ శివీయంత్రిమునం దధిపసించియున్న అచ్చపు జ్ఞానమే శ్రీదేవి. ఆమెకు నీమను భేదములేదు' అని ఈ ఉపనిషత్తు "తత్త్వమసి, తత్త్వమసి" అని హెచ్చరించుచున్నది.

ఈ హెచ్చరికను శ్రీగుర్వనుగ్రహముచే 'లేస్తుగా' దెలిసికొని, తామానందించి-ఇతరులకి హెచ్చరికను శాస్త్రీయ విధానముచే వందింపగల సమర్థులు శ్రీహరిసుఖానందినాథ దీక్షానామములు బ్ర. శ్రీ దుష్పూరి సరసింహమూర్తి గారు. శ్రీ శ్రీ నూనందనాధావరనాములైన బ్ర. శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మగారి శిష్యులందు బ్రహ్మములైన వీరు శ్రీగురువుల

వలె ఆత్మతత్త్వప్రతిపాదకములు సాధకజనోపకారకములునగు
'కండలిసేక ३, ఈశావాస్యపనిషత్తు' మున్నగు గ్రంథములను
ఈవఱకే రచించియున్నాను. ఇప్పుడు భావనోపనిషత్తుయొక్క
సర్వాత్మభావసామ్రాజ్య వ్యాఖ్యకు తమ అనుభవానిని జోడించి
లెస్సగా అనువదించి శ్రీగురువులవలెనే మండలియందు అచ్చ
త్రింప నొసంగిరి.

‘యథావృక్షస్య సంప్రస్పితస్య మారాద్గంధో వాతః’

‘చక్కగాఁ బూచిన చెట్టునుండి సువాసనలు మారము
నకు వ్యాపించును.’ శ్రీపరసుఖానందులయొక్క-వారి గురువు
లైన శ్రీ శ్రీయానందనాథులయొక్క-సామర్థ్యమును తెలుసు
వేలకు మిక్కిలి మారముగా తంజావూరులోనున్న శ్రీమండా
రాఘవయ్యచౌదరిగారు గ్రహించుట వారి ద్రాఘీయసియైన
దృష్టికి నిదర్శనము. శ్రీరాఘవయ్యగారు శ్రీపరసుఖానంద
నాథులచే శ్రీవిద్యాకీర్తను బడసి తమగురువులయొక్క యీ
రచన అచ్చగుటకు వ్యయమును ఆహోభాగ్యముగా తలంచి
భరించినారు. శ్రీమాత ఈగురుశిష్యులచే నిర్ణీకృతుల నికను
వెలయింపజేసి సాధకలోకసందేహములను తొలగించి యెల్ల
రమ గృతకృత్యులుగా నొనరించుగాత మని ప్రార్థించు
చున్నాను.

కాశ్యపు ३ ఉగాది
తె నా లి
8-4-1978

ఇట్లు
బులుసు సూర్యప్రకాశకాశ్రీ
వ్యవస్థాపకుడు - సాతన గ్రంథ మండలి

షోడశోపచార పూజా-విహంగము 'దేవియజనవిద్య'

నివాకార యగు దేవత, మన మిచ్చిన భూషణీపాదు
శాస్త్ర స్వీకరించును-అని యడగుచును. ఈ వ్యంగ్యాంశముల
చేరియోయే సామాన్యము 'శ్వాసము పోవు చున్నది.' అను
భూతి లేనిదే సంపూర్ణ విశ్వాసము గలుగదు. సర్వాత్మ
భావము రహస్యము. ఇది గురుముఖమున నేర్పవలెను.

మానస పూజాస్తోత్రములు అన్ని దేవతలకు గలవు.
"యోగో వృత్తినిరోధః" ఇంద్రియచైతన్యము రగులుకొల్పి
వాని నేకస్వములో లయముచేయు శ్వాసముచే సాధ్యాత్మిక
కర్త గల్గును. నటిమనస్తత్వశాస్త్రము (Psycho Analysis)
లో వానిని సూపరిగో (Super Ego) అందురు. యోగ
వర్తముతో విద్రీయఃక్రమాముతో నేరించని వాని కీలోకము
లోని సుఖముగూడ గలగదు.

"నాయం లోకోస్త్యయక్తస్య" - (గీత)

సంగ్రహముగ, 16 శివచారముల యర్థము మనవి
చేయుచును. చంద్రుని 15 కలలలో నులిరి పైజా 16 వ కళ-
'సాదాకళ'. అది నీరాజనమును నడచారముతో వర్ధించు

యోగచక్షువు పరజేవత భక్తులకు - ప్రసాదించుగాక ! ఈ గ్రంథములోని, భావనోపనిషత్ సమస్తాన ఖండములో నుపచారముల యర్థము గలదు.

1. అవాహనము :

తెలీలించే సంగీతరీతిని ఇ క్తులను రక్షించుటకు వైతస్య మూర్తిగ నవతరించిన పరజేవతను శ్రీచక్రమందు ప్రాణ ప్రతిష్ఠచేయుదురు. గ్రామస్థుల సమ్మిప్రాణి వైతస్యమువలన వేదకోమ్మ యమృతవారగును.

మం: "వాహ్నింహరికరజానాం యావద్రహణమోగ్యరా అస్తి జిర్వావాహనమ్"

సిర్వికల్పసమాధినుండి ప్రకృతిలోనిది వచ్చి - పర బ్రహ్మమునుండి యవ్యక్తము, అహంకారము, అకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథివి, ఉపధులు, వానిహరి యన్నము, అన్నమునుండి రేరిస్తు, దానినుండి శుక్లఘృతజేహము కల్పించుకొని ప్రాణశక్తిని హృతయములో శ్యాతిగా ధ్యానించి వామనాసాపుటమిద్వారా సుషుమ్నా పథమున పువ్వులోనికిఁ దెచ్చి దానిని చక్రమధ్యమన వేసి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయుదురు. పర్యము వైతస్యమయమని యోగ చక్షువుతో చూచుము. ఇది వైదిక సంప్రదాయ సిద్ధము. నాపూస పూర్తియగువరకు అచటను ఇచటను గూడ గించుము.

"అహంకా భవ: యావత్త్వం పూజయిష్యామి తావత్త్వం సుస్థిరా భవ" అని నీ ప్రాణశక్తిని నీ వాళ్ళపం

కుప్త. నీ రావనాపిడమచే నీతపశ్చిక్తిచే నావక్రము చైతన్యమయ్యెనది. జేవతియైనది.

2 అననము :

మం! తన్వచాహ్మంతః కంఠానామేకదూప విషయగ్రహణ మానవమ్ "

మనసులో నొక్కొక్క ఇంద్రియకేకి కొక్కొక్క బుద్ధిభావము గలదు. ఇంద్రియకేకులను వేరువేరుగ భ్యాసించి వీకర్మములో లయము చేయుట అనవము. ఇదియే తివవయ నమునాని పంచశిఖల కర్మము. మేధావనముతో నేకశిఖ యగును.

'అహం బ్రహ్మాస్మితి స్మృతి లేవ మేధా!'

3. పాద్యము : కాళ్ళిక్కడుగు నీరు.

మం! "రక్త చక్ల పక్షికిరణం పాద్యమ్"

రక్తశుక్లము లనగా రిజోలేతిస్సులు, సూర్య చంద్ర మంకలములు, జీవాత్మపరమాత్మలు. ఇవి అగ్నిబోమాత్మికములు. దీని సాయకస్యము సరీయాఃస్థ : భివత్స్య మను సూరివి కడుగుటకు పాద్యము. పూవుతో నీరుబల్లుట రాహ్య సపర్య.

4 అర్ఘ్యము : చేతులు కడుగు నీరు.

మం! ఉత్త్యల దామోదామనంవాన మర్ఘ్యమ్"

'అత్మానంద విభూత బ్రహ్మాద్వానంద సహతిః' అను లలితాంబయొక్క అనందావేశభాగ్యము. విషయజడతా నిరసనము అర్ఘ్యము. 'చైతన్యార్ఘ్య సమాధాన్య' గదా.

4

పోక్షకోపచార పూచారహస్తము

6. ఆచమనము :

మం! “స్వచ్ఛం స్వకర్పిత మిచ్ఛాచమనమ్”

బ్రహ్మచైతన్యమును సుషుమ్నామార్గమున నీకహతా
కాశము నీచిఁ దెచ్చుట స్థూలసూక్ష్మ కారణ మహాకారణ
దేహముల చిహ్నము శేయుట.

7. స్నానము :

మం! “విచ్ఛందమయా నర్వాంగప్రవహగ్ం స్నానమ్”

అమృతప్రానము గల్పించుకొనుట. కాలయాప శక్తి,
స్ఫురణము కీ బ్రహ్మకర్తృత్వమునుండి సర్వతత్త్వములలోని
అమృతము ప్రసించును. “బ్రహ్మరంధ్రా త్సుభాస్వతిః”
అయే అభిషేకము.

8. వస్త్రము :

మం! “వివర్ణిరూప పరమానందశక్తి స్ఫురణం వస్త్రమ్”

స్నానానంతరము తుడుచుకొనవలెను గదా! స్వయం
ప్రకాశరూపమును చిచ్ఛక్తిని ధ్యామించి వికల్పభావము లను
జలము తుడుచుకొనుట. ఆ జలముక అరుణమునల ద్వయము.

9. యజ్ఞోపవీతము :

మం! “ప్రత్యేగగ్ం వస్త్రవింశతి తా తిష్ఠత్యే జేన్యాజ్ఞాన
క్రియాత్మక బ్రహ్మగ్రంథిను ప్రసరంతు బ్రహ్మకాశీ బ్రహ్మ
మాత్రమ్”

కొంచు యజ్ఞోపవీతము వేసుకొందురు. అది ఇచ్ఛా,
జ్ఞాన, క్రియాశక్తుల ఏకత్వము. సుషుమ్నానాదీ ప్రసరము.

ఇరువదేడు పోగుల కొకముడి. ఇది యంతయు లోపలి
తర్జునులను స్ఫురింప జేయుటకే.

‘స్వ వ్యతిరిక్త ఎస్ట సంగరిహిత స్మరణం భూషణమే॥’

‘అపరాధకారమాపోస్మి’ యను నర్పిత పరమానందవిష్ణు.

9. గంధము :

మం: “వర్షంగ పరిహరిరా సున్నతణం గంధః॥”

అం - పృష్ఠీతత్వాశ్శనే గంధతన్మాత్ర ప్రకృత్యానం
దాత్మకే మనసాగంధం పరికల్పయామి నమః॥”

ప్రాణేంద్రియాధిష్ఠాన మగు బుద్ధిస్థానమును చిద్రూ
పము చేయుట.

10. పుష్పము :

మం: “సమస్త విషయాదాం మనఃస్థైర్యే దామనంధానం
మనుష్యం॥”

“హం. ఆకాశ తత్వాశ్శనే శబ్దతన్మాత్ర ప్రకృత్యా
నందాత్మకే సానసా పుష్పం పరికల్పయామి నమః॥”

ఆకాశతత్వము గల్గి శబ్దగ్రహణహీను వగు శ్రవ
ణేంద్రియాధిష్ఠిత బుద్ధిస్థానమందు విషయజడతా నిరసనము
పుష్పము. సమానసామములు, అనేక జన్మాంతరవాసవలను
బ్రహ్మర్షణము జేయుట.

1. దూపము :

మం: “రేషా మేవ సర్వదా స్వీకరణం రూపం॥”

"యం. నాయుతిత్వాత్సే పృథుతిత్నాత్ ప్రకృత్యా
సంధాత్సే మసహ ధూపం పరికల్పయామి నమః॥"

నా హృస్పర్శమందు కూర్చుండి లలితాంబయే ఇత్ర
యము లనికి పీఠిక. ద్వారా రూపాది మధువును శేవించు
చున్నది. నాయుడై పరిమళును పుష్పేంద్రియాఞ్ఘ్రావ బుద్ధి
స్థానము ఏకత్వములో లయము చేయుట.

12. ఏవము :

మం! "పదనాపచ్చిసోర్ధ్వ జ్వలన పచ్చిదుల్కాహా దేహా
దీపః"

"రం. శేః పృత్వాత్సే రూపరత్నాత్ ప్రకృత్యా
సంధాత్సే దీపం పరికల్పయామి నమః॥"

"జ్యోతిషోరగ్గతిం మనః తస్మతో విలయం యాతి
తద్విష్ణోః పరమం పదం॥"

కూడలిపీఠము దహరాకాశములో క్కూది ఏక
లేఖములో లయము శేయుట. చక్షురీంద్రియాఞ్ఘ్రావ బుద్ధి
స్థానమునండి ఏవయాభిలాషను తొలగించు సుపాయము.

13. నైవేద్యము :

మం! "నమస్త్ర యాతాయాత పర్వనం నైవేద్యం॥"

"పం. అమృతశిత్వాత్సే రసతిత్నాత్ ప్రకృత్యా
సంధాత్సే అమృతనైవేద్యం పరికల్పయామి నమః॥"

ఏదానినుండి బగమున్నెచ్చ మిగునో జేసియందు లయ
మిగునో ఆయజ్ఞభోక్తయగు పరమాత్మకు సంపూర్ణాత్మా

ర్పణము చేయుట నైవేద్యము. జహ్వేంద్రియాధిష్ఠాన బుద్ధి తోశనము.

14. శాంబాంతు :

మం: "ఆవస్థాశ్రమైశ్చరణం శాంబాలం"

తురీయావస్థలో జీవన్ముక్తుడై యుండుట. అం యవస్థా శ్రయ భావాభావ సాక్షి. సుకృతముచే చూచుకొనుట.

15. ప్రదక్షిణ సమస్కారములు :

మం: "మూలాధారా వాఙ్మహద్విల తర్కంతం గణాగత దూరేషు ప్రాదక్షిణ్యం తురీయావస్థా సమస్కారః" వ్యయం తత్పాదురా నిమజ్జనం పరిపూర్ణధ్యానమ్"

మూలాధారమునుండి సహస్రారమువఱకు మఱల క్రిందకు కుండిరిని సంచరింప జేయుటకు ప్రదక్షిణము చేయుదురు. పిండాండ బ్రహ్మాండముల ఏకత్వము సమధివింతుము. జీవన్ముక్తస్థితి తురీయావస్థ.

"గంతవ్య జేత హీనోస్మి గమనాది వివర్జితః"

"తేజో" = వశిష్టః శివః శేవలోఽహమ్"

ఇదియే పరిపూర్ణధ్యానము.

16. విరాజనము :

"సప్రమాణం చ విరాజం చ" అను మంత్రముతో విరాజనం కొందరు వైదికులు సమర్పించుదు. శ్రీ సూక్త

పురుషసూక్తములలో పదునేడు ఋక్కులే యున్నవి. 4వ చంద్రుని పంచనాగవళితో యుగు సావాళి! ఇది ఆ పదునేడు శతలలో వందగ్గిన మై యున్నది.

విరాట్పురీత మగు బ్రహ్మాదియగు, వింధాంశమగు బంగారుకాంతితో, కోటిపూర్వము, రాధా, మాతమే. దురాగ్రవైషణ మహాలక్ష్మిని వర్ణింపలేము. సుకృత పరిపాకము కేవలమాయకము.

“వర్ణప్రజాం మే సోపాయ, అమృతత్వాయ జీవనే!”
వాస్తాంగినిమిస్కారము చేయుదును.

పూజాంశమందు వేదవేదాంగములు కావ్యనాటకాలంకారములు గీతవాద్యాదులు ప్రదర్శించును. “అఖండైకరూపస్య హమ్” అను రాజరాజేశ్వరి యానందావేశభాగ్యమే. ‘సర్వాస్మిథావసామాశ్చ గమక గానరాజేశ్వరి! మేను రాజోపచారములు, సర్వజీవోపచారములు నీయాత్మాభిన్నగాన, ఆయన్మునై నాకోపించి అనుభవించు నానందము నీదే.

కావ్యచక్రమునందీ మఱల వ్యావయమలోనికి చేసితను తెచ్చి ఆత్మానంద శేషిని విచక్షుడ అని ఆత్మాభిన్న సంప్రదానముగ భ్యాసించి జీవన్ముక్తులై ఎంతల్ని పిమ్మట “అఖండాకార రూపస్యై” యని యథేచ్ఛగా జీవిం యగ్గము నిర్వహించుడు.

2]

పోషకోపచార పూజారహస్యము

“ఓ, భద్రం కన్దేభి రితి శాన్తిః”

“చక్షుశ్శ్రేణ తృప్యతు”

“ఘృతాన్బలిత సాదానాం భూమి శేనావలంబనమ్

త్వయి బాలాపరాధానాం త్వ మేవ శరణం శివే”

“ఓం మహాదేవై చ విత్తహే

విష్ణువశ్చైవ చ ధీమహి

తన్నో లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్”

నిష్కామముగ పూజ జేసి, పూజాంతమున తత్పలము
గూడ దేవత కంపించి “అనేన మయాకృతేన శ్రీ మహాకాళీ
మహాలక్ష్మీ మహాసరస్వతీ లలితాంబా. పోషకోపచారిధానేనచ
సుప్రీతా సుప్రతర్వావరణా భవతు” అని ప్రార్థించును.

భావనోపనిషత్సారము

శ్రీ మహాగణపతయే నమః

“గురు ర్బ్రహ్మ గురు ర్విష్ణుః గురు ర్దేవో మహేశ్వరః

గురు స్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః”

శ్రుతి :- విశ్వం భూతం భవనం, చిత్రం బహుభా జాతం
జాయమానం చ యత్ |

సర్వోహ్యక్ష రూప స్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు |

శ్లోః భూ రంభాంస్యం లో, విశ్వాం, బర, మహా

ర్వాణో, హిమాంశుః పుమాన్

నిత్యాభితి చరాచరాత్మిక మిదం

యస్యైవ మూర్త్యప్తకం |

నా న్యర్థింతవ విద్యతే విమృశతాం

యస్మాత్ పరస్మాద్విభోః

తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే నమః

ఇదం శ్రీరక్షితామూర్తయే |

శ్రీ శంకరభగవత్పాదకృత దక్షిణామూర్తిస్తోత్రము
లోని ప్రశ్లోకము వ్యాఖ్యానముః జీవులు శ్రీ సురేశ్వరారాధ్య
కృతవార్తికము భావనోపనిషత్ప్రతిపాదితమగు సర్థమును
జెప్పును. సర్వాత్మత్వ మహాసూత్రయోగముచే సంఖ్యచైతన్య
రసానుభవము నుడి, శ్రీరామరాజేశ్వరి, సద్వైతపరమా
పరాత్మగాఁ దెలిసికొని యుపాసించి సాముద్యమున కీ జన్మ

సంసారబంధనవిముక్తి నందు మార్గము భావనోపనిషత్తు చెప్పును. ఇదియొ విదేహముక్తి సాధనమే. అన్యంగయోగయంత్రులగు మహాయోగీశ్వరులు, శ్రవణ, మనన, నిధి, ధ్యానలచే సాధించు కైవల్యము మనవంటి మందాధిగానులగు గృహస్థులు పాపన ఆలంబనముగఁ జేసికొని సాధించు మార్గము మహర్షులు బోధించిరి.

వైశ్ణోకములోని యరమును జూచుడు. అనుమేయములు దనఁగా నింద్రియగోచరముగాని నిర్గుణమందు సామాన్యములను మనసు లగ్నముగుట కష్టసాధ్యము. కనుక వద్వైత పరమానందపంథాయకముగు సర్వాత్మత్వమహావిభూతియోగ సాధనకు సప్తమూర్త్యాత్మకవిశ్వము నాలంబనముగఁ జేసికొమ్మని శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల యాచేశము.

భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, సూర్యుఁడు, చంద్రుఁడు, తుల్యవస్థలో జీవస్సుక్తుఁడవై యున్న నీజీవచైతన్యము పరజీవతాత్పర్యము. నీజీహములో వ్యప్తిరూపమున నున్న తత్త్వపముదాయమును జరుగక భవనాత్మకముగు బ్రహ్మాండముగఁ దెలిసికొని పంచభూతాత్మకముగు శరీరమందు సభిమానము గల జీవుని బ్రహ్మాండమే రూపముగాఁ గల పరమేశ్వరునితో నేకముఁ జేసి యాభావన యందు స్థిరీకృతాంతఃకరణుఁడవై పరజీవతానుగ్రహముచే కలుపదైవైతపరమానందానుభవము నంది సర్వాత్మభావ

సామ్రాజ్యచట్టాభిషిక్తుఁడనై సంకల్పసిద్ధుఁడనై జీవితయజ్ఞము నిర్వర్తించి యుతమందు సాయుజ్యము నందుము.

సర్వాత్మభావసామ్రాజ్య చక్రవర్తిని, శ్రీ మహా శ్రీ చక్రవర్తసామ్రాజ్య శ్రీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరి, మహాపరాభట్టారిక, సదానందపూర్ణ మగు నీయాత్మయే యను ప్రత్యయైకమము నుండి బ్రహ్మచైతన్యసాక్షాత్కారము గాంచుటయే పర్యవేష తెల యుపాసనను బరమాపధి. దానికి శ్రీ చక్రము శ్రేష్ఠమగు నాటంబనము దానికిఁ గారణ మిగ్రంథములో నిరూపించఁ బడినది.

శ్రీ సురేశ్వరాచార్యకృతివా ర్తికము మీనసోల్లాసము లోని మరీ కొన్ని శ్లోకములు భావనోపనిషద్ధర్మమును బోధించునని చూడఁడు.

శ్లోః బ్రహ్మాండస్యోదరే లోకా స్సప్తభూరాదయస్సుభాః
మూలాదిబ్రహ్మరంధ్రాంతే హ్విధానేషు వసంతి తే ।

(సవమోల్లాసము)

“ఓం భూమ్యవస్యః మహాః జనః తపః సత్యం” అను వేదవ్రతి పాదితములగు నేడు లోకము ను వరుసగా, ఆధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరకా నావాత విశుద్ధాత్మా, సహస్రారములతో నేకమగు భావించుము. పిండాండబ్రహ్మాండముల యేకత్వము చూడుము.

2) శ్లోః సమవస్య- మిదం యోగీసేవమాన ఉపాననం,

అహ్మగయోగయుక్త స్సన్నమవస్యం చ గచ్ఛతి.”

“మనోనాశో మహోదయః” అనునస్కత నిష్క్రికల్ప సమాధిః కాః. “మనోబ్రహ్మ” అను ననుభవము పూర్ణాద్వైత భావనపరమగల్గును. అద్వైత విజ్ఞానము గూడ “భావన” అను భూమికలో మనోవృత్తి మాత్రమే. ఉపాసనయు మనోవృత్తియే. కాని బ్రహ్మచైతన్య సాక్షాత్కారముచే గల్గు నద్వైతివరమానందమున కిది యాలంబనము గావలెను.

3) శ్లో: వ్యాప్తి ర్వ్యప్తికరేస్మి స్మృతసో వ్యప్తిరూపిణః
తస్మాత్సర్వాత్మక మిదం స్వకరీరం విచింతయేత్”

చైతన్య మేకమే. భేదభావన వీలు లేదని శ్రుతి తెల్పును. గూఢాపదిష్టమూర్తమున మంత్రమయమగు మనో వృత్తి, పరమాద్వైత చైతన్యమూర్తి యగుటచే నమృతము నభయమున శోకమున నంతమ్ము నగు పరభేదకారూపమైనది. ఆపుడు నీసంకల్ప మమోఘము. “సంకల్పా దేవాస్య పితర స్సముత్పిచ్ఛంతి” అను ఛాందోగ్యము చూడుము.

శ్లో: వ్యవ్యసాసజయా పుంసః నమస్త్వివ్యాప్తి మాఘ్నయాత్
విరాట్కరీరే బ్రహ్మాండే, ప్రాణినా మపి విగ్రహే”

తైవకాక్రాగమములలోఁ జెప్పఁబడిన ముప్పదియారు తత్త్వముల వివరణ మీగ్రంథములోఁ గలదు. పిండాండ మండలి తత్త్వములు కర్మఫలము నిచ్చు పరమేశ్వరుని రూపములని “దత్తాత్రేయసంహిత” పిండాండతత్త్వము వాయుము నభ్యాత్మ మందురు. చతుర్దశభువనాత్మకబ్రహ్మాండ

మధిదైవము. అందుచేతనే - బరాతేశ్వరి "గజేశ్వరహవయత్ర
యోగినిరాశిరూపిణి"

పై సురేశ్వరాచార్య కృత వార్తికములో, బిండాంశ
బ్రహ్మాండముల యేకత్వభావన నిరూపించబడినది. ఇట్లే
లోపలి తత్త్వములు వాని లక్ష్యార్థ మగు బాహ్యభావన
అధిభూత ఆధ్యాత్మాధిపైవికములు" యేకత్వ నిష్ఠావసరమే
భావనోపని సుత్సార మని మనవి.

ఈ క్రింది పట్టికలో నీ వ్యష్టిగుమ్యసమైక్యభావన
యనగా, బిండాంశబ్రహ్మాండముల యేకత్వము నిరూపించబడినది
ఆవార్తికములోని సాక్షము వ్రాయుచున్నాను.

బ్రహ్మవిద్యాసంప్రదాయ కర్తృభోగ్య సమా.

ఆధ్యాత్మము

పిండాండము

దేహము.

అధిదైవము

బ్రహ్మాండము

చతుర్దశభువనాత్మకము.

1) ఆధారాదిచక్రములు
పృథివ్యాదితత్త్వములు

2) మహామేధువు ఆధారము
నుండి సహస్రారము వరకు
గల కుండలినీ తేజము.

3) ఇంద్ర, వింకశే, సుషుమ్న
మొదలగు నాహులు

1) భూరాదిగోళములు.

2) కలపర్వతములు.

గంగ, యమున, సరస్వతి
మొదలగు పుణ్యనదీనదములు.

- 4) ప్రాణాపానములు— 4) సూర్యచంద్రులు.
- 5) చక్రములు:— 5)
1) ఆధారము	1) కామగిరిపీఠము
2) మృదయము	2) పూర్ణగిరిపీఠము
3) భూమధ్యము	3) జాలంధరపీఠము
4) సహస్రారము	4) శిష్టిమానసపీఠముఽద్యాగపీఠము
- 6) పునుమార్థములు. 6) సాగరములు.
- 7) గోపరి వాయువుల సంచారముచే (ప్రాణాదులు నాగాదులు) దేహధారణ మును 7) భూమిచుట్టును వ్యాపించిన వాయు మండలముతో నేకముగా నున్న వాయుదేవుడు.
- 8) అగ్ని
ఆధారము	కాలగ్ని (కాలాగ్నిరుద్రుడు)
సుషుమ్న	వైద్యుకాగ్ని
వాధి	వాష్ణికాగ్ని
- 9) ఇంద్రియములు నమ్రతగ్రహములు
- 10) సత్వాత్మభావ సామ్రాజ్యచక్రవర్తి యగు చర్మపంకజప్రసిద్ధి గల నీ ప్రాణశక్తి. మహాశీచక్రసగరసామ్రాజ్య రాజరాజేశ్వరి సృష్టివీతి లయ, తిరోభాగా సుగ్రహములను పంచకృత్యములు చేయు పరాశక్తి
- 11) నిర్గుణబ్రహ్మప్రాప్తి! నానోపాసన శ్రేష్ఠమని భావోగ్యము చెప్పును.

“ఏతదాలంబనం శ్రేష్ఠ మేత దాలంబనం పరం”

శ్రేష్ఠం లలికాంబ నాదనాదాంతరూపిచ

“నాదానందమయీం ప్రణామి సతతం నాదాత్మికా
మంబికాం”

“హాసకల - హాసకహల - సకలహీం.”

6) భావనోపనిషత్సారముకు మంత్రము :-

“నిరుపాధికసంచి కేవ కామేశ్వరః సదానందపూర్ణా
న్వాత్మైవ పరకేవతా లలితా” ఆనానములో నీమంత్రము
వ్యాఖ్యానము మున్నగునాం గలదు. కాని యిచట సంగ
హముగా వ్యాఖ్యానింపబడుచున్నాము.

దత్తాత్రేయసంహితలో నిట్లున్నది. భగ శ్చక్తిః
భగవాన్కామ తతః సమప్రధానో సమపత్వో”

తాత్పర్యము :- చిత్వర్యము భర్తృము యశస్సు శోభ
(లక్ష్మి) జ్ఞానము, విజ్ఞానము ఈయాఱును గలిసి భగము, ఆ
శక్తులు తోపలఁ గలిగి స్వచ్ఛకి నున్నట్లుండై స్ఫురత్తామాత్ర
రూపముగల యాశ్వురఁడు, కామేశ్వరుఁడు.

“కామేశ్వర శ్శంభు ర్దాదినాచ్యుః”

“హ, స, క, ల, హీం, హ, స, క, హల, హీం- స, క,
ల, హీం”

ఆమ లోపామద్రామంగము శివరూపము.

ఆభర్తృముల సమదాయము శ్చక్తి

“కామేశ్వరి-కాదివిద్య”

(క, వ, ఈ, ల, హ్రీం-హ, స, క, హల, హ్రీం-
స, క, ల, హ్రీం)

శ్లో॥ ఓల్పితాభాసవిష్ణో హి మాయాఖ్యా ప్రకృతి శ్చివే
తదా త్మజ్ఞాన లాభాయ కల్ప్యతే హప ముత్తమం॥

శ్లో॥ స్ఫూర్తైకలహరీ మాతా స్వాత్మానందరసాత్మికా
మంత్రవాచ్యాన్త భేదేన రూపే వాగాది రూపతః॥

శ్లో॥ ఉపాస్యతే పరతరా, మహాత్రిపురసుందరీ
లలితా లలితాకారా జ్ఞానానంద సదాత్మికా॥

శ్లో॥ అపరిచ్ఛిన్నరూపా శ్రీః ద్వైతభ్రమ వివర్జితా
కల్పితాభాస విజ్ఞాన నిపుత్యాం తాం జగన్ శ్రుతిః॥

దేహాశయము సకళము; దేహాతీతము నిష్కళము. వీని
యొకత్వానుభవము నందిన యోగి యొక్క యఖండమగు
స్వయంప్రకాశమగు నానందానుభవమును “చితి” యందును.

“అనందరూప మమృతం యద్విభాతి అవిద్యా పరి
పంథి జ్ఞానరూపా చితిః”

ఈ కామేశ్వరీకామేశ్వరుల కథేదముశ్రుతులుచెప్పును.

“నమప్రధానా నమసత్వో”

“చితిస్వరంత్రా విశ్వసీద్ధిహేతుః”

“ఉభా వప్యనంతే, ఉభావ ప్యనాదీ,

ఏకం బ్రహ్మ ద్విధా భూత్వా సృష్టి రేవా విధీయతే”

రాధికతో గృహ్యః డనుచున్నాఁడు. మనమిందర
మేకమే, తేజోహులుమే, యశశీదులమే. “అనందం పరమ
ప్రేమాన్నదమ్”

లలితానామము. ‘స్వాత్మానందలవీభూత బ్రహ్మాద్యా
నంద సంహతిః’

“అపంగో హ్యయ మాత్మా అనందమయః”

అఖండైకరసానుభవము నిర్వచింపలేము. అనంద
మయకోశము మిగిలిన కోశముల నలె నొక శక్తివికారము
గాదు. ప్రాచుర్యాగ్రమున “మయిక్” ప్రత్యయ మని
వ్యాసభగవానుని వ్యాఖ్య.

“యత్ర నాన్యత్పశ్యతి, నాన్యచ్ఛ్రుణోతి, నాన్య
ద్విజ్ఞాయతే తదాభిమా” “అపందోబ్రహ్మ”

మాయా వచ్చిన్నే శ్వరుని శక్తులు కూర్మపురాణ
ములో—

శ్లో॥ సర్వజ్ఞతా శక్తి రనాదిబోధః

స్వతంత్రతా నిత్య మలుప్తశక్తిః॥

అనంత శక్తి శ్చ విభో ద్విధిజ్ఞాః॥

షడాహు రంగాని మహేశ్వరిన్యః॥

7) “ద్వైతాద్వైతవివర్జితం” కులార్ణవము:-

శ్లో॥ అద్వైతం కేచి దిచ్ఛంతి ద్వైత మిచ్ఛంతి చాపరే
మమ తత్త్వం స జానంతి ద్వైతాద్వైత వివర్జితం॥

సర్వజేవరాసమూహమూర్తి, సర్వమంత్రేశ్వరి పీఠో
ప పీఠజేవరాసమప్రియైతస్యనవంతి యిట్లు చెప్పినది. సచ్చిదా
నంద రూపిణి; సత్తనగా ద్రికాలములో నున్నది. చిత్తనగా
స్వయంప్రకాశము.

“సైమా చిత్ జేవనా శ్చివితైషిణాం” జేవన్ముక్తస్థితిలో
సాక్షి యగు సఖండాకృతి యఖండాకారము గలది యన్నచో
ద్వైతభ్రాంతి యగును. అది కాదు. అఖండత్వమే యాకా
రము. అఖండైక రసానుభవమే యానందము. ఇది శుభీ
యము. అధ్యవహార్యము; అనిర్వచనీయము.

౪) శ్లో! నాస్తి బుద్ధి రయుక్తస్య న చాయుక్తస్య భావనా।
న చాభావయత శ్శాంతి రశాంతస్య కుతస్సుఖమ్।
(గీత)

యోగధర్మముతో జీవించువాఁడు బుద్ధిమంతుఁడు
యోగనిష్ఠ లేనిచో భావనాపటిను లేదు. భావన లేనిచో
శాంతి లేదు; శాంతి లేక సుఖము లేదు. ఇచట సర్వాత్మ
భావనయే. “భావన” యను పదమువర్ధము.

౪) యోగమన నేమి? (యోగశిరోపనిషత్తు)

శ్లో! యోగోవాస ప్రాణయోగైక్యం స్వరజోరేతసో నైఖా।
సూర్యాచంద్రమసో ర్యోగో జీవాత్మ పరమాత్మనో।
ఏవం తు ద్వంద్వజాలస్య నందోగో యోగ ఉచ్యతే।

ఈ జీవాత్మ పరమాత్మల యోగమే రహస్యము.

భావనోపనిషత్సారము

10) గమ్యమేమి?

నిర్గుణపరబ్రహ్మముతో నేకమై ఘనరావ్య త్తిరహిత
సాయుజ్యము క్రి సంకుటయే గమ్యము. ఉపాసన దానికి
నాలంబనము. శ్రీశంకరుఁడు —

శ్లో॥ అపివ్యాపకత్వా ద్వితత్వప్రయోగాత్

స్వత స్స్థితభావా దనన్యాశ్రయత్వా

జగత్తుచ్ఛ మేత త్సమస్తం తదస్య

త్వదేకోఽవశిష్ట శ్శివః శేవలోఽహం॥

“స తస్య ప్రాణా ఉత్క్రమం త్యజ్యైవ ప్రవిరీ
యంతే” (వృసింహతాపిని). అంతమందు నాసిద్ధుని ప్రాణ
మెచటికో పోవుటగాదు. సర్వాత్మలో లయమగును.

11) సర్వాత్మభావసిద్ధికి శ్రీచక్ర మేల యుక్తమిది మగు
నాలంబనము?

“సాయుజ్యం తవ పూజనే” యను నాదిశంకరుల
వాక్యము విని యుందురు. “దేవపూజారహస్యము” మా
గురువులు వ్రాసినది తెనాలిలో సాధవగ్రంథమండలిలో
దొరుకును. ఉదాహరణకు శ్రీమన్నారాయణుఁడు శంఖ
చక్ర గదా ధారి యనుటలో శంఖము నాదస్వరూపము,
చక్రము కాలముయొక్క ప్రతీకము. బ్రహ్మవస్తువు నాత్మా
భిన్నముగా ననుభవించుట కిట్టి యాశమును ధరింతువు.
అట్లే బంగారురేకుపై శ్రీచక్రము వ్రాసి ప్రాణప్రతిష్ఠ

తేసి పూజింతువు. అందలి కోణములు మన దేహములోని తత్త్వముల ప్రతీకములు. పిండాపిడానయనములు గల జీవుని బ్రహ్మాండమే యాదముగాఁ గల పరదేవతతో నేకము చేయు విధానము భావనోపనిషత్తు చెప్పును.

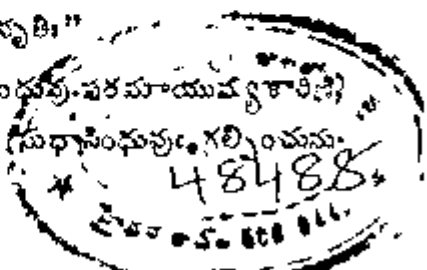
భావనోపనిషత్తులో సారభూతమగు మరియొక మంత్రముఁజూడుఁడు.

“పంచదశతిథిరూపేణ కాలస్య పరిణామావలోకనం”
చంద్రకళలను దర్శపూర్ణమాసము లని పూజించుట వేద సమ్మతము. అది యంగయు వ్రాయుట కిచటఁ దావు లేదు. ప్రతిపత్తిథి మొదలు పడేను తిథులలో నిత్య లాగోహణ క్రమములోను, గృహ్యపర్వము సవరోహణా క్రమములోను దహరాకాశములోఁ బరివర్తనము జెందును. పిండాండ బ్రహ్మాండముల యేకత్వమే దాని యర్థము. నిత్యము నాల్గుయగములలో నుద్వీపములు, సముద్రములు, మేరువు; సుధాసింధు వను వానిపై సంచరించు నట. ఆధారమునుండి యుష్ణవర్మంతమగు వ్యష్టికుండలినీ రహస్యమే గురుముఖమున నేర్పునది. బ్రహ్మరంధ్రమును సుధాసింధు వనుచున్నాఁడు.

“కాలసంకర్షిణై వాంతః కరోతి మధు వర్షతి”

“బ్రహ్మరంధ్రాత్సుధా స్పృతిః”

బ్రహ్మరంధ్రమే సుధాసింధువు. పరమాయుష్యకారినీ కాలసంకర్షిణి, బైందవస్థానమున సుధాసింధువుఁ గల్గించును.

సుఖమ్న యను శి వియక్తంగలో హంస మిథునము (శివశక్తులు) విహారము చేయుటయే సవరసనుభూతాండవము. ఏకత్వ మను నమృతసావమును విషువ మందురు. వై దేహీ కర్పించిన సరళు లని దత్తాత్రేయసంహిత చెప్పును. దేహాతీత యగు కాలరూపిణిని ధ్యానించుటచే నమృతసావము గల్గును. కాలస్వరూప ధ్యావయొక శక్తివిశేషము. ఈ నిత్యల విషయ మా మంత్రవ్యాఖ్యానము కడ విపులముగా నున్నది. చూచుడు.

శ్లో॥ కులాంగ వైషా ప్యథ రాజవీధీం
ప్రవిశ్య సంకేత గృహాంత రేషా
విశ్రమ్య విశ్రమ్య పరేణ వుంసా
సంగమ్య, సంగమ్య రసం ప్రసూతా॥

నిత్యాదేవియజనము గురుముఖమున నేర్చునది.

మరియొక మంత్రము చూచుడు.

“నియతి శృంగారాదయః అగిమాదయః”

ఈగ్రంథములో నీమంత్రము దిగువ వ్యాఖ్య గలదు. దానిలో సారము సంగ్రహముగ నిచ్చట మనవి చేయు చున్నాము. సహృదయులగు పాఠకుల కుత్సాహము గల్పించుటయే నాసంకల్పము ।—

అగిమాదిస్థితులు, చుక్కాని లేని నావలు. అది యుధలోకమునకుఁ గొనిపోవు నని శ్రుతి. “ప్లవాహ్యేతా

అదృఢా" కాని సుశేష్యరాచార్యులు సిద్ధులను కైవల్యపరముగ నిర్వచించెను.

1) అణిమ :- సూక్ష్మములగు కీటకాదుల యందు నను, జీవనూపమున నిన్న పరశేవత నాత్మాభిన్నముగఁ జూడఁ గల యోగచక్షువు.

2) మహిమ :- బ్రహ్మాండపిండాంధములన్నిట నీ యాత్మాభిన్నపరదేవతావ్యాప్తిని జూడఁగల్గుట.

3) లఘిమ :- తేలిక యగుట.

4) గరిమ :- బరువెక్కుట.

5) ప్రాకామ్యము :- తప యిచ్చనచ్చిన వస్తువులను బ్రకాశవంతములుగఁ జేయు గల్గుట.

6) ప్రాప్తి :- సర్వలోకములను జూడఁగల్గుట.

7) ఈశిత్వము :- ప్రకృతిని మార్చుగల్గుట.

8) వశిత్వము :- లోకపాలాదులను దశవశములో నుంచుట.

“సర్వాత్మభావనావంతం నేవం తే సర్వసిద్ధయః” సర్వాత్మభావనాపరిపక్వసమాధి గల యోగికి వలదన్నను నీ సిద్ధులు సంక్రమించును.

“జ్యోతి రహం విరజామి సాస్మా భూయానమ్” స్వాహా అని ధూమ మాత్మాగ్నిలోఁ జేసి జీవన్ముక్తిస్థితిలోనుండుము.

“భావనా విషయా ఉపచారా”

ఈమంత్ర వ్యాఖ్యానములోని వ్యంగ్యార్థము సర్వాత్మ భావనయే. అసంగ చిద్రూప నిష్ఠా పరబ్రహ్మభావనయే. ఉపచారమర్పించుట యను బాహ్యపూజను సపరాపూజ యందురు. అద్వైతభావనచే నమృతస్థావముఁ గల్పించు కొనుట పరాపూజ. చిదాకాశమున వికల్పసంకల్పముల లయము చేయుట పరాపరపూజ. మూఁడును సమప్రాధాన్యములె. సర్వము పూర్ణమే యనుటచే నన్నియుఁ గావలెను.

పరశురామకల్పసూత్రములో అరువదినాలు సుపచారములు గలవు. లలితాపూజాసంకర్షములో మనము, అరువదినాలుగు ఉపచారములు చేయుదుము. ఆయాస్థానములలో దేవతాభిష్మత ధ్యానించి యమృతస్థావము కల్పించు కొనుటయే. శ్రీవిద్యార్ణవములో విద్యారణ్యమహర్షి యేదేవత కై నను, పదునారుపచారములే వ్రాసెరి.

బాహ్యపూజచే నద్వైతభావన భంగము కాలేదా?

కాళిదాసుయొక్క చిన్తనచంద్రికలో రెండవపటలములో మొదటి శ్లోకముఁ జూడుడు.

శ్లో! మాతృమేయ మితి సాధనాత్మికా
త్వత్ప్రతోస్మి క్షతి యా వికల్పభీ!|
త్వత్స్వరూప మకశంకితం తయా
కస్యదేవి విదుషో న ముక్తతా|

సర్వాత్మభావవిష్ణు గలిగి సాధనకొరకు నిర్వికల్పా
ద్వైతస్థితికంటె నీచస్థిత్తు మగు తురీయచైతన్యరూపితేయై
నిజలీలచే నవతరించిన జగన్మాతతో నేకమై తన పూజ లానే
చేసికొనుచున్న దను భావముతో మేధాదక్షిణామూర్తి
యనుజ్ఞవదనీ సర్వత్ర చిద్రూపముగా స్వీచాణశక్తిసే
త్రబహ్మభిన్నముగఁ జూచుచు “అదఃపూర్ణమిదం పూర్ణమ్”మృది
తెలిసి ఫలత్యాగముతోఁ జేయు కార్యములచే నద్వైతస్థితి
భంగము కాలేదు. ఇదితురీయ రూపమై “భాగమోక్షకరీ
విద్యా” యను రాజరాజేశ్వరి పారమ్యము.

ఫలశ్రుతి :-

“అనన్యచిత్తత్వేన సిద్ధిః” - భావనోపనిషత్తు.

శ్లో॥ సర్వాత్మభావసామ్రాజ్య నిరంతరిత చేతసాం।

పరిపక్వసమాధీనాం కిం కిం నామ ససిద్ధ్యతి॥

సర్వసంకల్పసిద్ధి, అంతమందు మోక్షసిద్ధి, మనము సిద్ధు
లను గౌరము గదా!

“నిష్కామానామేవ శ్రీ విద్యాసిద్ధిః” శ్రీవిద్యార్థవ
ములో సిద్ధిలక్షణములు :-

స్వీప్రయత్నము లేకయే నీశాంతికార్యములు సఫల
మగుట, యోగవశ్యము లేకయే నీకీవయాత్ర జరుగుట,
నీయాకీర్వచన మమోఘ మగుట, సంకల్పసిద్ధి, సర్వము

బ్రహ్మర్పణము చేసితిని. “యజమానస్య కాగతిః” అనుగనిదే యమ్మయుఁ బెట్టినను లోహోక్తి గలదు.

“మనసః కామ మోహాతిం వాచ స్సత్య మశీమహి”

శ్లో॥ సర్వమంగళి మాంగళ్యే శివే సర్వార్థసాధకే |

శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణి సమోస్తుతే ||

“భద్రం కర్ణభి రితి శాంతిః ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః”

శ్రీమదప్పయ్య దీక్షితులువాడు వ్రాసిన భావనోపనిష ద్వాఙ్మూలములోని విశేషములు.

శ్లో॥ దేహో దేవాలయః ప్రోక్తః శివో దేవ స్సదాశివః |

త్యజే దజ్ఞాన నిర్మల్యం సోహంభావేన పూజయేత్ |

1) సీదేహమునే దేవాలయమనియు, శీవచైరిన్య మీశ్వరుఁ డనియు, సద్గురుని కక్తిపాతదీక్షచే గ్రహించి యద్వైతసరమూలంబనినున్నచ నగుటయే బాహ్యపూజ యందలి వ్యంగ్యార్థము.

2) సీదేహమే శ్రీచక్ర మనిట కాదు. నీ బాహ్య పీఠములోని లేకుమాత్రమే శ్రీచక్రము గాదు. సీదేహము, బాహ్యచక్రము, శీవము చతుర్దశభువనాత్మక మగు చరాచర జగత్తులయు కైతన్యమయమే యగుటచే నఖండైక రసానందరూపమగు సర్వాత్మభావమే శ్రీచక్రపూజ.

3) సకామముగాఁ జేయు బాహ్యార్చన వాచ్యము. అది నిషేధము. ఏకత్వము లేని బాహ్యపూజ చేయ రాదని శ్రుతులు నిషేధించినవి.

4) అట్లని బాహ్యపూజ నిష్కామముగాఁ జేయు వారిని నిందింపరాదు. శాస్త్రోక్తపూర్ణమున వర్తన చేయ వచ్చును. అంతరయజనము తెలిసినవారివద్ద శ్రుత్యముఁ జేసి యా యర్థము నేర్పుకొనవలయును. పరదేవతానుగ్రహముచేఁ బ్రత్యక్షానుభవము గలుగు వానికి భక్తిశ్రద్ధ లున్నచోఁ జాలును. అంతఃకరణశుద్ధిచే పరదేవతానుగ్రహము గలిగివపు డనుభూతి గలుగును.

5) కామేశ్వరి, వశేశ్వరి, భగవాలిని యను పేరు లివ్వక నుహకహంకారములను సూచించు ననుటచే పరస్వ దేదాంతసమ్మతమగు పరమాత్మస్వరూపిపూర్ణమునే గూర్చు పరివస్తు బోధించును. శ్రీవిద్య చరమజన్మమందు లభించును. సాయుజ్యము క్రి విచ్చును.

6) బాహ్యపూజకు భావన యంగము కాదు. భావ నకుఁ బూజయు సంగము కాదు. అదియు నిదియు సర్వాత్మ భావ మొగచూర్చునులే, అవివాభావసంబంధము గలవియే.

7) పరతత్త్వజ్ఞానము లేని ముందాధికారులకుఁ గూడ జ్ఞాన గలిగినచో వారికి నర్గురువులు శక్తిపాతదీక్ష నిచ్చి తరింపఁ జేయుట కర్తవ్యము.

8) భావనామాత్రముచే నింద్రియజయము కలుగదు. బాహ్యములగు జపపూజాదానము క్షమముక్తి దాయకములు. నిత్యచైతన్యములు మానరాదు.

9) బాహ్యపూజలో నెన్నియుపచారము లున్నను దోషము లేదు. అవి యన్నియు నసంగ చిదూప నిర్గుణ పరబ్రహ్మప్రపాదకములే గదా.

10) ఈ యుపనిషత్తద్వైతకరమానందబోధచేయును. భోగమోక్షములను గరతలామలకములుగఁ జేయును.

11) వేదబాహ్యములగు వాచాచారములు సాత్త్వికముల కాచరణీయములు కావు. శ్రీసుందరేశ్వర తాతపాద శిష్యుడగు సప్తయ్యగీశ్వితులువాడు మనకు గురుపరం పరలోఁ జేర్చఁదగినవారు.

శ్రీ మహాగణపతయే నమః

భావనోపనిషత్తు

సర్వాత్మభావసామ్రాజ్యవ్యాఖ్య

'ఓం భద్రం కర్ణేభి రితి శాంతిః. హరిః ఓం'

మంత్రము :-

“అత్మాన మఖండ మండలాకార మావృత్య
సకలబ్రహ్మాండ మండలం స్వప్రకాశం
ధ్యాయేత్”

తాత్పర్యము :- ఇది సర్వాత్మత్వమహావిభూతి. భౌతిక శరీరము, దాని లోని సర్వతత్త్వములు దానికి తావ్యాముగా నున్న చరాచరజగత్తు గ్రహసక్షతాదులతోఁ గూడిన యీ బ్రహ్మాండ మంతయు నీయాత్మకంటె పేలుగాని లలితాంబ యొక్క పూర్ణవైభవమే యని గుర్వస్యగ్రహముచేఁ బెరిసి కొని మంత్రమయమగు మనోవృత్తితో “అఖండాకార దూషోఽస్మి” “అఖండైకరసోఽన్యహం” అను భావనలొ నిమగ్నుడవై తురీయస్థలో నుండి జీవన్ముక్తుడవు గమ్ము.

వ్యాఖ్య :-

శ్లో॥ సర్వాత్మభావ సామ్రాజ్య నిరంతరత చేతసాం

పరిపక్వసమాధీనాం ॥ం ॥ం నామ స స్థితిః॥

శ్రీశంకరభగవత్పాదకృత శక్తిగామూర్తిస్తోత్ర
భావార్థవార్తిక కర్త శ్రీసురేశ్వరాచార్యులు సమష్టివ్యష్టి
జైత్రస్యము యొక్క యోగత్వమును విరూపించిరి. “బ్రహ్మ
స్యాం ప్రజాయేయ” అను సంకల్పముచే వీశ్వరుడు జగ
ద్రూపిశీమై చిద్రూపముగఁ దానే యుండుటచే సర్వము
పరదేవతయే యని తెలిసికొనుము.

నిర్గుణబ్రహ్మప్రాప్తికి వప్తమూర్త్యాత్మకజగత్తు నాలంబ
సముగా గ్రహింప వలె నని శ్రీశంకరులు చెప్పిరి.

“ఈశావాస్య మిదం సర్వం” అని యా యుపనిషత్తు
చెప్పిన దిదియే. “వ్యష్ట్యపాననయా పుంసః సమష్టివాన్తస్మి
మాన్నుయాత్” పరదేవతాస్వరూపిణి యగు వ్యష్టికుండలిని
యపాననచే సుమమ్నావికాసము నంది “పూర్ణభావమయ
విశ్వసుస్వర”మృది కాళిదాసు చెప్పిన “అఖండైక రిపోస్య
హ”మృదు జీవన్ముక్తసిద్ధి నందగలవు.

తైత్తిరీయములో “ఏవ మన్నమయ మాత్మాన
ముపసంక్రమ్య” యనుచోట సర్వాభారవ్యాపక బ్రహ్మ
ప్రాప్తియే చెప్పబడినది. భృగువల్లిలో గూడ “ఆనంద
మయ మాత్మాన ముపసంక్రామతి” యనుచోటఁ గూడ
జైత్రస్యముయొక్క పూర్ణత్వమే చెప్పబడినది.

- 1) “తస్మాత్సర్వాత్మక మిదం స్వశక్తికం విచింతయేత్”
- 2) “సర్వాత్మభావనావంతం నేనంతే సర్వసిద్ధయః”

తురీయావస్థను సాక్షిచైతన్య మందురు. “అవస్థానియ
భావాభావ సాక్షీః స్వయం భావరహితం, నప్రకృతం, నాప్రకృతం
అదృశ్య మవ్యవహార్యం ప్రపంచోపశమం శాంతం శివ
మద్వైతం చతుర్థం మన్వనే ”

“సర్వాన్వస్థిసింధావయవేషు సింహస్య సింధావయ
విసం చ బ్రహ్మాంధావయవాత్మనా సింహస్య మహేశ్వరం
తాదాత్మ్యతయానుగతం ధ్యాయన్ తస్మిన్ స్థిరీకృతాంతః
కరణః తత్త్వసాదా శ్చస్యైవ నిర్వికేవం తత్త్వం సాక్షా
త్కృత్య ప్రతీకృత్యోభవతి.” గురుప్రపదేతిచిన విధముగా
భూశుద్ధి భూతశుద్ధి వ్యాసాదులచే మంత్రమయచైతన్యముఁ
గల్పించుకొని బ్రహ్మాండమందలి పృథివ్యాది తత్త్వములను
లోపలితత్త్వములతో నేకిముచేసి యారూపముగా స్ఫురించిన
దంతయు లలితాపరదేవతయే యని తాదాత్మ్యముతోనుండఁ
గా నాయమ్మ యనుగ్రహముచే బ్రహ్మచైతన్యసాక్షాత్కా
రము నంది కృతకృత్యుడవుగమ్మ.

శ్వేతాశ్వతరము, పుసింహతాపిని మొదలుగు నశనివ
క్షులలోఁ గూడ నీయాత్మాభిన్న సంవిద్రూపిణి యొక్క
సర్వైక్యతాభావనయే బోధింపబడినది.

ఛాందోగ్యము వ్యాఖ్యానించు నవనరమన శ్రీశంకర
భగవత్పాదులు నాదోపాసనా రహస్యము నిల్లుచెప్పిరి.

(1) కిన్నత్వప్రభాంతిలో ఫలాక్షిత్వతోఁ జేయ. కర్మ
లు త్రుచువునుమాధ్యసాధనమాలు కావు.

2) ప్రాణాగ్న్యది దేవతావిజ్ఞాన సహిత మగు సుపాసన మర్చిరాదిమార్గమున బ్రహ్మలోకప్రతిపత్తి సాధన మగును.

3) ఆద్యైతజ్ఞానము దృఢమగుటకును, నాత్మవికాస ప్రతిరోధకములగు వాసనల దోలఁగించుకొనుటకును సుపాసన కావలెను.

4) సామీప్యము గృహస్థులలో సనేక జన్మలలో నాటియున్న కర్మాపక్తి యున్నది నిర్గుణబ్రహ్మమునందుఁ జేతస్సమర్పణము సులభసాధ్యము కాదు. అందుచే నద్యైత భావవతోదనే సర్వాత్మానుభవము గలుగు వఱకుఁ చిద్రూపిణిఁ బాహ్యపూజాదులు చేయవలయును.

5) శాస్త్రసమ్మతమగు నొక యాలంబన మున్నచో నాత్మాభిన్న దేవతానుభవము సులభసాధ్య మగును.

6) “నిత్య వైమిత్తికే కుర్వాత్త్వత్సవాయ జిగీర్షయా” ఈయోగభూమికలోని శ్లోకము నిలుపుకొనుటకు నిత్యోపాసనాదులు చేయవలెను.

7) “జడశక్తి” యని లలితానామములో నొకటి గలదు. దానివ్యాఖ్యానావసరమున విష్ణుమూర్తి వచనము చూచుచు “శక్తయ స్సర్వభూతానా మచింత్య క్షాన గోచరాః” అనఁగా గురుదేవతానుగ్రహముచే సుసూక్ష్మా వికాస మైనచో నీకు యోగచక్షువు లభించును. అప్పుడు చైతన్యముయొక్క యేకత్వము నీకు పాతాత్కరించును.

8) వృసింహతాపిన్యపనివత్తులో “కారశ్చమా
రూపః, ఉకారశ్చమారూపః, మకారశ్చమారూపః” అనగా
దురీయరూపయుః దురీయారీతరూపయు సగు పరిదేవత
యొక్క “ఓం” కారాంతవిద్యోతమానమిగు “సరశేసరి”
విగ్రహమునే చెప్పుచున్నాడు.

9) “తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మనినింకతి”
(గీత). ఏకత్వానుభవమే గమ్య మని విశ్వసించి యభ్య
సింపఁగా దేవతామంత్ర గుర్వనుగ్రహముచే బ్రహ్మచైతన్య
సాక్షాత్కార మగును.

10) యోగ మనఁగా రళోలేతస్సుల యోగము.
సూర్యచంద్రమండలముల యోగము. జీవాత్మపరమాత్మల
యోగమని మాటలుచెప్పుట కాదు. గురుముఖమున నేర్చి
సాధింపవలెను.

శ్రీవిద్యయు వేదప్రతిపాదక మగు నద్వైతజ్ఞానమునే
బోధించుచున్న దని మనవి.

11) శ్లో॥ సర్వా సర్వభావేషు సా పరా పరికీర్తితా |
అపరా తు బహిర్వ్యవహార చక్రార్చనావిధిః |
పరాపరాస్య బాహ్యస్య చిద్యోగ్ము విలయ
స్మృతేః || (శ్రీవిద్యాసపర్య)

పరాపూజ యవఁగా నద్వైతభావన. బాహ్యశ్రీచక్రమందు
జేయు పూజ “అపర”. వీని యనుభవమును జిహాకాశమున
లయముచేయుట “పరాపరపూజ”

12) శ్లో: "చిదంబుధి మహాభంగ చ్ఛిన్న సంకోచ సంకటః।
మంత్రమయ్యా మకోవృత్త్యా పరమాద్వైత
మీమాంసేః

సర్వైశ్చతాసిద్ధి యవంబు జీవన్ముక్తిసిద్ధి భంగ మగునేమీ
యను భయముచే జప, పూజా, హోమ తర్పణాదులు గుహాప
దిష్ట మంత్ర, మంత్ర గురు, దేవతా సమైక్యభావనో
జేయు యోగి నిత్యమునుండు.

ఉదాహరణ :- మంత్రాన్ని నాథారమునుండి సవాసారము
ఎగు గొనిపోయి పరమకెప్పుడో నేకముఁ జేసి, యాభస్మముచే
దివ్యశరీర ముత్పిన్నమైన్లు భావించి, పరదేవతానుగ్రహముచే
దురీయావస్థ నంది, మేధావక్త్రీణామూర్తి స్వరూపఁడగు
శ్రీగురుని యనుజ్ఞ నంది, నిర్వాపన మగు చిత్తముతోఁ బర
దేవతయే తనపూజ తాను జేసికొనుచున్న దని గ్రహించి,
యస్థలితమగు మేధాశక్తితో మంత్రోచ్ఛారణము చేయుచు
నాయాస్థానములలో సమంత్రసావముఁ గల్పించుకొనుచు,
సర్వైశ్చతా సామ్రాజ్యసిద్ధి నందు మార్గ మీ యుపని
షత్తు బోధించును.

ఓం నమోనా వవతిః శాంతిః

2) మంత్రము:- "శ్రీగురు స్వర్వకారణభూతా శక్తిః"

తా: గురుపరంపరాగతమైన మంత్రములలో నుండి
మహద్గురు తనశక్తి నీ యుపాధిలోనికి సంగ్రహించును.

అర్చుడవై “అమ్మా! రక్షింపు మని” మహాక్షోభము పండగా గురురూపమునఁ బరదేవత వచ్చి శక్తిపాతదీక్షనిచ్చి, సుష్టుమ్నాకవాటపాటనముఁ జేసి, పల్లెవ్యక్తతానుభవముఁ గల్పించి సందేహనివృత్తిఁ జేయును. గురుముఖమునఁ గాక గోవిందో పుస్తకములు చదువుటచే నేర్చిన మంత్రములు ఫలింపవు. అవి నిన్ను సంశయాత్ముని జేసి పతితుని జేయును.

వ్యా! “తద్విజ్ఞానాథం గురు మేవాభిగచ్ఛేత్” అని వేదాదుభావనము బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశముఁ జేసిన గురువు సాత్వాత్మరదేవతయే యని యనేకగ్రంథములలోఁ జదువుచువు.

1) అనాద్యచింత్యమాయాశక్తి, సృష్టిస్థిత్యంత విరచనానిపుణ యగు శక్తియుతబ్రహ్మమును “శ్రీ”యందును. “శ్రీమానపి శ్రీ రిక్తుచ్ఛతే? తత్త్వబోధాత్మకమై యా విష్కృతమైన శోధ యారనియందుఁ గలదు గాన శ్రీమంతుడు.

గృణాతి :- అనఁగాఁ దత్త్వజ్ఞానము నుపదేశించును. అందుచే “గురు”వనఁబడును. శ్రీమంతుడు గురువు గాన శ్రీగురుఁడు శ్రీనాథుడు.

“సహస్రనాదే గుగుం పృలేత్” ప్రకాశచరణము శుక్లము. విమర్శచరణము రత్నము. బ్రహ్మాండపిండాండముల సౌకత్యము సుకుమ్భావికానమునఁ గలుగుటచే సుగుమ్మాయాపుడే గురువు. గురుభ్యానశ్లోకము లనేకములు.

గలవు. “పాదుకాపంచకము” చదువుడు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వ్రాయలేదు.

2) శిరఃపద్మమందు సహస్రారమున సర్వవస్థోపశోభిత మగు శక్తికయందు వ్యావశ్యాత్ సరోరుహమందు హ, థ, క్ష, యను నక్షరములతోఁ గూడిన “అ-క-థా”ది రేఖాత్రయమంది త్రికోణమధ్యమున శివహృదయగు గురువి స్మరింపుము.

3. వసుదాన, రుద్రరూపాదిత్వ రూపులుగాఁ బితృ, పితామహ, ప్రపితామహుల ధ్యానించు విధముగా, గురు, పరమగురు, పరమేష్ఠిగురువులను ప్రకాశవిమర్శ సామరస్య రూపముగా ధ్యానించుట సంప్రదాయసిద్ధము. “రక్తశుక్లప్రభామిత్ర మతర్క్యం త్రైపురం మహా” ఈరక్తశుక్లమలు రజోలేతస్సులు, సూర్యచంద్రమండలములు, శివాత్మ పరమాత్మలు, వీనియేకత్వ మగ్నిహోమాత్మకము. ఛాందోగ్యము “యల్లోహితం తత్రేజః (త్రైజనుడను జ్ఞానశక్తి) యచ్ఛుక్లం తదాహుః” “వాచారంభణం వికారో నానుధేయం త్రిణి రూపాణిత్యేవ సత్యం”. ఈయచ్ఛుక్లాన క్రియాశక్తి యంతయు గురుపాదు కాధిపానరూపిణి యగు లలితాత్రైపురసుందరియే.

4) ప్రకాశవిమర్శ సామరస్యము గురుపాదుక. సాధాగ్న్య లక్ష్మీ హృదయములో ఈశ్వర సత్యనారాయణ శక్యగాతి వ్యాఖ్య చూడుడు. “యదిదం భావితే దేవి నామ రూప్రక్రియాత్మకం, ప్రకాశవపుః” అంతయుఁ బూర్ణమే

యగుటచే జగమంతయు బ్రహ్మశక్తిరము. సర్వవ్యాపకము తెల్లని కాంతి.

సాక్షి చైతన్యము సామరస్యము “అహం బ్రహ్మ త్యుపాసీత” యనుటచే గురువువగు నీకుఁ బరచేవతకు నభేదము నీమంత్రము బోధించును.

సర్వకారణభూతా — కారణబ్రహ్మము.

శక్తిః — జ్ఞానము.

శక్తిపాతకీన్ నిచ్చిప గురువు మొక్క సాక్షాన్నిరీక్షణముచే నాధారమునుండి కుండలిని లేచి సుషుమ్నాద్వారము తెరిచి బ్రహ్మరంధ్రవికాసము గలిగి యంఖపైకరసానుభవము చేపూరపలెను. గురురూపశక్తి నాత్మార్పణముచేయనిదే మంత్రము ఫలింపదు.

శ్లో॥ వడంగాది వేదో ముఖే శాస్త్రవిద్యా

కవిత్వాదిగద్యం సుపద్యం కవోతి ।

మన శ్రేష్ఠ మ్మలగ్నం గురో రంఘ్రిపద్యే

తతః కిం, తతః కిం, తతః కిం, తతః కిం ? ।

వేదవేదాంగములు నేర్పినను, సకలశాస్త్రములలో మహాపాండిత్యమున్నను, గురుపాదపద్మమందు నాత్మార్పణముబుద్ధి లేనిచో నే పురుషార్థములును లభింపవు

శ్లో॥ గుకార స్త్వంఘకారస్యా ద్రుకార స్తన్నిరోధకః

“గు” అనగా నాత్మజ్ఞానములేని యంధకారస్థితి “దు” అనగా వంధకారము తొలగించి, స్వ స్వరూపజ్ఞానము గల్గించునది.

గురుగాయత్రి! “ఓం హంసహంసాయ విద్యహే పరమ హంసాయ ధీమహి తన్నోహంసః ప్రచోదయూత్”

“శ్రీనాథాది గురుత్రయం” అనుశ్లోకములో శ్రీనాథుడనగా శ్రీగురువుస్వగురువే. శ్రీనాథాది గురుత్రయమునగా స్వగురు, పరమగురు, మరమేష్ఠిగురు. ఆత్మాయవిద్యలు చూడుడు. పూర్వాత్మాయములో “గురుత్రయగణపతి” యన్నచోట మీ గురుత్రయమే యని మనవి. సర్వాత్మాయ ననుష్ఠించితే సర్వమూర్తి, సర్వమంత్రమయి గురుపాదు కాధిపాతయూపి నెచ్చివ్వుయి, శ్రీమల్లలితాంబ, నీకు బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశము తేసిన గురువే యని తెలియునది. ఆనందనాథ సంప్రదాయములో శ్రీనాథుడందురు.

3) మంత్రము :- “తేన నవరంధ్రహావో దేహః”

తా! దేహమునందలి నవరంధ్రములలో నవనాథులను వ్యసించుకొనుట స్వగంధము చివర నున్న భావనోపనిషదనుష్ఠానభండములోఁ జూడుడు.

వ్యా! దివ్యసిద్ధ మానవౌఘముల వ్యసించుకొను విధానము గురుమండలాశ్చనములోఁ బూజాభండములో నున్నది.

శ్లో॥ సర్వద్వారేషు దేహేస్మిన్ ప్రకాశ ఉపబాయతే (గీత)
జ్ఞానస్వరూపుఁడగు గురువుయొక్క ప్రకాశచరణము, శక్ల
చరణము, సత్త్వవికాసము. “తత్త్వ మసి” అను మహావాక్య
స్వరూపము.

నీకరీరము సవద్వారపురము. తంత్రరాజము లోనిది
వ్యాఖ్యానింపఁబడినది. పరదేవత వినుర్వశక్తిరూపిణియై
సవరంధ్రములలో సవనాథుల రూపమున గోచరించును.
రెండు చెవులు నోరు గలిసి దివ్యానుము. రెండు కన్నలు
మూత్రద్వారము గలిసి సిద్ధానుము. రెండు నాసారంధ్ర
ములు వాయువు గలిసి మానవోనుము. శుతోమ్మిది రంధ్ర
ములలో నేదానియండి యొకను సమ్యక్ లోపలికి రావచ్చు నని
తత్త్వము చెప్పుదురు.

శ్లో॥ నేత్రాది చాలకోపాంతే హృత్పద్మావసరీరయా।

వారంవారం త్వయా దేవి రూపాది మధునేవ్యతే।

సాభాగ్యలక్ష్మీహృదయము.

శబ్దస్వరూపరసాదుల గ్రహించు శక్తిల రూపమున
నాదిత్యప్రకాశత్యాదులైన యింద్రియాధిష్ఠాన దేవతల
రూపమునఁ బరదేవతయే ఖండఖండ జ్ఞానముగా గోచరించి
నను సుమమ్నావికాసముచే సఖండ జ్ఞానరూపిణియై తప
లీలఁ దానే యానందించుచున్నది. ఇవి యన్ను వచ్చి పోవు
దారులు. ఏద్వారము కిడ నైనను బొందియండి యామె

కాళ్ళు పట్టుకొని యామె కాంతిలో నిమజ్జనముచేసి, నాభిన్న త్వభాంతిని వీడి, యఖండైక రసాస్వాదముచే సమృతత్వము పొందుదును గాక.

నేత్రాదిద్వారములనుండి వచ్చు ఖండఖండజ్ఞాన మే తేజమేయని స్వప్నమైనాడి చెప్పును. ఈరంధ్రములు విమర్శ జ్ఞానమీగ్ధములగుటచే గురురూపములని నవనాథులని చెప్పుచున్నాడు.

4) మంత్రము :- “సవచక్రకూపం శ్రీచక్రం”

తా. హిరణ్యగర్భచైతన్య మేకమే యగుటచేఁ బిండాండ బ్రహ్మాండముల భేదము లేదు. లేకుపై శ్రీచక్రమువాసి ప్రాణప్రతిష్ఠచేసి, యుపచారములతోఁ బూజచేయు సమోక రూపము. సుషుమ్నానాడిలో దహరాకాశములోఁ దొమ్మిది స్థలములలో యోగచక్రువునకు గోచరించు తొమ్మిది తావులు ఛాన్దనింపుము. దేహస్థము సకళము. దేహశీతము నిష్కళము. అవినాభావ సంబంధముగల యాచక్రములను సర్వాత్మ భావముతో ఛాన్దనింపుము. ఇది రెండవది. దృశ్యాదృశ్య జగ మంతయు నీయాత్మాభిన్నయగు చిద్రూపిని పరదేవతయే యను సర్వాత్మానుభవము “పరాపరమ”ను మూండవ రూపము. ఇది యంతయుఁ జైతన్యమయమగుటచేఁ గాల చక్రముతోఁగలిసి, శ్రీచక్రమే.

వ్యా. ‘ఖడ్గమాలాస్తోత్రమునందు సీరీతి వర్ణించి’

1) బ్రహ్మరంధ్రమున	—	బిందువు.
2) తలపై	—	త్రికోణము.
3) లలాటమందు (లంబికాగ్రము) —		అష్టాకము.
4) భూమస్థమున	—	దశాకము.
5) కంఠమందు	—	బహిర్దశాకము.
6) హృదయమందు	—	మనుసంక్తాకము.
7) నాభియందు	—	అష్టపత్రము.
8) కటియందు	—	షోడశపత్రము.
9) పాదపులందు	}	— వృక్షరాయము.
పాదములయందు		— చతురస్రము
- (భూపురత్రయము)

వ్యస్తీహాపమగు నానసు వ్యాప్తి చెందును గనుక సర్వాత్మక మగు బ్రహ్మశక్తిని స్వశరీరములో భావింపుము. శీవచక్రములు, శక్తిచక్రములు వానివివేకము త్రికోణోత్తరములోఁ గలదు.

తొమ్మిది చక్రములేవి?

మూలాధారమునుండి యాజ్ఞాచక్రము రీ. క్రిందను, మూడను గాదు. సహస్రారములు, లంబికాగ్ర మొకటి. మొత్తము తొమ్మిది.

ప్రస్తుతము కాదిమతానుసారముగ నీ యుపనిషత్తు వ్యాఖ్యానింపబడుచున్నది. ఈమంత్రవ్యాఖ్యానము చివర నాచక్రముల వివరణము స్పష్టముగా వ్రాసితిని. పట్టిక చూడుడు.

శ్లో॥ మహీం మూలాధారే కమపి

మణిపూరే హుతవహం

స్థితం స్వాధిష్ఠానే, హృది

మరుత మాకాశముపురి॥

మనోపి భూమధ్యే, సకల

మపి భిత్వాకులపథం

సహస్రారే రమ్యే సరహసి

పత్యావిహరసే ।

—సౌందర్యలహరి 9.

అను శ్లోకములో మొదటిది—ఆధారము-భూతే త్వము. రెండవది-స్వాధిష్ఠానము-హృతే త్వము. మూడవదిమణిపూరము-అగ్నితే త్వము. అను విధముగా వ్యత్యాసముగా సమన్వయించిస్వాధిష్ఠానముహృతే త్వముగానే చెప్పవలెను. “పట్టచక్ర వివరణము” చూడుడు. ఆజ్ఞాచక్రము మూడుగా వినదుపు అర్థచంద్రుడు. కోధి, నాదము, నాదాంతము శక్తి, వ్యాపిక, సమన, ఉన్మన యను తొమ్మిదియుఁ గలిసి నాదమనబడును. ‘హీం’ అనుబీజాక్షరమును “హ + ర + ఈమ్” అనివిభజించి, 3 + 9 = 12 అని యున్మనవ్యవస్థను ద్వాదశాంత మనుట పరి

వస్యారహస్యము. ఇవి యేనీనుంజనుంబలి స్త్రీలయాభరణములు. సానముల వ్యంగార్థమని శ్రీశుక్లవర సత్సవారాయణశర్మగారు కాళిదాసపంచస్తవివ్యాఖ్యలో వ్రాసిరి. దీనినే శ్రీశంకరులు సాందర్యలహరిలో

శ్లో॥ వహంతీసింహారంప్రబలకలీ భారతిమరం

ద్విహంబృంధైర్పరీకృతమివ సవినార్కకరణం॥

తనోతుక్షేమం సః తవ వదన సాందర్యలహరీ

పరీవాహశ్రోత స్పృశతి రివ నీచుంతసరాః । (44)

శ్రీ విద్యావ్యావళింకములోను శ్రీమానసోల్లాసము లోను “బింద్యర్థ చంద్రకోఢిన్యాదుల విమర్శ గలదు.” నాభి క్రిందభాగ మమేధ్యమగుటచే సమయాచారులు వానిని బ్రత్యేకముగా ధ్యానింపరు. హృదయమగుచును నాశ్చయించును బ్రణాశక్తి నంత కాలము ‘ధ్యానించినను విఘ్న భయముండదు. క్రింది చక్రముల వేర్వేర్వనంతనే జరుగును. ఏచక్రమందు ధ్యానించినను సీచక్రముల యవినాభావ సంబంధమును నేకచైతన్యజ్ఞానముఁ దురీయావస్థానిష్ఠును వీడఁ గూడదు.

ఇవి సవయోములు. ఏలయన శ్రీచక్రవిర్మాణమున కీబిందువులు మూలములు. “క్రమస్తుతి” యని కాళిదాసు చెప్పుటచే సీచక్రములను వరుసగాఁ గ్రంథింపండి మీఁదగు ధ్యానించుటచే గుండలిని యుత్థాపనముతపంతనే జరుగును. పైనుండి క్రిందకు వరుసగా నిచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తుల

యత్ప్రతిపావము లాయాసిక్థుల యుత్ప్రతిపావములు.
 “శివోఽహ” మ్మను వసుధవముగ్రహించుతావులు ఒక్కొక్క
 చక్ర మొక్కొక్క యోగధారణమున వికసించును. అది
 గురుముఖమునఁ జెలియవలయును. “అష్టాపదీ నవపదీ బహు
 పుషీ సహస్రాక్షరా” యని వేదమంత్ర మీతోమ్మిది చక్ర
 ముల వేదమునే చెప్పుచున్నది “మహీం మూలాధారే” యను
 సౌందర్యలహరీ శ్లోకము చూడుడు. ఆక్షాచక్రముఁ బైనున్న
 మూడుచక్రములనుగూర్చి న్నవ్వుముగా వ్యాఖ్యచేతులేము.
 ఇవి సవావరణములని యేల చెప్పుదురు—

ఆవరణమునఁగా మాయ యనెడి గోడలు. అనఁగా
 నిజలీలాంగీకృత లలితదేహముగల శ్రీరాజరాజేశ్వరిని నీ
 యోగభూమికగోఁ గల్పించికొనిన భిన్నత్వములలో
 భ్రామించుదురు.

శ్లో॥ “వైతవ్యస్యైకరూపత్వా ద్భేదో యుక్తో న కర్హిచిత్”
 అందుచేతనే ప్రత్యేకావరణపూజానంతరము తర్పణ భూప
 దీప వైవేద్యములు విధించిరి.

అరుణపారములో —

“అష్టా చక్రా నవద్వారా, దేవాసాంపూరయోధ్వా”
 “పురగం హిరణ్మయీం బ్రహ్మ వివేకాపరాజితా నగం
 హార్యం నగరం రవ”

ఈచివరమంత్రములో సంహారన్యాసమును సర్వాత్మ భావపకాలంబనమచి చెప్పుచున్నారు. విగ్గణము లోని! పోయి రావలెను.

అంతర్యాగములో —

“మూలాధారా దళోగతే అకులసహస్రసారే భూపుర స్థితదేవీ” “లంబికాగ్రే ఆయుధదేవీ” అనియున్నది. అధస్స హస్రసారమును కులసహస్రసారమందును. కాని యదివామము. ఇది పై సహస్రసారప్రతిబింబము.

“వాత్సీర్వ్యప్తి శరీరస్మి మవనః”

అందుచే నీ చక్రముల యవినాభావ సంబంధమే ధ్యేయము.

1. చక్రము పేరు

2. స్థానము

3. రంగు

1) త్రైలోక్యమోహన

భూపుర్రత్రయము పాదములు

రక్తవర్ణము

చక్రము 1. భూపురము. అణిమాదులు

2. " మాతృకలు

3. " ముద్రాకర్తలు

తెలుపు

2) వర్ణాశాపరిపూరక

చక్రము

3) వర్ణసంక్షోభణ చక్రము

వాణి 8 దళములు

రక్తవర్ణము

4) వర్ణపౌభాగ్యదాయక

హృదయము 14 దళములు

దాడిమీ కుసుమవర్ణము

చక్రము

5) వర్ణార్ధపాదక చక్రము

కంఠము 10 దళములు

సింహారకాంతి

6) వర్ణరక్షాకర చక్రము

భ్రూమధ్యము 2

మంజున పూపురంగు

7) వర్ణలోగపాద చక్రము

లలాటము 8 దళములు

పద్మరాగవర్ణము

8) వర్ణవిద్దిభద చక్రము

మనకము, త్రికోణము

ఎఱుపు

వర్ణాసంజనుయ చక్రము

అపార్ధరంగ్రము

రక్తగ్రాసామరసస్వ వర్ణము

తిరియము

4. లలితాంబ కథ

- 1) త్రిపురాచక్రేశ్వరి ప్రకటయోగిని
 - 2) త్రిపురేశ్వరిచక్రేశ్వరి సుప్తయోగిని
 - 3) త్రిపురసుందరిచక్రేశ్వరి సుప్తతయోగిని
 - 4) త్రిపురవాసిని; హంప్రదాయయోగిని
 - 5) త్రిపురశ్రీచక్రేశ్వరి కుల్యోధీరయోగిని
 - 6) త్రిపురమాలిని చక్రేశ్వరి విగర్భయోగిని
 - 7) త్రిపుర సిద్ధ రహస్యయోగిని
 - 8) త్రిపురాంబ అతిరహస్యయోగిని
- త్రిపురసుందరి చక్రేశ్వరి పరామరాతిరహస్య
యోగిని

వ. ముద్ర

- సర్వపంక్షోభిణి
సర్వవిద్రావిణి
సర్వాకర్షణి
సర్వవశంకరి
సర్వోన్మాదిని
సర్వాంగశుశ
సర్వభేదరి
సర్వభీష
సర్వయోగిని
సర్వప్రిఖండ

రీ. తత్వము

- పుష్టి
జలము
అగ్ని
వాయువు
ఆకాశము
మనసు
బుద్ధి
చిత్తము
మహాతత్వము

7. సిద్ధి

- అణిము
లఘిము
మహిము
ఈశిత్యము
వశిత్యము
ప్రాకామ్యము
భుక్తి
ఇచ్ఛ
ప్రాప్తి
సర్వకామసిద్ధి

మంత్రము :- “వారాహీ పితృనూపా”

తా|| నీదేహములో సంక్రమించిన మాతాపితరుల యంతములు (తపస్సు మొదలగు సంస్కారములు, వాసనలు; లింగమాంసాది ధాతువులు) పితృనూపములు. ఈప్రార్థన వాసనలనే వారాహీ యని పూజింపుము.

వ్యా|| నాల మంత్రితః వారాహీ యనుపది యంతర వృత్తినిశేషములు. భండపుత్తులనగా నాణవమలము, చిష యాభిలాషయు. మంత్రితః యనగా మూతంగి. నండిని యనగా వారాహీ.

తలివండులనుండి సంక్రమించిన వాసనలు, మీ పితామహ ప్రపితామహులనుండియు, మీగోత్ర ఋషులనుండియు సంక్రమించిన తపస్సాధారచక్రమున నుండును. అది ఋణ ధృవము. స్వాధిష్ఠానము ధనధృవము. ఇచ్చట సంచితములు నిలువయుండును. ఇది శక్తిస్వరూపము. శివశక్తుల సంయోగ మనగా నీరెందు చక్రముల యేకత్వము. ఆమధ్యనున్న సుషుమ్న ద్వారకవాటము తేజచుటకు మార్గము. “తవా ధారే మూలే” యనుసాందర్శనహారీశ్లోకములో శ్రీశంకరులు “జనకజనను”లని వ్రశంసించినస్థానములివియే. పితృపితామహ ప్రపితామహుల నుండుఁ బూజించి యావెనుక విశ్వేదేవుఁ బూజింతురు.

పాతాళమునకుఁ బోవుచున్న భూమిని యగ్నివరాహ రూపుడై మహావిష్ణు వృద్ధునిచే నని గాఢ గలదు. పృథ్వీ

తత్త్వ మాధారచక్రము. విషయలోలుపతచే సంధలోకమున
 కేగచున్న జీవునకుఁ బూర్వజన్మచుక్పత మున్నచో నద్దురు
 కరుణగల్గును. మూలాధారమున “అనాది వాసనాయాచేంద్రన
 ప్రజ్వలిత మగు చివగ్నికుండమున” “సర్వధర్మం జహోమి
 చావత్” అని జీవత్వము యోగము చేయుటచేఁ గుండలిని
 యుత్థాపనమై తురీయావస్థ యను శీవస్మృతి ప్రితి లభించును.

అది “శివోహమ్మి” ను భావనచే వికసించు నదిగానఁ
 బిత్తహాప. వారాహి యను దేవత స్త్రీరూప యువను
 నాశక్తిఁ బురుషునిగాఁజెప్పుట. “పురానేత ఇతి పురుషః”
 చిత్తిరూపమగు బలము వారాహి. ఆమె ద్వారదేవత.

పై సౌందర్యలహరీ శ్లోకీవ్యాఖ్యాతలు కొందరు
 ఆధారస్వాధిష్ఠానము లమేధ్యములుగాన శీర్షమండలి లింగు
 త్రికోణములే శివశక్తులని వ్రాసిరి. కాలాగ్ని రుద్రహాప
 మగు నాధారశక్తి యుద్బోధముగానిదే నేతార్థముజరుగదు.
 లింగు త్రికోణములతో స్పృకిందిచక్రముల నేకముచేసి, అవినా
 భావసంబంధము భావించుట సమయాచారసమ్మతమే యని
 మనవి.

6) మంత్రము:- “కురుకుళ్ళా బలిదేవతా మాతా”

తా॥ స్వాధిష్ఠానమును మాతృరూపమునఁ జెప్పుచు
 న్నాడు. సంపూర్ణాత్మార్పణముచే వికసించు నానందలహరీ
 స్వరూపిణి, మండలిని రూపిణి యగు బలితాంబ ప్రాణశక్తి
 యను సింహముపై నెక్కి యాధారమునందలి సహస్రార

మునకు బోవుచుఁ బశుగుణముల వంతరింపఁజేయును. పాశ వికవృత్తులను సంహరించు కుండలిసీ యోగమునే పశుబలి యనిరి. మఱ యనఁగా రక్షించునది.

వ్యా! దేహశూన్యప్రమాతృతా నిమజ్జనము బలిహరణము. అసగా దేహభిమానమువీడుట. అంతేగాని అమ్మ వారికి జంటు బలియిచ్చుట దురాచారము. అద్విశ్రుత్యర్థము గాదు.

కురుకుశ్మః :- అహంకారము చిత్తము నను ప్రాకారముల మధ్య విమర్శమయవ్యాపికలో “కురుకుశ్మ” యను దేవత ధ్యానింపబడుట సంప్రదాయ మని భాసురానంద వ్యాఖ్య.

సహస్రనామములలో —

శ్లో! “కుశలా, కోమలాకారా, కురుకుశ్మ కులేశ్వరీ!

కులకుండాలయా, కాశమార్గతత్పరనేవితా!

వంశపారంపర్యముగ వచ్చిన యాచారము కాశము. మూలాధారకర్మకామధ్య బిందువునకు “కులకుండ” మనిపేరు.

సమయాచారము :- సాత్త్వికమగు వైదిక ప్రక్రియ.

స్మితాచారము :- తాంత్రిక వైదిక మంత్ర సంఘటితము. అదియు వామమే.

కులమతము :- వంశపారంపర్యముగ వచ్చినది. దీనిలో వామాచారముచేయు. వేదవిరుద్ధమగు నాగమముల శంక

రాచాద్యులు ఇందించి శుద్ధతంత్రమును “ప్రపంచసార తంత్రము”ను గ్రంథములో నుద్ధరించిరి. వామాచార ముత్రముల కాచరణీయము కాదని అప్పయ్య దీక్షితులువారు ఘంటాపథముగాఁ జెప్పిరి.

శ్రీమహాత్రిపురసుందరి, సర్వాత్మభావసామ్రాజ్యనే, వారాహి, రాజమాతంగి, భువనేశ్వరి; యను రూపభేదములతో మహారత్నాంబుని సమయాచారులు పూజింతురు.

7) తంత్రము :- “పురుషార్థా స్సాగరాః.”

తా! పిండాండములో నాల్గు పురుషార్థములు. “ధర్మార్థ కామమోక్షము” లను వానిని బ్రహ్మాండములో నాల్గు సముద్రములతో సమన్వయించిరి.

వాన్! “అదః పూర్వ మిదం పూర్వ”మృదుటచే జీవత్వభూమికలో వాసినారూపమున సర్వదేవసమూహ మూర్తి ధ్యాసింపఁ బడును. పురుషార్థము లామె రూపమే. పిండాండబ్రహ్మాండముల దేవకత్వము.

పురుషార్థకాంక్ష గూడ సాగరమువలె సంతములేనిది.

“భోగమోక్షకరీవిద్య”

“భూతైస్ప్రప్రమదితవ్యం” (శీక్ష)

“సర్వ స్నేహేహ కలా

“సర్వవిద్యో భూనేషు కామోస్మి”

అత్మా పుకస్తా వాత్మా పశ్యా తాదాత్మ్యేవేదగ్ం సర్వం |
అహం పుకస్తా దహం పశ్యాతా దహమేవేదగ్ం సర్వం |

అన్నవిధముగ నేకతేజ మగు క్షీరసాగరమును దుద్రుఁ
డను మందరముచే మఢించి యుప్పుతము నందుట “చిక్షవన
చంద్రిక”. చిద్రూపిణియొక్క సర్వవ్యాపకత్వమే నాల్గు
దిక్కుల నున్న సాగరములు.

8/ మంత్రము:- “దేహో నవరత్నదీపః త్వగాది
సప్తభానుకోమ సంయుక్తః”

తా: నీదేహము దేవాలయము. జీవుడే దేవుడు.
అక్షాన మను నిర్మాల్యమును దొలగించి “సోఽహం” భావ
నతోఁ బూజ చేయుము. పూర్ణతేజమను నిక్షుసాగరములో
నీవు సాధనకొఱగుఁ గల్పించుకొనిన భిన్నత్వములో నీదేహము
నొక ద్వీపముగా భావింపుము.

వ్యా: శ్రీవిద్యాసపర్వలో మంకిరపూజ చూడుడు.
శ్రీమహాత్రిపురసుందరి సర్వరత్నవ్యాపిని. బ్రహ్మాండ
పిండాండములు దేకత్వము భ్యాసించుటయే లలితాంబ
పూర్ణవైభవము.

శో: సవరత్నమయం ద్వీపం స్మరే దిక్షురసాంబుభౌ |

కా: క్షప్రమోదములో శ్రీసుహాగణపతి ధ్యానము
చూడుడు. 8/ మంకిరమంత్రముతో 24 రత్నములను

జిహ్వాపములుగాఁ జేసి సర్వాత్మభావ పాస్త్రమాంశ వట్టాభి
షేకమునకు సంసిద్ధుడవు గమ్ము. రత్నమణినఁగా సిద్ధులు.

ధాతువు

రత్నము

1) మాంసము	పువ్వురాగరత్నము.
2) రోమములు	నీలమణికన్యము.
3) త్వక్కు	వైశూర్యము.
4) గుధిరము	విద్రుమము (పగడము).
5) శుక్రము	ముత్యము.
6) మజ్జ	మరకతము.
7) అస్థి	వజ్రము.
8) మేదస్సు	గోమేధికము.
9) ఓజస్సు	పద్మరాగము.

రత్నప్రాకారము లనునపు డీమాంసాది ధాతువులను
ధ్యానించుచుఁ జన్మత్రసావము కల్పించుకొనుడు. శైవాగ
మములోను, శాక్తాగమములలోను గూడ కిరీ తత్త్వములు
రాలోపు మంత్రములలో నీతత్త్వవిమర్శగలదు.

9) మంత్రము:- “సంకల్పః కల్పతరవః తేజః కల్పకో
వ్యాసం”

తా|| సర్వాత్మభావ చిద్వికాసమునే తేజమనుచున్నాడుఁ
తేజ మనగా మనసు మూత్రము గాదు. తేజమనఁగా మహా
తత్త్వ వికాసము.

ఈశేజమునే కాశిదాసు “పూర్ణభావమయ విశ్వము స్మర” మ్మను. ‘అంతర్బహిశ్చ తిత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః.’

సర్వైక్యతాసిద్ధిచే సర్వైతరబ్రహ్మవైతస్య నినుగ్నుడవగు నీవు మహానుభావుడవైతివి. ఈస్థితిలో నీపంకల్యములు సిద్ధించును. అడుగనిదే యమ్యయు నేమియు నీయవనులోక్తిగలదు. సర్వము సమ్మకు వర్పించితివి. యజమానుడవగు నీకేమి గతి? ఆమె పూజ కేమికావలెనో యామెనే యడుగుము. నీజపఫలము పూజాఫలము గూడ నామెకు సమర్పించితివి. ఆమె యనుగ్రహముచే నీకేమి కావలెనో కోరుకొనుము.

వ్యా! “నిష్కామానా మేవ శ్రీవిద్యాసిద్ధిః” అని తెలిసి తురీయరూపను దురీయారీతను సేవించితివి. “మహాలక్ష్మీశ్వరీ బృందమండితానన సంస్థితా, సర్వసౌభాగ్యదననీ శ్రీమహాత్రిపురసుందరీ శ్రీవిద్యా లక్ష్మ్యంబా, కల్పలతాంబా కామదుఘాంబా కోశేశ్వరీ రణేశ్వరీ” యని పిలిచి పంచపంచికా స్వరూపిణి నాత్మార్పణ చేయుము. నీజీవితేచ్ఛ యమ్ము యనుగ్రహమును గోరుచున్నది. ఇదియుఁ బరదేవతా స్వరూపమే. అంతయు పూర్ణమే “భోగమోక్షకరీవిద్యా” జాగ్రత్త! ఊణికములు పతనహేతువులు కోరకుము. ఆమె అనుగ్రహంచాలు.

శ్లో! యాదేవీ సర్వభూతేషు వృత్తిరూపేణ సంస్థితా।

సమస్తస్యై సమస్తస్యై సమస్తస్యై సమస్తస్యై సమోనమః ।

వామకేశ్వరతంత్రములో :-

శ్లో॥ బిందుస్థానం సుధాసింధుః పంచయోగ్య స్సురద్రుమాః॥

తత్రైవ నీపత్రేణ చ తస్మధ్యే మణిమంబుపం॥

తత్ర చింతామణీకృతం దేవ్యామందిర ముత్తమమ్॥

బ్రహ్మరంధ్రమునుండియే సుధాసావము కలుగుటచే నది సుధాసింధువు. సర్వాత్మత్వ మహావిభూతిసే శేజమును. పదునారవకళను సాదా కల యందును. అదియే దురాధర్మ కోటిసూర్య ప్రభాభాసుర.

“శరణ్యే త్రియంబకేణేవి నారాయణి నమోస్తుతే”

10) మంత్రము:-రసనయా భావ్యమానా మధు

రాస్లు తి క్తకటుకమాయ లవణరసా వద్యతపః”

తా॥ జిహ్వేంద్రియాధిష్ఠాన బుద్ధి స్థానము నాలు భాగములుగాఁ జేసి యాఁడు ఋతువులుగా భావింపుము. వీరత్వములో లయము చేయుము.

వ్యా॥ “యోగోహి వృత్తి రోధః” చిత్తవృత్తివిరోధ మాధ్యాత్మికశక్తి వి వృద్ధిచేయును. వికారహేతువున్నను వికారము చెందకుండుటయే వృత్తి రోధము.

ఉదా॥ జిహ్వేంద్రియ నిగ్రహముతో వక్షసోపత నైవేద్యము లలితాంబ కర్పింపుము.

సుఖాలోపనిషత్తు :- “జహ్వధ్యాత్మం రసయితవ్య మధిభూతం వరుణ స్తతాధి దైవతం నాడతేషాం నిబంధనం” సుఖం వికాసముచే నీ తివరబు వస్తువు, రుచి చూచు జహ్వ, దాని కధిష్ఠాన మగు బద్ధిస్థానము వరుణదైవతము నివియన్నియు నడరచుమృత మశోక మనంత నును నాచారా శక్తి లలితయే యని తెలిసి యఖండైక రసానుభూతినందుము. రత్నరాజమను గ్రంథములో “స్వాధారా ఋతవః” అని యున్నది. సుఖము కాలాత్మకము. దానిలో నున్న రీ చక్రములలో సాక్షిన్యాదులను వరుసగా ధ్యానింతురు. షడాధారాధిష్ఠాన దేవతలకు ముచ్చోదనము గుడాన్నము హరిద్రాన్నము మొదలగునవి యివ్వములని యాచోటులలోఁ జెప్పదురు. అనఁగా జహ్వేంద్రియమునకుఁ గూడ నీయాచు చక్రములతో నవినాభావ సంబంధము గోచరించును. క్షణిక ములగు నానందములను లోకోత్తరానందముతో నేకము చేయుము. నీహృత్పద్మమున నున్న లలితయే గూయింద్రి యము లనెడి కిటికీలలో నుండి చూచుచు మధువును నేవించు చున్నదని తెలిసి వ్రడసోచిత భోజనము నీయాత్మాభీన్న పరదేవతకు సమర్పింపుము.

(జహ్వేంద్రియ నిగ్రహము ముఖ్యము, కచ్చసాధ్యము అని గాంధీగారి యుద్దేశము.)

- 11) మంత్రము:- జ్ఞాన మర్ఘ్యం, జ్ఞేయం హవిః, జ్ఞాతా హోతా, జ్ఞాతృజ్ఞాన జ్ఞేయానా మభేద భావనం శ్రీచక్రపూజనం.”

తా: పరదేవతయొక్క- యాత్మాభిన్న సంవిదూప భావసమునే శ్రీచక్రపూజన మనుచున్నాడు.

వ్యా: గురు, మంత్ర, మంత్రదేవతానా మేకత్వ నిష్ఠాలనాదేవ సర్వసిద్ధిః.

“చైతన్యప్రైకరూపత్వా ద్భేదో యుక్తో న కర్తృచిత ”

శ్లోయము :- తెలిసికొనవలసిన పరదేవత వేరుగా నున్నది.

జ్ఞాత :- జీవుడ నగు నేను దేవతామగ్రహము కొఱకు బ్రయత్నించువాడను.

జ్ఞానం :- నాలో వికసించిన జ్ఞానశక్తి నేను.

ఈవిధములగు వికల్పభావములు వీడి చిన్మాత్రరూప నిమజ్జనము చేయుము.

జ్ఞాతా, హోతా :- హోనుము చేయు నేను “మాం జాహోమి స్వాహా” యని యాత్మ యను నైశ్వానరాగ్నిలో సంకల్పవికల్పములను, బుణ్యపాపములను, సర్వధర్మములను బూర్ణాహుతి చేయుటచే దురీయావధ యను జీవస్మృత్యధి చేకూరి సర్వాత్మభావసామ్రాజ్య చక్రవర్తి నైతిని. ఇది శ్రీచక్రపూజనమండలి వ్యంగ్యార్థము.

సురీశ్వర :- “జ్ఞాతృజ్ఞాన శ్లోయరూపం జ్ఞానశక్త్యా భవేజ్జగత్ ”

“పరాస్య శక్తి ర్వివిధైవ త్రూయతే”

జ్ఞానరూపశక్తి జగదేతువని చెప్పుచున్నాడు. జగత్కర్తయొక్క పారమ్యమును జూచునపుడై, మాయచే జ్ఞాతయగును. కాని చిద్రూపమగుటచే నదియు జ్ఞానమే. చిద్రూపమే జగత్తు గూడ నగుటచే నదియే జ్ఞేయము. అందుచే జ్ఞానశక్తియే సర్వకారణభూతమగు శక్తి. సుఖలోపనిషత్తులో, 14 నింద్రియములకుఁ బ్రత్యేకముగా నధిభూత, మధ్యాత్మ మధిగైవతి మను భేదములుగా గోచరించున దంతయు సుషుమ్నానాడి సంబంధముచే యేకమే యను సనుభవము గల్గునని చెప్పఁబడినది.

ఉదా! జిహ్వ యను నింద్రియము, ‘దిసఁబడు వస్తువు’ నాయునిద్రయాధిదేవత యగు వరుణుడు వీనియందంతటఁ చిద్రూపముగా వ్యాప్తమైన పరదేవత నీయాత్మయే. అభయ మమృత మశోక మనంతము.

12) మంత్రము :- “నియతి శృంగారాదయో

రసా అనిమాదయః.”

తా! “అనిమాసిద్ధి శ్రీమణిపాదుకాం పూజయామి త్పియామి నమః” అను విధముగాఁ బ్రభమావరణలో భావింపఁబడు సిద్ధుల వ్యంగ్యాత్మము నీమంత్రము వ్యాఖ్యానించుచున్నది. మనో నిగ్రహముతో నేకత్వభావనలో నీమనుభవించు శృంగారాది రసములు వరుసగా ననిమాది సిద్ధుల నిచ్చును. ప్రభమావరణము, భావురతయము, సర్వ

సమ్మోహనచక్రము త్రిపుర చక్రేశ్వరి, సర్వసంక్షోభినీ
ముద్ర; అణిమాసిద్ధి.

శ్లో: నిధివాహన మాయాధాః, వరదాభయకరాంబుజాః।

పద్మరాగప్రతీకాళాః ప్రసీదం త్వణిమోదయః॥

ఆ సిద్ధులను మన ముపేక్షింప కున్నను నవి గోచరిం
చును. పరదేవతాయాపములుగా వానిని బూజించుము,
భిన్నత్వములో వానిని వినియోగించినచో నవి మక్కాని లేని
నాన వలె నిన్ను భవసాగరములో ముంచును.

నియతి: 1) .-“శౌచ, సంతోష తప స్వాధ్యాయేశ్వర
ప్రణిధానాని నియమాః.”

2) గౌతమీయములో—

శ్లో: అహింసా సత్యమస్తేయం బ్రహ్మచర్యం దయార్థవం
క్షమా భృతి ర్మితాహారః శౌచం చేతి యమాదళః।

శ్లో: తప స్సంతోష మాస్త్యం దానం దేవస్య పూజనం
సిద్ధాంత శ్రవణం వైష శ్రీ ర్మతిశ్చ తపో హుతం।
దత్తే తే నియమాః ప్రోక్తా యోగశాస్త్రవిశారదైః॥

3) “అనురతిః పరతత్వే సతతం నియమ స్మృత్యః”

కునందర్శమున నాగమశాస్త్రములోని తత్త్వములను
గురించి సంగ్రహముగ వ్రాయక తప్పదు.

శుద్ధతత్త్వములు :- శివ, శక్తి, సదాశివ, మహేశ్వర, శుద్ధవిద్యారతత్త్వములు. ఇందు మొదటి రెండు శాంత్యతీతకారతత్త్వములు.

జ్ఞానశుద్ధతత్త్వములు :- మాయ, కాళము, రాగము నియతి, అవిద్య, పురుషుడు. ఈతత్త్వముల పేరులన్ని పుస్తకములలోఁ జూడవచ్చును. వాని యనుభూతి కావలెను.

మాయ :- భిన్నత్వభ్రాంతి. అద్వైతజ్ఞానము మఱచి భేదభావన లోనికి వచ్చుట.

కల :- సంగీతాదిశాస్త్రజ్ఞానము.

రాగము :- అనురాగబంధనము.

నియతి :- ఆత్మనిగ్రహము.

అవిద్య :- దేహాత్మబుద్ధి.

పురుషుడు :- శరీరములోని చిద్రూపము.

ప్రకృతి :- ప్రేమ.

సదాశివుడు :- దేనినుండి ఈసర్వము సృజింపబడుచున్నదో యా నిర్గుణము-నిష్కళము.

శక్తి :- సైతన్యచికానము.

శివుడు :- శుభము నిచ్చువాడు స్థాణువు, నిరుపాధిక సంవిత్తు.

ఈశ్వరుడు :- సర్వశక్తియత బ్రహ్మము. సృష్టి కథి ముఖగా నున్నది.

విద్య:- నిర్మలజ్ఞానము. అక్షరవస్తువు యొక్క యనుభూతి, వేదములము లోని సాంకేతిక పదములు చేరు. ఆగమశాస్త్రములోని సంకేతములు చేగు. అనుభూతులు మూలము భేదము చేదు.

చితిశక్తి కాలముచేతను, జ్ఞానశక్తి విద్యచేతను గ్రీయా శక్తి కళచేతను, నానందము నియతచేతను నావరింపఁబడును. ఆనందముపకు నియతి కంచుకము. అద్వైతానుభవము గల జీవుఁడు తన శివత్వమును దెలిసి యనుభవించు నానందము “నియతి”

కరోపనిషత్తులో:- “యోగోఽప్రభవావ్యయా” ప్రభవయోగము - జ్ఞానాత్మకము.

అవ్యయయోగము:- మనోమయముగు జగత్తుగు బరతత్త్వమందు లయము చేయుటచే నగు నానందావేశము.

“యతోవాచో నివర్తంతే”

అద్వైతానుభవము లేని యేకవస్తు నిర్మితముగు నానందము పతనహేతువు. తాదాత్మ్య భావవలేని యానందము లోకోత్తరానంద సంధాయకము గాదు. అప్పుడు రాధ రాధయే, కృష్ణుడు కృష్ణుడే. రాధ ధార (అమృతప్రాసము) గావలెను. నియతితోఁగూడిన శృంగారాదు లణిమాది సిద్ధుల

నిచ్చును. అవి చుక్కాని లేని నావలయ్య నద్యైతనిష్ఠితునకు
దేవగంధర్వాద్యానందముల మీరిన ఆత్మానందము నిచ్చును.

ఆత్మాభిన్నసంవిదూపగా లలితాంబును ధ్యానించి
యథేచ్ఛముగా జీవన్ముక్తి పీఠి సనుభవించి జీవితయజ్ఞము నిర్వహింపుము.

“భోగమోక్షకరీవిద్యా”

“ధర్మావిరుద్ధో భూ శేషు కామోస్మి భరతవృథా” (గీత).
సాక్షిచైతన్యమును తురీయభూమికలో నుండి శ్రీమల్లలితాంబ
యొక్క నవరసమహాతాండవమును బిండాండమందును
బ్రహ్మాండమందును జూచి యాత్మార్పణము చేయుము.

మారదర్శిత్యము మార్త్రశవణము మొదలగు వానితోఁ
గలిసి 18 సిద్ధులు. భాగవతముతో సుద్ధవునకుఁ గృష్ణభగవా
నుడు వాని యోగధారణములు గూడఁజెప్పెను. నైదికు లెని
మిది సిద్ధుల నప్రవసనువులందురు.

శ్రీసురేశ్వరాచార్యులు సిద్ధులను కై వల్కపరములుగా
నమస్కరించెను. వీరికచూడుడు

ఆవరణము	సిద్ధి	రసము
1) ఆవరణము	అశీమ	శాంతరసము.
2) „	లఘిమ	అమృతము.
3) „	మహిమ	కరుణ.

అవధానము	సీద్ధి	రసము
4) "	ఈశత్వము	వీరము.
5) "	వశిత్వము	హాస్యము.
6) "	ప్రాకాశ్యము	భీభత్సము.
7) "	భక్తి	శౌర్యము.
8) "	ఇచ్ఛా	భయానకము.
9) "	ప్రాప్తి	శృంగారము.
10) "	సర్వకామ	నియతి.

శ్రీచక్రార్చనలో ఏ 10 సిద్ధులు చెప్పబడినవి.

ఆ యావరణములలో నాయాన్ముదల నాయాసిద్ధులఁ జూడుదు. పిండాండ బ్రహ్మాండముల యేకత్వము చూడుము. బ్రహ్మాండరూపిణి యగు లలిత విశ్వరూపము పక్షుల కలన రము, వసంతకాలశోభ, మొదలగు శృంగారరస దోహదములగు స్థాయీభావము కల్పించ లేదా? పంచభూతముల యుద్రేకము భయానకము గాదా? ఇట్లు సమన్వయించు కొనుము.

ఈమంత్రవ్యాఖ్యానము సౌందర్యలహరిలోని శ్లోకముతో ముగియును.

శ్లో॥ శివే శృంగారార్ధాః, తదితర జనే కుత్సనపరా
సర్వా గంగాయాః, నిశచరీతే విస్మయవతీ

హారాహీభ్యో భీతాః; సరసిరుహసౌభాగ్యజననీ
సఖిషు స్మేరా తే మయి జనని దృష్టిః సకరుణాః।

1) శృంగారము - భక్తయందు. 2) హాస్యము - చెలు
లతో, 3) కరుణ - భక్తులందు; 4) సౌంద్రము - సవరియందు,
5) వీరము - శత్రువులందు 6) భయానకము - పాములందు,
7) భీభత్సము - ప్రళయసమయమున 8) అదృశ్యము - తన
చరిత్రమందు- 9) శాంతిము - సర్వకాలములయందు; అండ
పిండ బ్రహ్మాండ మంతయు నొకటే సవరన మహాశాండవమే.
“రసోవై సః”

13 మంత్రము :- కామక్రోధలోభమోహమద
మాత్సర్యః పుణ్యపాపమయా బ్రాహ్మద్యై
శక్తయః”

రా! తెండవ భూపురములో భావింప వలసిన బ్రాహ్మి
మొదలగు శక్తిలు కామక్రోధాదుల రూపమే యని భావన.
తురీయావస్థలో నివ్రుంటుంటే సర్వపాపములు లలితారూపమే.

కామము	బ్రాహ్మి.
క్రోధము	మాహేశ్వరి
లోభము	కౌమారి.
మోహము	వైష్ణవి.
మదము	వారాహి.
పుణ్యము	చాముండ

మత్సరము

మాహేంద్రు

పాపము

మహాలక్ష్మి.

శ్లో॥ చతుర్భుజా స్త్రీణామనాః పద్మమాలాదిహేతయః ।

విచిత్రాభరణా దేవ్యః, ప్రసీదం త్వత్ప్రచారకః ।

సూచన:- ఇంద్రాక్షోక్కోక్కటి 8 కోట్లు రూపముల ధరింపఁ గలడు. కావున, 8x8=64 కోట్లు, “చతుష్పత్తికోటి యోగినీ గణనీవితా” యని (లలితానామము).

చిన్నగాథ :- “చతుష్పత్తి యోగినీగణనీవితా”యను లలితానామము వ్యాఖ్యానించిన భాస్కరరాయలను పండితులు నిల్వదీసి, వా రెచ్చట యున్నారు? అని యడుగగా నాసిద్ధుడు తపశ్శక్తిచే వారిని నిల్వగా నాకాశవాణిరూపమున “అహం బ్రహ్మా” యను విధముగా 64 కోట్లు దేవతలు ప్రతివచనము చెప్పిరని గాథ గలదు. సిద్ధపురుషుల కసాధ్యమేది?

14. ముక్తిము : “అథారసవకం ముద్రాశక్తయః”

తా । ముద్రాశక్తులు నరుసగాఁ దొమ్మిది చక్రములలో భావింపుము.

వ్యాఖ్య :-

శ్లో॥ ముద్రాదేవ్యః ప్రసీదంతు సరాభయకరాంబుజాః ।

భక్తానుగ్రహ సంధాన దేవతా మోదహేతవః ।

భావనోపనిషత్తు

అధారము.	సర్వసంక్షోభిణీముద్రాశక్తి.
స్వాధిష్ఠానము	సర్వవిద్రావిణీముద్రాశక్తి.
మణిపురము	సర్వాకర్షిణీముద్రాశక్తి.
అనాహారము	సర్వవశంకరీముద్రాశక్తి.
విశుద్ధము	సర్వోన్మాదినీముద్రాశక్తి.
అక్ష	సర్వమహాంకుశముద్రాశక్తి.
సర్వరోగహరము	సర్వభేదరీముద్రాశక్తి.
త్రికోణము	సర్వబీజముద్రాశక్తి.
చిందువు	సర్వయోనిముద్రాశక్తి.
తురీయము	త్రిభండముద్రాశక్తి.

“ముదంరాతీతిముద్రా” అయాస్థానముల వికాసమునకు తోడుపడి అద్వైతపరమానందమును గల్పించునూ యోగ సాధనములు గురుముఖమున నేర్చునది.

15) ముద్రలము :- “కృణిష్యత్తేజో వాయువా
కాశ శ్రోత్రైర్వత్సత్తు ఘ్రాణవాక్పాణి పాద
పాముఃపథాని మనోవికారః కామాఃర్షి
గ్యాది షోడశ శక్తయః”

తా॥ ఇది ద్విధియావరణములోని భావన. పంచభూతములు, పంచజ్ఞానేంద్రియములు, పంచకర్మేంద్రియములు మనసు గలిసి పదునాలుగు శక్తులుగా భావింపుము.

వ్యాఖ్య: “మనోవికారః” అనుచోట మనసు, బుద్ధి, చిత్త మహంకారము వీని నమర్చి యుచి నిర్దేశము. రాజోవు మంత్రములలో “మన ఇక్షుభండః” అన్నచో నచట దుశ్చర్యావస్థలో నిర్వాసనమగు మనసు ఇచట సూయావరణము లోని మనసు.

అధారము-కృత్వీతత్వము-గ్రూఢేంద్రియాధ్యాత్మకము.
స్వాధిష్ఠానము-దలతత్వము-జిహ్వేంద్రియాధ్యాత్మకము.
మోహారణము-అగ్నితత్వము-చక్షురేంద్రియాధ్యాత్మకము.
అనాహతము-వాయుతత్వము-త్వగింద్రియాధ్యాత్మకము.
విశుద్ధము అకాశతత్వము-శ్రవణేంద్రియాధ్యాత్మకము.
ఆత్మ-మనస్తత్వము-బుద్ధింద్రియాధ్యాత్మకము.

శ్లో॥ రక్తావనా రక్తవర్ణా, రక్తాంబర విభూషణాః ।

పాశాంకుశధరా క్షేయా కామాక్ష్యశీకాదయః ॥

ఇది సర్వాశాపరిపూరితచక్రము. శ్వేతవర్ణము. షోడశదళము. త్రికూడకీ చక్రేశ్వరి దేవత. పర్వప్రదావిశేషముప్రబలిమాసిద్ధి.

18) మంత్రము: “వచనాదాన గమన
విసర్గానందహానోదాన ఉక్తే త్వాక్య బుద్ధయో
అనంగకుసుమాద్యస్తే”

తా! మూడవ యావరణములో భ్యానింపబడు
వసంగకుసుమాదులగు దేవతల వ్యంగార్థము చెప్పు
చున్నాడు. వచన మాదానము మొదలకు తత్త్వములు
పై యావరణములోని వాక్యానిపాదాదులగు కేంద్రియ
ముల కధిభూతములు. సుకుష్మానూహితీయగు లలితాంబకు
బరీవారములు. నీయాత్మాభిష్టముగా సవి యున్నియు
భావించుటచే నజర మచ్యుత, మభయ, మశోక, మనంత
మృదు జీవన్ముక్తసితి నందగలవు.

వాన్! ఇది మూడవ యావరణము. సర్వసంక్షోభణ
చక్రమ, రక్తచర్లము. త్రిపురసుందరి చక్రేశ్వరి. సర్వా
కర్షణీమూద్ర, గుప్తతరయోగిని, మహిమాసిద్ధి. నీవు తిను
మిఠాయి, నీనాలుకలో నారుచిని గ్రహించు శక్తి యున్ని
యింద్రియములలో నాశక్తిరూపముగా నున్న విశ్వరూపిణి
యగు లలితాంబయు వేరు కాదని నీసుఖమానందకాపముచేర
గ్రహింతువు.

శ్లో! అనంగకుసుమాద్యాశ్చ పాంతు మాం రక్తకంచుకా||
వేదీకృతకరో స్సమ శరకాద్యుకపాణయ||

శక్తులు అభిభూతము అభ్యాత్మము అభిజేవత.

- 1) అనంగకుసుమ వచనము వాక్కు అగ్ని.
- 2) అనంగమేఖల ఆదానము హస్తము ఇంద్రుడు.
- 3) అనంగమదన గమనము పాదము విష్ణువు.
- 4) అనంగమదనాకుర విసర్గము సాయువు సృష్ట్యవు.
- 5) అనంగరేఖ ఆనందము ఉపస్థ ప్రజాపతి.
- 6) అనంగవేగిని హసము బుద్ధి బ్రహ్మ.
- 7) అనంగాశుక ఉపాదానము చిత్తము క్షేత్రజ్ఞుడు
(గ్రహణము)
- 8) అనంగమాలిని ఉపేక్ష అహంకారము రుద్రుడు.
(విడుచుట)

సుఖాలోపనిషత్తులో 14 కరణముల యాధ్యాత్మికాధిదైవికాధి శౌతీకముల యోగము బోధింపబడినది.

17) మంత్రము :- “అలంబనా, కుహరా
ర్విశోదరా, వారణా, హస్తీకహ్వా, యశోవతీ
పయస్వినీ, గాంధారీ, పూషా, శంఖినీ, సర
స్వతీ, ఇదా, పింగళాసుకుమ్మా చేతి చతుర్దశ
వాక్యః. సర్వపంక్షాభివ్యాది చతుర్దశశక్తయః”

తా! ఇదివల్లన యావరణములోని భావన, ఈనాడుల దర్శనము, యోగసాధ్యము, గురుభక్తివిశ్వాసములతో ధ్యాన యోగాభ్యాసము చేయుగాఁ బరదేవతానుగ్రహముచే గోచరించును,

వ్యాఖ్య :-

శ్లో! ఊభిశ్చాద్యాః ప్రసీదంతు బాణకాయకపాణయః ।

సర్వాభరణసంపన్నా పృథురుక్మనరోచిషః ।

హృదయచక్రములోఁ దూర్పునుండి ప్రాదక్షిణ్యముగఁ సర్వసంక్షోభిణి మొదలగు శక్తులను “పలంబు” మొదలగు నాడులతో సభేదముగా ధ్యానించి యీ సర్వసౌభాగ్యదాయక చక్రాధిదేవతయగు సంప్రదాయయోగిని యనఁబడు త్రిపురవాసిని చక్రేశ్వరితో నేకముచేసి సర్వవశంకరీముద్రతో నీనాయుతత్త్వాదిపూత్రికి నాత్మార్పణముఁజేసి, అంతఃకర్మమును సిద్ధిపండుము. ఈనాడుల వివరణము దిగువపట్టికలోఁ జూడుడు. మీరు నేటి మీనవశరీరశాస్త్రములోఁ జరుపు నాడు లివి గావు. చిదాకాశములో యోగచక్షువునకు గోచరించు రీతిని మహర్షులు తమ యోగానుభవములు చెప్పిరి.

నీశరములో యోగచక్షువునకు గోచరించు నీనాడులను గంగా, యమున, సరస్వతి మొదలగు నదీనదముల ప్రతీకములుగ భావించి చతుర్దశభుజరాత్రుక మగు విశ్వముతో నీయేకత్వము భావించి యద్వైత పరమానందానుభూతి పండుము.

ఇది చనుర్భావరణము, దీనిస్థానము అనాహతము.

సూచన :- ఈనాడుల వివరణము వట్టప్రకవివరణము లోను, మహానివృత్తులోను జూడుదు.

శక్తి	నాడి	వర్ణనము
1) సర్వసంక్షోభిణీ శక్తి	అలంబుస	మూలాధార మిధ్యమున సుషుమ్నా మూలము గలదు. దానినుండి పాయు ద్వారము వలకు "అలంబుస" యను నాడి గలదు.
2) సర్వవిద్రావిణీ శక్తి	కుహు	అథ స్త్రికోణమునుండి మూత్రద్వారము వలకు.
3) సర్వాకర్షిణీ శక్తి	విశ్వోదర	కుహూనాడికి నెడమ భాగము నుండి బరరము వలకు.
4) సర్వాహ్లాదిణీ శక్తి	వారణ	కుహూనాడికి గుడిభాగ మునుండి బరరమువలకు.
5) సర్వసమ్మోహిణీ హస్తీహ్వ శక్తి	హస్తీహ్వ	అచటనుండి యెడమకుఁ జూచుచున్నప్పుడు వలకు.
6) సర్వసంభిణీ శక్తి	యశోవతి	అచటనుండియేకుడిపాదం గుచ్చమువలకు.
7) సర్వజ్యంభిణీ శక్తి	పయస్విని	అచటనుండి యెడమ చేతి

శక్తి	నాడి	వర్ణము
8) సర్వవశంకరీ	గాంధారి	అచటనుండి యెడమ కన్నువఱకు.
9) సర్వరంజనీశక్తి	పూష	అచటనుండి కుడి కన్ను వఱకు.
10) సర్వోన్మాదిని	శంఖిని	అచటనుండి కుడిచేవి వఱకు.
11) సర్వార్థసాధిని	సరస్వతి	అచటనుండి జిహ్వోగ్రము వఱకు.
12) సర్వవిగపచ్చక్తి	ఇంద్ర	వామనాసారంధ్రాంతము
13) సర్వమంత్ర	పింగళ	దక్షిణనాసారంధ్రాంతము.
మయీశక్తి		
14) సర్వద్వంద్వ	సుశుమ్న	మూలాధారము నుండి బ్రహ్మ రంధ్రాంతము పోయి నాసాగ్రమువఱకు
క్షియంకరీశక్తి		12 అంగుళముల దూరము వ్యాపించును

తత్త్వశోధన యంతరి భావన :-

ప్రకృత్యహంకారబుద్ధి మవస్థలు	4	మొత్తము 24
త్వత్ప్రక్షుప్తోత్ర జిహ్వోగ్రాణములు	5	అత్మతత్త్వము,
నాక్వాణిపాదసాయూపస్థలు	5	స్థూలదేహము
శబ్దస్పర్శరూపరస గంధములు	5	(క్రియాశక్తి
అకాశవాయువహ్ని నలిలభూములు	5	స్థానములు)

మాయ	
కల	
అవిద్య	ఇవి మొత్తమేదు విద్యారత్వము,
భాగము	సూక్ష్మదేహము, అంతరాత్మ, జ్ఞాన
కాలము	శక్తిస్థానములు.
నిమితి	
పురుషుడు	
తెలుపుడు	ఇవి మొత్తము
శక్తి	శివతత్వము-భారణదేహము
సదాశివుడు	పరమాత్మ
ఈశ్వరుడు	(ఇచ్చాశక్తి స్థానములు.)
శుద్ధవిద్య	

$$24 + 7 + 5 = 36.$$

వారాహోపనిషత్తు జూడుడు.

దక్షిణామూర్తిస్తోత్రవార్తికములో సవమోల్లాసములో,
19, 20, 21 శ్లోకముల శ్రీ సురేశ్వరాచార్యకృతవ్యాఖ్య
చూడుడు.

వాడివిమర్శ:-మూలాధారమధ్య ద్రికోణమధ్య భాగమున
సుషుమ్నాలంబుసలు ప్రారంభము లగును. త్రికోణాగ్రము
నుండి ప్రాదక్షిణ్యముగాఁ గుహా, వారుణ, యశోవతి, పింగళ,
పూష, పయస్విని, సరస్వతి, శంఖిని, గాంధారి, ఇశ, హస్తీ

జహ్య, విశ్వోదర యువ వరుస నిల్లు వివేకవృత్తియగు చిచ్ఛక్తియే సుషుమ్న. అదియే విమర్శమయి యని చెప్పబడును. అన్నియు నాధారములోనే ప్రారంభములని గుర్తింపుడు.

“శ్రోతి రహం విరజా విపాస్మా భూయానం న్యాహా”

18) మంత్రము :- “ప్రాణాపానవ్యానోదాన,
సమాన, నాగ, కూర్మ, నృకర దేవదత్త, ధనం
జయా దశవాయనః, సర్వసిద్ధిప్రదాని, బహి
ర్దశారదేవతాః”

తా! బహిర్దశారము కంఠమందు భావింపబడునది.

ఇచట సర్వసిద్ధిప్రదాతులగు దేవతలను ప్రాణాపానాది వాయువులతో సభేదముగ ధ్యానింపుము.

ఇది పంచమావరణము.

వ్యాఖ్యానము :-

శ్లో! దశదేవ్యః ప్రసేదంతు సర్వసిద్ధిప్రదాదికాః ।

రక్త స్ఫుపుష్పహారాఞ్చా విరదాఽభయపాదాయః ॥

బ్రహ్మాండపిండాండముల యభేదము భావింపుము. వాయుప్రసారముచే బ్రహ్మాండము ధరింపబడునట్లే యులలేర వాయు సంచారముచే దేహధారణజరుగుచున్నది. వాని యేకత్వమే ధ్యానముచేయవలయును.

ప్రాణాపానవ్యానోదానములు వాని స్థానములు వేరములోఁ జెప్పబడినవి. మిగిలినవైనను యోగశాస్త్రములోఁ జెప్పబడినవి. లలితాంబ హచ్చక్రేతగుంధాధి శాయిని.

1) ప్రాణవాయువు :- మూలాధారమునుండి యిళా పింగళలతోఁజేరి నాసారంధ్రమునుండి బయటకుఁ బోయి నాసాగ్రమునకు 12 అంగుళముల దూరములో లయమగును. ఇదిసూర్యసూపము.

2) అపానము :- ఆ ప్రాణవాయువే చంద్రదూపముఁ దాల్చి యిళాపింగళల మూలమున నాసారంధ్రమునుండి లోనికి వచ్చి మల, మూత్ర, శుక్ర విసర్జనము చేయుటకుఁ దోడుపడును. (ప్రాణాపానావశ్వినౌ) వీరశ్వినీ దేవతలు.

3) ఉదానము :- అగ్నిప్రోమయముమై సుఖమ్నా రంధ్రము నాశ్రయించి బ్రహ్మరంధ్రమునఱకు మీఁదకుఁ బోవుచు వృద్ధి పండును. ఇదియే బ్రహ్మరంధ్రమును, కైలాస మున కేగు పార్యశీఘరమేశ్వరుల వాహనముగు నెద్దు. (ఉత్ + ఆన = మీఁదకుఁ దీసికొనిపోవునది) భేవరీముద్రచే గోచరించును.

4) వ్యాసము :- పర్యవేరిగతము మనము తినిన యన్న రసమును దేహభాగములుకు సమానముగ వ్యాపింపఁజేయును.

5) సమానము :- వైశ్వానరాగ్ని సంధుక్షణము చేయు నాభిసంస్థితమగు వాయువు.

యోగశాస్త్రములోఁ జెప్పఁబడిన యైదు వాయువులు చేయు.

1) నాగము :- హిక్కారము. (వెక్కిల్పు చేయునది)

2) కూర్మము :- కనురెప్పల కదలికకుఁ దోహదము.

3) కృకరము :- అన్నమును జీర్ణముచేయును.

4) దేదత్తము :- విద్యంభణము చేయును.

5) ధనంబయము :- దేహస్థూల్యమునకుఁ గారణము. ఇది చనిపోయిన వానిని గూడ వీడదు.

బహిర్దళారము :- ఇది పంచమావరణము. సర్వార్థ సాధకచక్రము. దశావతారాత్మక విష్ణుస్వరూపము. త్రిపురా, శ్రీచక్రేశ్వరి, వశిష్టసిద్ధి, సర్వోన్మాదినిముద్ర, కులోత్తీర్ణ యోగిని. ఈ చక్ర మౌకాశ తత్త్వ మగుటచేఁ గులోత్తీర్ణ మని విశుద్ధ మని చెప్పబడును. 4 భూ తత్త్వముల సత్త్రక మించునది.

1) సర్వసిద్ధిప్రదాదేవి	ప్రాణము.
2) సర్వసంపత్ప్రదాదేవి	అపానము.
3) సర్వప్రియంకరీదేవి	వ్యానము.
4) సర్వమంగళకారిణీదేవి	ఉదానము.
5) సర్వకామప్రదాదేవి	సమానము.
6) సర్వదుఃఖవిమోచనీదేవి	నాగము.
7) సర్వమృత్యుప్రళయనీదేవి	కూర్మము.
8) సర్వవిఘ్ననివారిణీదేవి	కృకరము.
9) సర్వాంగమండనీదేవి	దేవదత్తము.

10) సర్వసాత్మభాగ్యదాయనీదేరి భవంబయము.

ఈ కులోత్తీర్ణయోగినులను వరుసగాఁ బ్రాణాది వాయువులతో నభేదముగా భావింపుము. బ్రహ్మాండమంతలి వాయు దేవునితో నీయేకత్వము స్మరించుము.

19) మంత్రము :- “ఏతద్వాయు సంసర్గ
కోపాదిభేదేన రేచకః పాచకః శోషకః దాహకః
స్లాపకః ఇతి ప్రాణముఖ్యత్వేన పంచథా జర
రాగ్నిర్భవతి”

“తూరక, ఉద్గారక, షోధక, జ్వంభక,
మోహక ఇతి నాగప్రాధాన్యేన పంచవిధాస్తే
మనుష్యాణాం దేహగాభక్ష్యభోజ్యచోష్య,
శేష్యా పేయాత్మకం పంచవిధ మన్నం పాచ
యంతి ఏతే దశవహ్నికా సర్వజ్ఞాద్యా
అంతర్దళారదేవతాః”

ఈ ప్రాణాది పంచవాయువుల ప్రసారముచే వరుసగా
రేచకము, పాచకము, శోషకము, దాహకము, స్లాపకము
పేరులుగల మైదు విధములగు జరరాగ్ని యుద్భవించును. అట్లే
మీఁది మంత్రములోఁ జెప్పిన నాగము మొదలగు నైదు
వాయువుల ప్రసారముచే తూరకము, ఉద్గారము, షోధకము
జ్వంభకము, మోహక మను నైదు విధముల నైశ్వాస
రాగ్ని యుద్భవించి భక్ష్య, భోజ్య, చోష్య, శేష్యా పేయము
లగు నైదు విధములగు మనము తినిన యాహారమును జీర్ణము

చేయును. ఈ పదివిధముల గోచరించు వైశ్వానరాగ్నిరూపములను సర్వజ్ఞాదేవి మొదలగు పదిరూపములను నాటవయోవరణములో నాజ్ఞాచక్రమున భావించురు.

వ్యాఖ్య :-

శ్లో॥ సుప్రసీదంతు దేవ్యశ్చ పుస్తకాత్కాశిపాణయః!

శుద్ధస్ఫుటిక సంకాశా స్సర్వజ్ఞాద్యాస్తు దేవతాః ।

ఇది సర్వరక్షాకరచక్రము. భూమభ్యస్థానము. త్రిపురమాలిని చక్రేశ్వరి; ప్రాకామ్యసిద్ధి, సర్వమహింకుశ ముద్రా శక్తి. ఈ దేవతనులలితాంబతో సఖ్యముగ భావించి తప్తయుండునై ప్రాకామ్యసిద్ధి వందుము. దానిని బరదేవతార్పణముఁ జేసి సర్వైశ్వరానందానుభూతిలో నిల్చుము.

సర్వజ్ఞాదుల పేరులు :-

1) సర్వజ్ఞాదేవి	ప్రాణము	రేచకము.
2) సర్వతక్తి	అపానము	పాచకము.
3) సర్వైశ్వర్యప్రదాదేవి	వాసము	శోషకము.
4) సర్వజ్ఞానమయీదేవి	ఉదానము	దాహకము.
5) సర్వవ్యాధినాశిదేవి	సమానము	స్థావకము.
6) సర్వాధారస్వరూపదేవి	నాగము	క్షారకము.
7) సర్వపాపహరదేవి	కూర్మము	ఉద్ధారకము.
8) సర్వానందమయీదేవి	కృరము	క్షోభకము.

9) సర్వరక్షాస్వరూపిణీదేవి దేవదత్తము బృంభకము.

10) సర్వేష్ఠిలేఖప్రదాదేవి ధవంజయము సూహకము.

వీరు నిగచ్ఛయోగిను లనబడుదురు. కనుబొమల సదును బ్రారంభించి ప్రాదక్షిణ్యముగాఁ బది దశములలో భావిచి ప్రేమరమాలిని చక్రేశ్వరిని దర్శించి, యాచక్రమధ్యమున నిమజ్జనము చేసి ప్రాకామ్యసిద్ధి పండుము. ప్రాకామ్య సిద్ధిని యనగాఁ భౌతికముగ సాధింపలేని భోగములు గూడ నాధ్యాత్మికముగ ననుభవించుశక్తి.

దాని సభిసందింపనుమా, ఈయశిశూచులు సాయ జ్యముక్తి మాన్యము లెట్లుగునో శ్రీసురేశ్వరాచార్యులవారు నిర్వచించిన విధాన మిగ్రంథముయొక్క పీఠికలోఁ గలదు.

20) మంత్రము :- “శీతోష్ణసుఖదుఃఖేచ్ఛాః
సత్త్వరజస్తమో వశిన్వ్యాది శక్తయో అష్టా”

అ॥ సర్వరోగహరచక్రము సత్త్వము వరణములో వశిన్వ్యాది వాద్దేవతలు తూర్పునుండి ప్రాదక్షిణ్యముగ నెనిమిది దిక్కుల భావింపుము. వానిని మంత్రములోఁ జెప్పిన “శీతము; ఉష్ణ”నును వరుసలో ననుస్వయించి పిండాండ బ్రహ్మాండముల యేకత్వము ధ్యానింపుము. అది భుక్తిసిద్ధి నిచ్చును.

వ్యాఖ్య॥ “లలాట అష్టారకం” (లంబికాగ్రము)

వశినివాద్దేవత	చలి
కామేశ్వరీవాద్దేవత	చేడి
మోదినివాద్దేవత	సుఖము.
విమలావాద్దేవత	దుఃఖము.
అరుణావాద్దేవత	ఇచ్ఛ
జయినీవాద్దేవత	సత్త్వగుణము
సర్వేశ్వరీవాద్దేవత	రజోగుణము.
కాళినివాద్దేవత	తమోగుణము.

సాంకర్యలహరిలో “సవిక్రీణి ర్వాచాం” అను శ్లోకారము చూడఁడు. చంద్రకాంతమణులవలె నాచక్రస్థానమగు నీబుద్ధిలో నెదిమిది గొక్కుల భావించి పూజించి త్రిపురాసింహా, చక్రేశ్వరీ దర్శనము చేసి “ప్రేక్ష్యం” అని సర్వభేదరీ ముద్రతో నాకాశగమనాది సిద్ధులను దర్శించి చిగ్గనవిహారముచేసి యన్యుతాస్థానము చేసి యుద్వయావంధకీతి నంది లలితాంబ పూర్ణవైభవము నానందింపును.

“ఐందవ - వద - వాగ్వాదిని - స్వాహా” యను మంత్రము దశము చేసినచో మూగవారికి మఱుటలు తెప్పించు శక్తిగల్గును. పిఠ మేధాశక్తి విజృంభించును. “ఓష్ఠాపి ధానా” యను వైది మంత్రము గూడ సంపుటితము చేసినచో శీఘ్రసిద్ధి గురుముఖమున నేర్చుకొనవలెను.

21 మంత్రము:- “శబ్దాది తన్మాత్రాః పంచ
పుష్ప బాణాః మన ఇక్షు ధనుః గాగః పాశః
క్రోధో అంకుశః”

తా॥ ఇది యష్టమావరణము. ఇచ్చట దేవత; అతిరహస్య
యోగిని. సర్వబిజముద్రాశక్తి; కామేశ్వరీ కామేశ్వరుల
యాయుధములను బూజించు స్థానము. ఆ యోగభారణలో
సాంతరంగికశక్తువులైన కామక్రోధాదులు సంపూర్ణముగా
జయింపఁ బడుచుండుట.

వ్యాఖ్య :-

శ్లో॥ రక్షవల్లా, రక్షభూమి వరదాభయపాణయః ।

సాయుధా, మకుటోపితా. యజ్ఞే చాయుధదేవతాః॥

అవిష్కృతమగు మనసు చెఱకు విల్లుగాఁ జెప్పఁబడినది.
ఇంద్రియములను శ్రేణు చేయును గాన నిది విల్లు. మనసనెడి
ధనస్సులో శబ్దస్వరూపరస గంధములను పంచభూత తన్మా
త్రము గోలలుగాఁ జగిలించి కామక్రోధాదులనెడి యంత
శక్తువులఁ బరీమార్చు యోగసాధనము.

శ్లో॥ ఏవం బుద్ధౌ పరం బుద్ధ్యా సంస్థిత్యాత్మాన మాత్మనా ।

జహీ శక్తుం మహాబాహో కామరూపం దురానదం ॥

(గీత)

చక్రిసిద్ధివాగ్దేవత	చలి
కామేశ్వరీవాగ్దేవత	వేడి
మోదిసిద్ధివాగ్దేవత	సుఖము.
విమలావాగ్దేవత	దుఃఖము.
అరుణావాగ్దేవత	ఇచ్చ
జయసిద్ధివాగ్దేవత	సత్త్వగుణము
నర్దేశ్వరీవాగ్దేవత	రజోగుణము.
కాలిసిద్ధివాగ్దేవత	తమోగుణము.

సాందర్యలహరిలో “సన్నితీభి ర్వాచాం” అను శ్లోకార్థము చూడుడు. చంద్రకాంతమణులవలె నాచక్రస్థానమగు సేబుద్ధిలో ననిమిది నిక్కుల భావించి పూజించి త్రిపురా-సిద్ధా, చక్రేశ్వరీ దర్శనము చేసి “ప్రేక్ష్యం” అని నిర్వ్యభిచరీ ముద్రతో నాకాశగమనాది సిద్ధులను దర్శించి చిద్దగవవిహారముచేసి యమృతాస్థానము చేసి యుష్వయాపంకస్థితి నంది లలితాంబ పూర్ణనైభవము నానందింపుము.

“ఏం..వద - వద - వాగ్వాదిని - స్వాహా” యను మంత్రము జపము చేసినచో మూగవారికి ముంలులు తెప్పించు శక్తిగల్గును. నీకు మేధాశక్తి విద్యుంభించును. “ఓష్ఠాపి ధానా” యను వైది మంత్రము గూడ సంపుటితము చేసినచో శీఘ్రసిద్ధి, గురుముఖమున నేర్చుకొనవలెను.

21 మంత్రము:- “శబ్దాది తన్మాత్రాః పంచ
పుష్ప బాణాః మన ఇత్తు ధనుః రాగః పాశః
క్రోధో అంకుశః”

తా॥ ఇది యష్టమావరణము. ఇచట జేవత; అతిరహస్య
యోగిని. సర్వవిజముద్రాశక్తి; కామేశ్వరీ కామేశ్వరుల
యాయుధములను బూజించు స్థానము. ఆ యోగధారణలో
నాంతరింగికశక్తువులైన కామక్రోధాదులు సంపూర్ణముగా
జయింపఁ బడుదురనుట.

వ్యాఖ్య :-

శ్లో॥ రక్తవర్ణా, రక్తభూషా వరదాభయపాణయః ।

సాయుధా, మనుటోపేతా, యజే దాయుధదేవతాః ।

అవ్యక్తమగు మనసు బెరుగు విల్లుగాఁ జెప్పఁబడినది.
ఇంద్రియములను ప్రవేశించేయును గాన నిది విల్లు. మనవనెడి
ధనస్సులో శబ్దస్పర్శరూపరస గంధములను పంచభూత తన్మా
త్రలను గోలులుగాఁ దగిలించి కామక్రోధాదులనెడి యంత
శక్తువులఁ బరీమార్చు యోగసాధనము.

శ్లో॥ ఏనం బుద్ధౌ పరం బుద్ధ్వా సంస్థభ్యాత్మానమాత్మనా ।

జహి శక్త్రుం మహాగాహా కామరూపం దురానదం ।

(గీ॥)

పాశము ఇచ్చాశక్తిమయము.
అంశుశము జ్ఞానశక్తిమయము.
ధనుర్బాణములు క్రియాశక్తిరూపములు.

పంచభాణములు వ్యంగ్యార్థము :—

తన్నాత్ర భూతము బాహ్యము తంత్ర జ్ఞానార్థము
రాజములో ములో.

శబ్దము	అకాశము	కమలము	మదనము	క్షోభణము
స్పర్శము	నాయువు	తైరవము	ఉన్మాదము	ద్రావణము
రూపము	అగ్ని	కల్పారము	మోహనము	అకర్షణము
రసము	జలము	ఇంద్రవరము	దీపనము	వశ్యము
గంధము	పృథివి	సహకారము	శోషణము	ఉన్మాదము

సూలము - రీ ధ్యానము :-

ఎకమ వైపు క్రిందిచేతిలో	పాశము
కుడివైపు క్రిందిచేతిలో	అంకుశము.
ఎకమవైపు మీఁదిచేతిలో	ధనుస్సు,
కుడివైపు మీఁదిచేతిలో	కోలము.

ఉత్తరచతుశ్శలీశాస్త్రములో—

శ్లో॥ ఇచ్ఛాశక్తిమయంపాశం; అంకుశం జ్ఞానరూపిణం॥
క్రియాశక్తిమయే బాణధనుషే॥

ప్రకాశవిమర్శసామరస్యరూపిణి యగు లలితాంబకు
మూఁడు రూపములు.

స్థూలము బాహ్యచక్రము. (మూర్తి)

సూక్ష్మము మంత్రమయము.

పరము వాసనామయము. అనాద్యంతవిశ్వరూపము.

మంత్రమందలి త్రికోణములోని భావన—

పాశశక్తి, ధనుశ్శక్తి, అంకుశశక్తి.

ఈశక్తుల వ్యంగ్యార్థ మీశ్రీంసి శక్తిశ్రీంసి గ్రహింపుడు.

ఆయుధము శక్తి తక్షణము దశ గుణము

1) పాశము ఇచ్చ పోముడు సుషుప్తి సత్త్వము

2) అంకుశము జ్ఞానము సూర్యుడు స్వప్నము రజస్సు

3) ధనుర్పాణ క్రియ అగ్ని జాగ్రత తమస్సు
ములు

“శ్రీకామేశ్వర కామేశ్వరీ పాశాభ్యాం సమః, అంకు
శాభ్యాంసమః, ధనుర్భ్యాం సమః” విజయీదశమి నాఁడాయుధ
పూజయును నాచారములోని వ్యంగ్యార్థ మిదియే.

పూజయామి :- బాహ్యచక్రములో

తర్పయామి :- అంతరత్రికోణమున నమృతప్రాసము.

సమః :- అద్వైతభావన.

22) మంత్రము: - “అవ్యక్త మహా నహం
కారాః కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలినో
అంతస్త్రికోణగా జేవతాః.”

తా! అవ్యక్తమును గామేశ్వరి యనియు, మహత్తత్త్వమును వజ్రేశ్వరి యనియు, నహంకారమును భగమాలిని యనియుఁ జెప్పుదురు. ఇవి మంత్రమందలి త్రిభుజముయొక్క మూడుకోణములలో భావింపుము.

వ్యా! వజ్రేశ్వరి, కామేశ్వరి, భగమాలిని.

నానప్రకృతిక గుణత్రయప్రధానత్రిశక్తిరూప. రేఖాత్రయాత్మక బంధూక కాంతి యతః త్రికోణము-ఇచట లలితా జేవి “అతిరహస్యయోగిని” త్రిపురాంబ చక్రేశ్వరి. ఇది సర్వసిద్ధిప్రదచక్రము.

కృత్తివాగ్ది తత్త్వములను వగునగాఁ బ్రవిలాసము చేయుచు నాకాశమును నహంకారములోను, దానిని నవ్యక్తములోను, దానిని బరమాత్మలోను లయముచేయుట గురుముఖైక గ్రాహ్యము.

“అపోవా అష్టం, అగ్ని రన్నాదః” అష్టచోట శ్రుత్యర్థము చూడుడు. పాండరంగలహరిలో “మన స్త్వం వ్యోమ త్వం” అను శ్లోకార్థము చూడుడు. నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్వరూపిణి యగు పరచేపత సృష్టిసంకల్పము గలుగఁగానే యవ్యక్తముగను, నందుండి మహత్తత్త్వముగను, నచటనుండి

యహంకారముగను గ్రమముగాఁ బంచభూతాత్మ పరిణామి
జెందుటను “సృష్టిన్యాసము” అందురు. పోతననుచూకవి
బ్రహ్మర్షి “ఆపెండీకటి కవ్వల నెవ్వం జేకాకృతి వెల్లు”
అను గతేంద్రమోక్షములోని పద్యము చూడుడు.

కామేశ్వరి	అగ్నిచక్రమందు	బ్రహ్మర్మకళక్తి.
వక్త్రేశ్వరి	సూర్యచక్రమందు	విష్ణుత్మకళక్తి.
భగమాలిని	పోమచక్రములో	రుద్రాత్మకళక్తి.

ఆ యుత్తమ భూమికలోని చైతన్యవికాసమున కాయా
శేర్లు సృష్టిబీజము బీభూమికలో నుడుటచే బీజమున గురు
ములైక గ్రాహ్య మగుటచే సరిరహస్యయోగిని. అనేక
జన్మ సుకృతపరిపాకముచే గుగు, దేవతా, మంత్రతామ్రగ్రహ
ముచే గల్లు యోగానుభవము.

“స్వాత్మప్రకాశరూపం తత్త్విం శాస్త్రేణ ప్రకాశ్యతే”
అనేక జన్మాద్ధితిసుకృతపరిపాకము.

23) మంత్రము :- నిగుపాధిక సంవిదేవ కామే
శ్వరః సదాసందపూర్ణా స్వాత్మైవసర దేవతా
లలితా”

తా॥ దేహేంద్రియములకు గోచరింపక మాటలతోఁ
జెప్పుటకు సాధ్యముకానిదై త్రికాలాబాధ్యమై తురీయాతీతమై
నిష్కలంకమూర్తిలో “స సన్నా సన్న సదసత్” అను బ్రహ్మము
సృష్టిసంకల్పము గలిగి జగద్రూపముగా మాటుట కు న్ముఖమై

యుండుటచే “కామేశ్వరుడు” అనఁ బడును. సర్వశక్తిసంపన్నుఁడు గాన నీశ్వరుఁడు. సర్వాత్మచైతన్యానుభవముచే నగు నానందావేశమునే సర్వము నతిక్రమించి ప్రకాశించు ‘లలిత’ యందును.

వ్యా! ఒక భూమికలో శ్రుతులు నిర్గుణబ్రహ్మము నిట్లు స్తుతించెను.

- 1) “తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతి”
- 2) “యతోవాచో నివర్తంతే అప్రాప్యమనసానమా”.
- 3) “నేమా విద్యతో భాంతి కతోయ మగ్నిః”.
- 4) “బుద్ధేః పరం”-గీత
- 5) “పురుషా న్న పరం కించిత్, సాకాష్టా సా పరాగతిః”

సర్వతత్త్వముల యొక్క- లయస్థానము లింగము; స్థాణువు; శ్మశానవాసి; దిగంబరుఁడు; భస్మోహాభిత సర్వాంగుఁ డనఁబడును. మహత్తత్త్వమున కావల సర్వశక్తియు. దానికంటెఁ బరచుగు నది నిర్గుణబ్రహ్మము. దానిని నిగమములు గూడ వర్ణింపలేకపోయినవి. తత్త్వములను లయము చేయు స్థితిలో “కామారి”. సృష్ట్యభిముఖుడైనపుడు “కామేశ్వరుడు”. చిద్రూపిణి “కామసంజీవనోపధి.”

ఈయనుభవముచేఁ బ్రత్యగాత్మ కగు నానందావేశము “లలిత” “అహంవృత్తి తాదాత్మ్యతానుభవము” శక్తి

తత్త్వమనియుఁ తెలియునది. సర్వతత్త్వవ్యాపిని గావుననే సర్వదేవ సమూహమూర్తి.

నిర్గుణసమాధిలో విదేహముక్తి చేకూరనిదే శాశ్వతముగా నుండఁ జాలవు. కావున మరల నిజలీలాంగీకృత లలితరూపముతో జన్మాపిణి నీసర్వతత్త్వములలో సాక్షాత్కరించును.

“రుద్రోగంధఃపాపపుష్పం తస్మై తస్మై నమోనమః”

సాందర్భలహరిలో శ్లో 23 “త్వయా హృత్వా” భర్త తన కర్తవ్యతీరము నిచ్చెనట మిగిలిన యర్థతీరము నూడ లలితాట యాకమించె నట. ఇది యత్తరకాళ మితమని చెప్పదురు. కాని యభార్థముగా నిదియే సర్వాత్మ భావసామ్రాజ్యము. ఏలయన చేదాంతులు “మాయ” యనియు; సాంఖ్యులు “ప్రకృతి” యనియు; న్యాయవాదు “బద్ధు” మనియు; బౌద్ధులు “కృష్ణసహోదరి” యనియు; శైవులు “శివాత్మాంగీ” యనియు; నాగమములు “ననదీ; నానదీ, ననదనదీ” యనియుఁజెప్ప భేదావభాసక మగు శక్తిని నాత్మాభిష్టసంప్రదూపముననే యపాసింప వలెను.

ఈమె కిందఁబడు తన వజ్రాయుధములో నుండి మరి యొక వజ్రాయుధము దీసి యిచ్చెను. విష్ణువు తనచక్రము లోనుండి మరియొక చక్రము తీసి యిచ్చెనని మార్కండేయు పురాణములోఁ జెప్పఁబడినది. అనఁగా సర్వాత్మభావ

సామ్రాజ్యచక్రవర్తిని; సర్వయంత్రేశ్వరి, సర్వయంత్రేశ్వరి;
సర్వాసంపదయై బైందవచక్రేశ్వరి; తురీయరూప; తురీయా
తీత; పరాపరహస్యయోగిని, సర్వప్రతిఖండముద్రాశక్తి,
సర్వకామసిద్ధి, సర్వదేవతాసమూహమూర్తి.

శ్లో॥ యా బ్రహ్మాదిపీఠీకాంత జగదాసం దైకసంధాయినీ,
సా పారాత్పరదేవతా భగవతీ శ్రీరాజరాజేశ్వరి॥

శ్లో॥ “స్వాత్మైవ దేవతాప్రోక్షా మనోభవశ్చవిగ్రహః”

“కాదేవతా” అని ఛాందోగ్యములో “ప్రాణో
దేవతా” యని చెప్పబడినది.

శ్లో॥ “తేఢ్యాసయాగానుగతా ఆపశ్యన్
దేవార్తశక్తిం స్వగుణై స్త్రిగూఢాం”

సూచన :- పీఠికలో మరొకొంత విమర్శగలదు
చూడుడు.

24) మంత్రము :- “తాహిత్య మేతస్య సర్వస్య విమర్శః”

తా॥ స్ప్రసాదశక్తియే జగమంతయు నెట్టివి కాంతితో
వ్యాపించిన దనియు నాతేజము సీయాత్మవికాసమే యనియు
ధ్యానింపుము.

వ్యా॥ విమర్శరూపిణి యగు లలితాంబ మహాత్రిపుర
సుందరి గుండుమహంకమువలె “అహణ కిరణజాలై రంజితా
శావకాశా” యని ధ్యానింపఁ బడును. మార్కండేయ

పురాణాంతర్గత మూర్తి రహస్యములో మహాకాలి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి-నీలము-ఎఱువు-తెలుపు రంగులతో గోచరించిన “సర్వస్వాధ్యా మహాలక్ష్మి” యనుటచే నామ హిరణ్యవర్ణయే. అఘోరరూపముతోడనే శివుని దర్శనము గావలెనని దుద్ర నమక మంత్రములోఁ గోరుదుము. జ్ఞాన శక్తియే సర్వముని ప్రచూణము లున్నవి “హిరణ్యయేన సవితార ధేన” అన్న చోటఁగూడ జ్ఞానశక్తినే ధ్యానించు మన్నాము. హృదయమే దేవతాస్థానము. పూజాఖండములో గూడ “దగదరుణం విభావయ” యని యున్నది.

తెల్లని కాంతి జలరత్నము; ఎఱుపుతేజము; నీలవర్ణ మన్ననుచునుని ఛాందోగ్యము. “వాచారంభణం వికారో నామధేయం శ్రీశి రూపాణీత్యేన సత్యం” కాని యీ యాత్మ శక్తి దేవత, మురీయరూప, యిది కుంకుమవర్ణమే. ఇది యవస్థాత్రయ భావాభావసాక్షి. స్వయంభావరహిత మగు శీవస్మృతి, సుశృతపరిపాకము “భవదావేశ భాగ్యాత్మో భాగ్యవా నస్మి భాగ్దవి”

శ్లో॥ పున్నాగాంబుజ నాగకుండవకుళైః

పుష్పై రలంకృత్యతాం

తస్మిన్ శుభసుధరాం, జితపాం

క్రీడంచగదాస్వతాం ।

కన్యాం ప్రాథమదేన భాగనికతాం

నందాం తురీయాం శివాం

నాదానందమయాం ప్రతాపి సతతం

నాదాత్మికా మంచికాం ।

“హ.న.క.ల.వా.న.క.హ.ల.న.క.ల.హీం.”

సాంపర్యలహరిలో “త్రయోగాంగేవానాం” అను శ్లోకార్థముచూడుడు.

శీ) మంత్రము :- “అనన్య చిత్తత్యేన సిద్ధిః.”

తా॥ సర్వాత్మత్వ మహావిభూతియే సర్వసిద్ధులకుఁ గారణము. అది సంకల్పసిద్ధి. తురీయదశ. జీవన్ముక్తి.

వ్యా॥ ఇది సుమస్తీ గాదు. అవస్థాత్రయ భావాభావ సాక్షి స్వయంభావరహిత మగు సాక్షిచైతన్యము. “నక్షణం నాక్షణం సప్రజ్ఞాన ఘనమద్భుత్యే మవ్యవహార్యం, ప్రపంచో పశమం; శాంతం శివమద్వైత” మ్మను తురీయస్థితి. ఇదియే పరమావధి.

“మనః కామమాయాతం వాచస్పత్యమశీమహి”

వైదికు లగ్నికార్యములోఁగూడ సర్వము హోమము చేసి చివర “యజమానస్య హ గతిః” అని నీ అన్యగ్రహ ముచే “స్వస్తి శ్రద్ధాం, షేధాం, యశే, ప్రజ్ఞాం, విద్యాం, బుద్ధిం, శ్రీయుం, బల మాయుష్యం తేజ ఆరోగ్యం దేహి.”

యని ప్రాశ్నింప వలయును. ఈ సర్వాత్మభావ సామ్రాజ్య పట్టాభిషిక్త యగు రాజరాజేశ్వరి, నీవె.

బిందు చక్రమునకుఁ బైగాఁ బీఠభావన చేసి పంచ పంచీలను బూజింతువు.

“శ్రీమహాబక్ష్మీశ్వరీ బృందమండితాననసంస్థితా, సర్వ సాధాగ్ర్యజపినీ, శ్రీమహాత్రిపురమూలగః శ్రీవిద్యా లక్ష్మ్యంతా శ్రీమణిపాదుకాం పూజయామి తర్పయామి నమః” ఇట్లు పంచపంచీకాపూజ చేయును. చతుర్విధపునుష్కప్రాప్తి గల్గును.

“స తస్య ప్రాణా ఉత్త్ర-మంత్రజ్యైవ ప్రవిలీయంతే” యని నృసింహతాపిని. “భోగమోక్షకరీ విద్యా” జీవన్ముక్తి స్థితిలో నుండి భోగభాగ్యమూ, ననుభవించి యంతమందు సాయుజ్యముక్తి నందంగలను.

“సర్వైశ్వతాస్థి మంతే” అంతమందు సాయుజ్యము. ఇట్లు వ్యాసాయుజ్య మంత్రములును మనోవృత్తికోఁ బరమాద్వైతస్థితి నంది శురీయావృణోసుండి.

శ్లో॥ శ్రీగురో! నక్షిణామూర్తే! భక్తానుగ్రహకారిణి!

అనుజ్ఞాం దేహి మే దేవ! శ్రీచక్ర యజనాయ మే॥

అని మేఘాదక్షిణామూర్తీ యనుగ్రహముచే “అహం బ్రహ్మ” యను స్థితిని దృఢము చేసికొని సర్వమును విద్యా మయముగా భావించి కావ్యాపూజ సాగింపుము.

26) మంత్రము :- “భావనాయాః క్రియా ఉపచారాః”

తా|| సర్వభావము నాత్మార్పణము చేయుట “భావనా” పూజ, బాహ్యచక్రముపైఁ బూవులు వేయుట ధూపదీప వైవేద్యాదులగు నుపచారములు “అపరాపూజ” యనఁ బడును. ఈ రెంటిని జిదాకాశమున లయము చేయుట “పరా పరపూజ”

అంతయుఁబూర్ణమే. చిద్రూపమే యగుటచేత నీమూఁడురకముల పూజకు సమాప్తవాఙ్మానమునే సమయాచారము బోధించును.*

27) మంత్రము :- “అహం, త్వం, అస్మి, నాస్మి,
కర్తవ్య, మకర్తవ్య, ముపాసితవ్య మితి వికల్ప
నానా మాత్మని విలాపనం హోమః”

తా|| అత్మ యను పన్నిలో సంకల్ప వికల్పములను హోమముచేసి తురీయావస్థలో నిల్పుటయే బాహ్యముగఁ జేయు హోమముయొక్క వ్యంగ్యార్థము.

వాన్|| “స్లవ్” అను భాతువునకుఁ గలుపుట యని యర్థము. ఏకత్వభావన-సంస్కృత్యుః భిన్నత్వభావన-వికల్పము.

*సూచన:- షోడశోపచార వ్యంగ్యార్థ మిగ్రంథాదిని చూడుడు, 84. ఉపచారములు పరశురామ కల్పసూత్రము లలో గలవు. అవిరాజరాజేశ్వరి వ్యాకృతమే చేయుచుడు.

“అహం త్వం” మొదలగు నీచుంత్రములోని పదముల మహావాక్యార్థవిమర్శ ఈకరహస్యోపనిషత్తుచూడుడు.

అహం :—

శ్లో! పరిపూర్ణః పరాత్మాస్మిన్ దేహే విద్యానికారిణి!
బుద్ధే స్పృక్షితయా స్థిత్యా స్ఫురన్నహ మితీర్యతే!

నేనీశ్వరుడను. దేవహాపముననీదేహములోనుండి ప్రవృత్తి బద్ధుడనై మాయావరణములోనుండి బుద్ధికి సాక్షియై స్ఫురించు చైతన్యమూర్తివై, బ్రహ్మాండ మంతటఁ జిక్రూవుడనై యున్న “నేను” ఈకరీరములో సుఖదుఃఖము అనుభవించు “నేను” “అహం బ్రహ్మాస్మి” యనుచున్నాను.

త్వం:—

శ్లో! సృష్టేః పురాధునా స్యస్య తాదృత్వం తదితీర్యతే!
శ్రోతు ర్దేహేంద్రియాతీతం వత్సవ్రత త్వం వదేరితం!

సృష్ట్యాదిని ఏనాఁడును మూర్ఖు సందక, దేహేంద్రియాతీతమై తన కాంతిచే సర్వమును బ్రకాశింపఁ జేయు సదేదియో వేఱుగా నున్నదను భూమికలో “త్వం” అనుచున్నాడు. “త్వం తదాప ఆపో జ్యోతి రహోఽమృతం” “తత్త్వ మసి” అనుచున్నాను.

శ్లో! అస్తీ త్వేవోపబద్ధస్య తత్త్వభావః ప్రసీదతి!
స్వప్రకాశః తోఽత్త్వ మయ మిన్ముక్తిశో మతం!

నా యాత్మకంటే వేరుగా నేదియో ప్రకాశించుచున్నదను భూమి లో 'అస్తి' ఉన్నది 'అయు' 'ఇదిగో' వివేచించుచున్నాము.

నాస్తి :- 'అహంకారాది దేహాంతం ప్రత్యగాత్మేతి గీయతే'

అమెపారమ్యమామెకే తెలియును. 'పైన స్వాం వేత్తి పరమా'—(ప్రపంచసారతంత్రము)

కర్తవ్యమకర్తవ్యం :- నేను గర్తనను భావము.

'యక్షాక్షా త్కర్మణోఽప్యత్ర లోకోయం కర్మబంధనః' అని గీతాచార్యులు చెప్పిన గదా.

ఏకర్మలు బంధించునో? యేపని చేయుకున్నచో శీవ యాత్ర యెట్లు?

నే నేవిధముగా సుపాసన చేసివచో జన్మసంసార బంధన విముక్తిగలుగునో గదా యిది సముద్రములోని కెరటముల వలె నీచునను లోచితి వచ్చు వివర్పములను 'శివోహమ్మ'ను భావనలో ప్రవేల్చుము.

శ్లో! సంశయే సమనుప్రాప్తే బ్రహ్మానిశ్చయ మ్మాత్రయేత్.

మూలాధారమునఁ జిదగ్నిమండలము ధ్యానించి "పుణ్యం జహోమి, పాపం జహోమి, సర్వధర్మం జహోమి కాషట" 'అర్చ్యం' జ్వలతి జ్యోతి రహమస్మి' అను మంత్ర

మతో సంకల్ప వికల్పములును హోమము చేసి పుణ్యపాప నిష్కలనము చేసి పూర్ణావస్థని భావింపుము.

శ్లో॥ “సర్వభర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ”

యను గీతా చమత్కారమును శ్రీశంకర భగవత్పాదు లిల్లీ వ్యాఖ్యానించిరి. ఇది తురీయావస్థ. తేవస్మై స్థితి. జప బ్రాహ్మదూల కంగములుగాఁ జేయు తద్దశాంశజ్ఞామము. తద్ద శాంశ తర్పణము, మంత్రసిద్ధికి నవనరము. సిద్ధియనగా సర్వాత్మభావసామ్రాజ్యే సర్వకామసిద్ధి యని మరువరాదు.

28) మంత్రము :- “భావనావిషయాణామభేద భావనాతర్పణం”

తా॥ పరాపరసపర్యలు చిదాకాశమున యము చేయుట “పరాపరపూజ”యని మనవిచేసితినిగదా. సర్వతత్త్వములలో నమృతప్రాసముఁ గల్పించుకొని సాహచర్యసిద్ధి నందుటయే తర్పణక్రియ యొక్క వ్యంగార్థము.

వ్యా॥ “సర్వతత్త్వవ్యాపిన్ మహాత్రిపురసుండరీ త్సృజ్యతి” స్థూల సూక్ష్మ కారణ మహాకారిణ జేహముల యేకత్వము సుషుమ్నా వికాసముచేఁ బ్రత్యక్షముగ ననుభవించి యోగచక్షువుతోఁ జూచుకొనుము. అదియే యమృత ప్రాసము. తర్పణము అనగా సగుణ నిర్గుణ భేదభావము నుతిమిటు.

భారదాతలక టిక :-

శ్లో॥ స్వాత్మైవ దేవతాప్రాక్తా మనోజ్ఞా విశ్వవిగ్రహః।
 న్యాసస్తు దేవతాత్మత్వాత్ స్వాత్మనో దేహకల్పనా।
 జపస్తస్మయతా రూప భావసం నమ్యగీరితం।
 పూజాతు చంచలత్వేపి తస్మయత్వా త్ప్రమత్తతా ॥

ఏయర్థము తెలియకున్నను నిత్యవైమిత్తికములు
 మానరాదనియే వేదానుభాసము. పారతాకిక దృష్టి
 యన్నచోఁ జాలును. సుకృతముచేఁ గొంతకాలమున
 కనుభూతిగల్గును. తర్పణమనిగా నమృతప్రాసము గల్పించు
 కొనుటయే,

“బ్రహ్మరంధ్రాత్సుధావృతిః”

“అమృతం ప్రావయ, ప్రావయ స్వాహా”

శ్రి) మంత్రము :- “వంచదశ తిథిరూపణ
 కాలస్య పరిణాయావలోకనం”

తా॥ పిండాంశ బ్రహ్మాంశముల యేకత్వ మనుభ
 వించు యోగి బ్రహ్మప్రపంచము యొక్క లక్షణములను
 లోపలి తత్త్వములతో నేకత్వము కల్పించుకొనియే పూజిం
 చును.

వ్యా॥ శుక్లపాద్యమి మొదలు పార్థివ వజ్రః
 గామేశ్వరి మొదలు ‘చిత్రానిత్య’ వజ్రు రోజున కొకటి

చౌవ్వన వరుసగా నుపాసించుదు కృష్ణపాద్యము మొద
లయావాన్యవజ్రకుఁ జిత్రానిత్యల మొదలు కామేశ్వరి వజ్రకు
విలోమముగా నుపాసించుదు. చంద్రకళావిద్య గమక
బ్రహ్మాండములోని చంద్రకళల మార్పు ననుసరించి బ్రహ్మ
చైతన్య వికాసములో మార్పేర్పడును. చంద్రుఁడు భూమికి
దగ్గరగా నుండు నుపగ్రహమగుటచే దీనిచుట్టు తిరుగుటచే
నాగోళము యొక్క గమనము ననుసరించి మానవుల శరీరము
లోని విద్యుదభిన్నమగు ప్రాణశక్తిలో మార్పులు మహర్షులు
గుర్తించిరి.

పాద్యమిసుండి యమావాన్యవజ్రకు 16 కళలు,
పూర్ణిమ నాఁడు 16, కళలఁట. పోడశికళ లలితను బ్రతి
దినము నుపాసించుము. అది లలితామహనిత్య సాదాకళ.
నిత్యాదేవీ జపక్రమము వేరే పుస్తకము అచ్చువేయవలెను.
పరదేవతానుగ్రహము వైదికసంకల్పములోఁగూడ దేశకాల
సంకీర్తనము ముఖ్యము.

శ్లో॥ దేశకాలపదార్థాత్మా యద్యద్వస్తు యథాయథా
తత్తమాక్షేణ యా భాతి తాం శ్రీయేఽహం విభోజలాం॥
(సాభాగ్యలక్ష్మీహృదయము)

- 1) విశ్వరూపముఁగాలరూపము బ్రహ్మాండపిండపిండము
లన్నియఁ బ్రత్యగాత్మ చైతన్యము కంటె వేరుగాదు.
- 2) విష్ణువు చేతిలోని చక్ర మనంతకాలస్వరూపుని
చిహ్నమే.

3) సుషుమ్నను గాలరూపమున ధ్యానింతురు.

4) దినమునకు 20800 సంఖ్యగల శ్వాసలరూపముగాఁ జరచేవలెను ధ్యానింతురు.

5) అహ మేవావ్యయః “కాలః” “కాలాయ నమః” పురుషునిగఁ ధ్యానించినచోఁ గాలముఁ స్త్రీగా భావించునపుడు “కాలః”. దేశకాలాదుల సూక్ష్మమున నీవే యుండుటచే నద్వైతసిద్ధి యుచ్ఛిషి.

ఉదాః.. కలియునే ప్రథమపాదే జంబూద్వీపే ... గంగా గోదావరీ ర్మధ్యదేశే తమిళులైనచో “సప్తా కావరీ ర్మధ్యదేశే” యని సంకల్పముచేయుదురు. క్షీణ కాలము ననంత కాలముతో నేకము చేయుట, క్షీణికానంద మునులోకోత్తరానందముగ మార్పుటయు భావనారహస్యము.

“సాలోశ్యంచ చరాచరాత్మక తను ధ్యానే భవానీపతే”

వేదోక్తమగు సోమయాగము వ్యంగ్యార్థమిదియే.

“ఉమయా సహితః=సోమః” “సర్వమేవ శశేః కళా శ్చివే” చంద్రమండల వికాసము గానిదే చంద్రనహోదరి యుగ్రహము చేకూరదు.

సురేశ్వరాచార్యులు :- “కాలరూప క్రియా శక్తి” యనెను. కాలము గూడ నీశ్వరుని శక్త్యాకారభేదము.

“పరాస్య శక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే”

నిత్యాదేవీ యజనమందలి వ్యంగ్యార్థ మిగ్రంభవీ
కలో ముఖోంత కలదు. చూడుడు.

పరమాయువ్యకారిత్యైకాలసంక్షిప్తైవమః.

30) మంత్రము:- “ఏవం ముహూర్తతీతయం
ముహూర్తసూత్రం వా భావనాపరో జీవ
న్ముక్తో భవతి, స ఏవ శివయోగీతి గద్యతే”

తా|| “తమేవం విద్వా సమృత ఇహ భవతి.” ఈ
సర్వాత్మభావసచే నగు బ్రహ్మచైతన్య సాక్షాత్కార మొక
ముహూర్త మూత్ర మనుభవించినను దురీయావస్థ చేకూరును.
సందేహముదుగును. అదియే జీవన్ముక్తి. అదియే గమ్యము.
“శివయోగీ” యని యా జీవన్ముక్తుని చిలుతుడు.

వాగ్|| “అఖండాకారరూపోఽస్మి”

“అఖండైక రసోఽవ్యయం”

“బంధమోక్షవిహీనోఽస్మి”

-వశ్చివాచకోపనిషత్తు.

జాత్రాగమ పూర్ణదీప్తితుడు చారాపుత్రాదులను వీడి
పోనక్కఱలేదు. అతడు సర్వాత్మభావ సామ్రాజ్యపట్టాభి
షిక్తుడు- నిత్యము ఘ్రుడు. “స తస్య ప్రాణా ఉక్త్ర-మంతి.”
అతని ప్రాణమెచటికోపోదు. అంతమందు. సర్వైక్యతా సిద్ధి
కల్గును. అద్వైత పరమానంద మయరుగు జీవన్ముక్తితో

నుండి నిత్యమైన మిత్తికముల పీడక జీవితయజ్ఞము శమనమానులతో నిర్వహించు వాడు శివయోగి.

“శివోఽహం, శివోఽహం, శివోఽహం” ఇతి మంత్రము. నే నన్నమయ భౌతిక శరీరసూక్ష్మము. దానిలో జీవస్వరూపుడను. నేనే సర్వకారణ కారణభూతమగు సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మము. నాకు బంధము లేదు. మోక్షము లేదని చెప్పును. దేహమోహములు వీడి సందేహముడిగిన స్థితి చేకూరినవి. ఆ యనుభూతి మొక క్షణకాలమునిల్చినను అది యనేకజన్మములనుండి వచ్చు పవిత్రము నిర్మూలముచేయును. “భవానిత్యం దానే” యను సౌందర్యహరీ శ్లోకము చూడుదు. నీవు నిజసాయుజ్యపదవి నిచ్చితివి. ఎన్ని జన్మల కైనను సాధింపవలసిన దిదియే.

శ్లో: “జ్ఞానాగ్ని స్ఫుర్వకర్మాణి భస్మసా త్కురుతే లక్షణ”

(గీత)

31) మంత్రము :- “కాదిమతే నాంతశ్చక్ర
భావనాః ప్రతిపాదితాః య ఏవం వేద, సో
అభర్వశిరో అధీతే”

తా: “క.వ.శు.ల” యను సక్షరములతో, వారంభించిన పంచదళాక్షరీసౌభాగ్య విద్య ననుసరించి లోపలి చక్రముల భావన పీయూషనిషత్తు చెప్పును. అంతరోపాసనను జెప్పు సభర్వవేదమందలి యాహుపనిషత్తును జదివి దాని ఫలముగ

భవ దారాపుత్రా)ని భావించి శ్వర్కములు, భీషము, బ్రహ్మ వర్చస్సుఁ బొంది, దీర్ఘాయుష్మంతుఁడవై యంతమందు సాయుజ్యము క్తి నందుచువుగాక.

వ్యాఖ్య: “క.వ. ఈ.ల. హ్రీం-హ.న.క.హ.ల. హ్రీం- స. క.ల. హ్రీం.” (ఇంద్రోపాసితము). కాదివిద్యలో మొదటి యక్ష రము “క”. “క” యనఁగా గామము. స్పృష్టికి నిమిత్త కారణము. నుపాదాన కారణము నీశ్వరుఁడే. జగద్రూపముగఁ దానే మారుచు నను సంకల్పము గలిగిన తోడనే నిర్గుణ బ్రహ్మ మీశ్వరుఁ డయ్యెను. సర్వశక్తియుతత్వము “హ. న.క.ల. హ్రీం” అనునది మొదటి కూటముగా గలది “హది విద్య” (లోపాముద్రోపాసితము). “హ” అకాశబీజముగుటచే నిర్గుణవస్తువు సంకలి స్పృందవశక్తివలన జగత్స్పృష్టి యైనదని మొదటియక్షరమును బట్టి యామంత్రభావన మాగును. కాది విద్యలో నాలుగు “ఈం” అను బీజములుండుటచే “విద్యా నాం కాదిరుత్తమా” యని ప్రఖ్యాతి గలదు.

అస్మద్గురువచేణ్యు లీశ్వర సత్యనారాయణ శర్మగారు వ్రాసిన సౌందర్యలహరీవ్యాఖ్యలో 32, 33 శ్లోకముల దిగువ వ్యాఖ్యానము శ్రీవిద్యాంధ్ర భాష్యము చూపించు. తెనాలి సాధనగ్రంథమండలి వారివద్ద దొరుకును.

ఈ యుపనిషత్తత్వవేదములోనిది, తత్వవేదముగూడని సనాదియు సమైక్యమైయు మునుటశ్చ/స్థాదేహములేదు.

“ఓం సోమతిసామాని” “ఓ మిత్యర్పయ్యః”

అని తైత్తిరీయములోఁ గలదు. వేదసంఖ్య యనఁగా నాలుగునకే వర్తించును. బ్రహ్మకు నాలుగు మాఘములు గలవు. అనాలుగు ముఖములనుండి నాలుగు వేదము లుద్భవించెనని చెప్పుదురు అథర్వశిరసునఁగానావేదములోనియపనిషత్తు. అంత రయజుర్నరహస్యములు చెప్పును. అంగిరసు లను ఋషులశాఖ.

ఈ కుండలినీ యోగము ప్రాణశక్తి చేవతారహస్య ములో బోధించిరి. దీనివలన సర్వాత్మభావ సామ్రాజ్యము, సర్వసంస్కృతి, సర్వపురుషార్థప్రాప్తి, గల్లుపని గురుముఖ మునఁ జెలిసికొని యనుష్ఠించిన వారు యథోక్తఫలము నందుదురు. వేదము, బ్రహ్మవర్చస్సు, పంచాభివృద్ధి, భోగభాగ్యములు, చిరరకు మోక్షము దీని నేర్చుటచే గల్లు పని ఋషి వాక్యము.

శ్రీ మహామహాపాథ్యాయులైన “అప్పయ్య దీక్షితులువారు” వ్రాసిన భావనోపనిషద్వ్యాఖ్యను జదువుడు. దీని పీఠలో దాని సారము గలదు.

వేదతాహ్యములగు వామాచారతంత్రముల నిరసించి శుద్ధవైదిక నమయాచారుల నుద్ధరించిన యిట్టి మహద్గురుకు మనము కృతజ్ఞులము.

ఓం శత్రుం కర్ణేభి రితి శాంతిః.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

ఫలశ్రుతి :-

శ్రీ సంకరభగవత్పాదకృత శ్రీదక్షిణామూర్తిస్తోత్ర
ఫలశ్రుతి చూడఁడు.

శ్లో! “సర్వాత్మత్వ మితి స్ఫుటీకృతమిదం
యస్మాదముష్మిన్ ననే
తేనాస్య శ్రవణా త్తదర్థ మననాత్
ధ్యానాచ్చ సంకీర్తనాత్ ।
సర్వాత్మత్వ మహావిభూతి సహితం
స్వాదీశ్వరత్వం భృతి
స్సీక్ష్మే త్తత్తున రప్తధా పరిణతం
వైశ్వర్య మవ్యాహతం”

తా! “ఇదం సర్వం యదయమత్మా” మొదలగు
శ్రుతులచేఁ జెప్పఁబడిన సర్వాత్మత్వమనగాఁ బ్రత్యగాత్మ
స్వరూప మెవరు ధ్యానింతురో, విందురో, చదువుదురో
వాని “నేనే సర్వాత్ముడ” ననెడి సర్వజ్ఞానానంద లక్షణ
పరిమేశ్వరత్వము సంఘముడు. అశిమాద్యష్ట సిద్ధులనందుచును.
“సంకల్పా దేవాస్య పితరస్సముత్త్రిప్తంతి” అని ఛాందోగ్య
ములోఁ జెప్పిన విధముగ సిద్ధసంకల్పు లగుదురు. పైస్తోత్ర
సారమే భావనోపనిషత్సార మగుటచే శ్రీసంకరులు చెప్పిన
ఫల మీ యుపనిషత్తు వలనఁ గల్గును.

శ్లో॥ భూమా స్థలితపాదానాం భూమి రేవావలంబనం ।
త్వయి జాతాపరాధానాం త్వమేవ శరణం శివే॥

శ్లో॥ యస్య దేవే పరాభక్తి ర్యథా దేవే తథా గురౌ ।
తస్యైతే కథితా మృథాప్రకాశంతే మహర్మనః॥

ఓం భద్రం కర్ణేభి రితి శాంతిః

లోకా న్నమస్తా స్సురినో భవతు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

శ్రీహితే నమః

శ్రీ చక్రన్యాసః

(ఋగ్దమాలావిధానము)

శ్రీ ఋగ్దమాలాన్యాసము, ఇది భావనోపనిషత్తు యొక్క అనుష్ఠానవిధానము యొక్క సంగ్రహరూపము. దానిని సాధించువారు దీనిని ముందుగా కృషిచేయుట మంచిది.

ఋగ్దమాలాన్యాసానుష్ఠానమునకు ముందుగాను, చివరను యథాశక్తి మూలమంత్రజపము చేయుట సంగ్రహదాయము.

‘స్వహృత్ప్రీతే విష్ణుసుయే శరీర శ్రీకోశే యథావిధి కామః’ అన్న ప్రకారము భాగ్యత్వా త్రతలేవీం మానసోపచారైః సంపూజ్య’ (పంచపూజ)

“ఏం హ్రీం శ్రీం ఏం క్లీం సాః నమస్తప్రకట గుప్త గుప్తతర సప్రదాయ పుటకాశ నిగర్భ రహస్యాతి రహస్య యోగినీ శ్రీనాడుకాభ్యో నమః.

ఇతి త్రిధావ్యాఙ్మన్యాసం కృత్వా (పంచదశీమంత్ర ముతో కీర్తనాదిపాదాంతం).

ఆత్మాను కానుకలా రూప మేవ భావయన్ చక్రన్యాసం కుర్యాత్.

“ఐం హ్రీం శ్రీం శ్లోం శ్రైలోక్య మోహన చక్రాయ
నమః చతురస్రాద్య రేఖామైనమః”

ప్రథమావరణన్యాసః

ఐంహ్రీంశ్రీంశ్లోం అణిమాసిద్ధి శ్రీసాదుకాం పూజయామి

నమః (దక్షిణాంసప్యశ్చే)

4	లఘిమాసిద్ధి	”	(దక్షిణకరాద్రాశే)
4	మహిమాసిద్ధి	”	(దక్షిణజానుని)
4	ఈశిత్యసిద్ధి	”	(దక్షిణపాదాద్రాశే)
4	వశిత్యసిద్ధి	”	(వామపాదాద్రాశే)
4	ప్రాకామ్యసిద్ధి	”	(వామజానుని)
4	భక్తిసిద్ధి	”	(వామకరాద్రాశే)
4	ఇచ్ఛాసిద్ధి	”	వామాంసప్యశ్చే
4	రససిద్ధి	”	(శిరసి)
4	మోక్షసిద్ధి	”	(శిరఃప్యశ్చే)

ఇతి సిద్ధిదశకం విన్యస్య “చతురస్ర మధ్యరేఖామై నమః”

ఇతి వ్యాపకన్యాసం కృత్వా।

4	ఐం బ్రహ్మణీ	”	(పాదాంసుప్తే)
4	ఊం మూహేశ్వరీ	”	(దక్షిణపార్శ్వే)

“అంతఃపాః త్రిపురా చక్రేశ్వరీ విత్యా శ్రీహరుకాం
పూజయామి నమః.” - ఇతి హృదియే విష్యస్య ఏతాః
ప్రకటయోగిస్యః త్రైలోక్యమోహనే చక్రే సముద్రాః
సశక్తయః సహాహనాః గపతివారాః నిర్వాపచారైః సంపూ
జితా స్తుష్టాః సంతః.

‘ద్రా’ మితి సర్వసంక్షోభినీ ముద్రాం ప్రదర్శయేత్ |

ఇతి ప్రథమావరణ న్యాసః |

మూచన :- 1) వ్యాపకన్యాస మనగా శీర్షమునుండి
పాదమువరకు మృగీయద్రతో మూలమంత్రముతో వనగా
పంచదశీమంత్రముతో శి సార్లు న్యాసం. అది ఏకత్వనిష్ఠానం.

2) ఇది భూపుర త్రయాత్మకము ప్రథమావరణము.

3) స్వదేహములో ప్రేందనుండి మీదకు సంహారక్రమ
ములో పంచక్రములు ధ్యానింపబడును.

ఇతి ప్రథమావరణన్యాసః

ద్వితీయావరణ న్యాసః

“సర్వాతా పరిపూరక చక్రాయ నమః |”

“షోడశ దళ కమల చక్రాయ నమః |

ఇతి వ్యాపక న్యాసం కృత్వా |

అం	కామాక్షర్షిణీ	నిత్యా కళా శ్రీ-పా-పూ-నమః	(దక్షశ్రోత్రపుష్పే)
ఆం	బుద్ధ్యాక్షర్షిణీ	"	(దక్షాంసకృష్ణే)
ఇం	అవాంకారక్షర్షిణీ	"	(దక్షకూర్పరే)
ఈం	శబ్దాక్షర్షిణీ	"	(దక్షకరపుష్పే)
ఉం	స్వర్నాక్షర్షిణీ	"	(దక్షోదా)
ఊం	రూపాక్షర్షిణీ	"	(దక్షతానా)
ఋం	రసాక్షర్షిణీ	"	(దక్షగుల్ఫే)
ౠం	గంధాక్షర్షిణీ	"	(దక్షపాదే)
ౡం	చిత్రాక్షర్షిణీ	"	(వామపాదే)
ౣం	ధైర్యాక్షర్షిణీ	"	(వామగుల్ఫే)
ఏం	స్మృత్యాక్షర్షిణీ	"	(వామజానుని)
ఐం	నామాక్షర్షిణీ	"	(వామోరా)
ఒం	వీణాక్షర్షిణీ	"	(వామకరపుష్పే)
ఓం	అత్మాక్షర్షిణీ	"	(వామకూర్పరే)
అం	అమృతాక్షర్షిణీ	"	(వామాంసే)
అః	శరీరాక్షర్షిణీ	"	(వామశ్రోత్రపుష్పే)

ఏవం వివ్యస్య "ఐంక్షింసా త్రిపురేశీ చక్రేశ్వరీ
శ్రీపాదుకాం పూజయామి నమః" ఇతి హృదయే వివ్యస్య

“ఏతాఃగుప్తయోగిన్యః సర్వాఃకాపరిపూరకచక్రే సముద్రాః
సశక్తయః సాయుధాః సవాహనాః సపరివారాః సశ్శోభ
చారైః సంపూజితా స్తుష్టాః సంతతం “క్రీం” ఇతి సర్వవి
ద్రావిణీ ముద్రాం ప్రదర్శయేత్.

—ఇతి ద్వితీయావరణ్యాసః

సూ :- కట్యం షోడశప్రకం.

త్వతీయావరణన్యాసః

“సర్వ సంక్షోభణ చక్రాయ నమః అష్టదశచక్రాయనమః॥

ఇతి వ్యాపక న్యాసం కృత్వా

కం అనంగకుసుమాదేవీ శ్రీ-హ-పూ-నమః

(దక్షశంఖే)

చం అనంగమేఖలాదేవీ ” (దక్షజానా)

టం అనంగమదనాదేవీ ” (దక్షోరా)

ఠం అనంగమదనాతురాదేవీ ” (దక్షగుల్ఫే)

పం అనంగ రేఖాదేవీ ” (వామగుల్ఫే)

యం అనంగవేగినీదేవీ ” (వామోరా)

శం అనంగాంకుశాదేవీ ” (వామజానుని)

శంక్షం అనంగమాలినీదేవీ ” (వామశంఖే)

ఏవం వివృత్య

“ప్రీతిం క్షీం పాః త్రిపురసుందరీ చక్రేశ్వరీ నిత్యా
శ్రీ-చా-పూ-నమః ఇతి హృదయే వివృత్య”

“ఏతాః సుప్రసరయోగిన్యః సర్వసంక్షోభణచక్రే
సమద్రాః సశక్తయః సాయుధాః సవాహనాః సపరివారాః
సర్వోపచారైః సంపూజితా స్తుష్టా స్సంతా” ఇతి సమర్ప్య.

“క్షీం” ఇత్యాకర్షిణీ ముద్రాం ప్రదర్శయేత్”

ఇతి తృతీయావరణన్యాయః

సూచన :- వాళా చ వసుషత్రం.

చతుర్థావరణన్యాయః

“సర్వ హిభాగ్య దాయక చతుర్దశార చక్రకాయ నమః”

ఇతి వ్యాపకన్యాయం కృత్వా.

అం సర్వసంక్షోభిణీ శక్తి శ్రీచా-పూ-నమః

(దక్షభాగిరఃపృష్ఠే)

ఇం సర్వవిద్రావిణీ ” (దక్షలలాటే)

ఉం సర్వాకర్షిణీ ” (దక్షగంధస్థలే)

ఋం సర్వాహ్లాదిని ” (దక్షాంసే)

శాం సర్వసమ్మోహిణీ ” (దక్షచాశ్వే)

వం	సర్వస్తంభినీ	"	(వక్షోకా)
విం	సర్వజ్ఞాంభినీ	"	(వక్షజంఘే)
ఓం	సర్వవశంకరీ	"	(వామజంఘే)
ఔం	సర్వరంజనీ	"	(వామోకా)
హం	సర్వోన్మాదినీ	"	(వామపార్శ్వే)
యం	సర్వాక్షసాధినీ	"	(వామింద్రే)
రం	సర్వసంపత్ప్రపూరిణీ	"	(వామగంధస్థలే)
లం	సర్వమంత్రమయా	"	(వామలలాటే)
వం	సర్వద్వంద్వక్షయంకరీ	"	(వామభాగరే)

పుష్టి)

“హైం శ్లోకం హృన్తి శ్రీత్రపురవాసినీ చక్రేశ్వరీ
నిత్యా శ్రీపా-పూ-నమః” ఇతి హృదయే విస్యస్య.

“ఏతాః సంప్రదాయయోగిన్యః సర్వసాధాగ్రదాయాః
చక్రే సముద్రాః సతతక్షయః సాయుధాః సవాహనాః సకలి
వారాః సర్వోపచారైః సంపూజితా మృష్టా స్సంతు”

“ఘ్నాం” సర్వవశంకరీమ్నదాం ప్రదర్శయేత్.

ఇతి చతుర్థావరణవ్యాసః.

సూచన :- హృదిస్థం మనుసంజ్ఞకం.

పంచమావరణ న్యాయము

“సర్వార్థసాధక బహిష్కార చక్రాయ నమః”

ఇతి వ్యాకరణ న్యాయం కృత్యమ్

తం	సర్వసిద్ధిప్రదాదేవీ	శ్రీపా-పూ-నమః (దక్షసేతే)
ఫం	సర్వసంపత్ప్రదా	“ (నానామూలే)
డం	సర్వప్రియంకరీ	“ (వామసేతే)
భం	సర్వమంగళకారిణీ	“ (కుక్షిపూర్వే)
నం	సర్వకామప్రదా	“ (కుక్షివాయువ్యే)
టం	సర్వదుఃఖవిమోచనీ	“ (నామజానుని)
రం	సర్వమృత్యున్మోచకమనీ	“ (దక్షజానునీ)
డం	సర్వవిఘ్నవిహారిణీ	“ (గుడే)
భం	సర్వాంగసుందరీ	“ (కుక్షివైర్వతే)
ణం	సర్వసాధాగ్యదాయినీ	“ (కుక్ష్యాగ్నేయే)

‘హైం హ్రీం హ్రిం హ్రీం-త్రిపురా శ్రీచక్రేశ్వరీ
శ్రీపా-పూ-నమః’ ఇతి హృదయే విస్మయః.

‘ఏతాః కలకాలయోగిన్యః సర్వార్థసాధకచక్రే
సముదాః సతక్షయః సాయుధాః సవాహనాః సపరివారాః
సశ్యావచారైః సంపూజితా మృన్దాః సంశు’ ఇతి సమర్ప్య

‘సః’ ఇతి సత్త్వాన్నిదీనీ ముద్రాం పృథక్పఠేత్.
ఇతి పంచమావరణన్యాసః।

సూ :— బహిర్దశారం శంకే.

షష్ఠావరణన్యాసః

‘సర్వరక్షాకరాంతర్దశార చక్రాయ నమః’ ఇతి
వ్యాపక న్యాసం కృత్వా.

చం సర్వశక్తిదేవి శ్రీచా-పూ-నమః

(వక్షనాసికాయాం)

చం సర్వశక్తిదేవి “ (వక్షస్పృశ్యే)

జం సర్వైశ్వర్యప్రదాదేవి “ (దక్షస్తనే)

ఝం సర్వజ్ఞానమయీదేవి “ (దక్షిణవృషణే)

ఞం సర్వవ్యాధివినాశినీదేవి “ (శీవన్యాం)

కం సర్వాధారస్వరూపాదేవి “ (వామవృషణే)

ఖం సర్వపాపహరాదేవి “ (వామస్తనే)

గం సర్వానందమయీదేవి “ (వామస్పృశ్యే)

ఘం సర్వరక్షాస్వరూపినీదేవి “ (వామనాసికాయాం)

ఙం సర్వేభిరభలప్రదాదేవి “ (నాసాగ్రే)

‘హ్రీం క్లిం క్లం త్రిపురమాలినీ చక్రేశ్వరీ నిత్యః
శ్రీచా-పూ-నమః’ ఇతి షష్ఠావరణన్యాసః.

‘ఏతాః నిరర్థా యోగినః సర్వరక్షానచక్రే నమూద్రాః
సశక్తయః సాయుధాః సవాహనాః సహరవారాః సర్వోప
చారైః సంపూజితా శుస్తాః సంతుః-ఇతి నమిర్వ్యసం.

‘త్రోం’ ఇతి సర్వముహూర్తానిముచ్చాంతం భృగర్షదేవే
ఇతి వ్యూహవరణవ్యాసః.

సూ :- భృగో ర్మధ్యే కళాకం.

సప్తమాపరణి నామః

‘సర్వోగవారా ప్రార చక్రాయ నమః’ ఇతి వ్యాసః
వ్యాసం కృత్వా.

అం బుద్ధం నశినీ వాద్దేవతా శ్రీహ-పూ-నమః

			(చక్షుఃచిహ్నం)
కం	క్లిష్టం-కామేశ్వరీ	..	(చక్షుఃచిహ్నం)
చం	స్థిరం-మోక్షిణి	..	(చక్షుఃచిహ్నం)
టం	ద్వారం-విమలా	..	(వాణిచిహ్నం)
తం	శ్రీం-అరుణా	..	(వాణిచిహ్నం)
పం	హస్తం-చంద్రా	..	(హస్తచిహ్నం)
యం	ఘృతం-సర్వేశ్వరీ	..	(వాణిచిహ్నం)
శం	క్లిష్టం-కాలినీ	..	(వాణిచిహ్నం)

‘క్రీం శ్రీం హః త్రిపురా సిద్ధా చక్రేశ్వరీ నిత్యా
శ్రీహ-హ-నమః’ ఇతి హృదయే వివ్యస్య.

‘ఏతాః రహస్య యోగిన్యః సర్వరోగహరచక్రే)
సముద్రాః సశక్తయః సాయుధాః సహహనాః సపరివారాః
సరోవచారైః సంపూజితా స్తుప్తాః సంతు’ ఇతి సమర్ప్య.

‘ఘ్నోం’ ఇతి భేచరీముద్రాం ప్రవర్షయేత్

ఇతి సప్తమావరణన్యాసః.

నూ :- లలాటే అష్టారకం. (ఇతియేలంబికాగ్రము)

అష్టమావరణన్యాసః

‘సర్వసిద్ధిప్రదాంతరాళ చక్రకాయనమః’

-ఇతివ్యాపక న్యాసం కృత్వా

‘ద్రాం క్రీం క్లీం జ్ఞాం హః యాం రాం లాం వాం శాం జం-
బృంభణ కామేశ్వర కామేశ్వరీ బాణేశ్వరీ నమః

(హృదయాగ్రే)

‘ధాంధాం-మోహన కామేశ్వర కామేశ్వరీధనుర్భ్యాంనమః’

(హృదయేశానే)

‘అంత్రిం-చక్రరణ కామేశ్వరకామేశ్వరీ హాహాభ్యాంనమః’

(హదయన్తైర్భుజే)

‘కోంక్రోం - ప్రంభవ కామేశ్వర కామేశ్వరీ అంశశాభ్యాం
నమః’ - (హృదయచాయవ్యే)

‘అగ్నిచక్రే కామగిర్యాలయే మిశ్రేణాథాత్మకే జాగ్రద్దశా
ధిపాయితే ఇచ్ఛాశక్త్యాత్మక దృఢాత్మక శక్తి శ్రీకామేశ్వరీ
దేవీ శ్రీచా-పూ-నమః’ (హృదిత్రికోణాగ్రే)

‘సూర్యచక్రే బాలంధరపీఠే వక్షీశ నాథాత్మకే స్వప్నదశాధి
స్థాయితే జ్ఞాన శక్త్యాత్మక విష్ణ్వాత్మ శక్తి శ్రీవశేశ్వరీ దేవీ
శ్రీ చా-పూ-నమః’ (హృదయవక్షిణే)

‘సోమచక్రే పూర్ణగిరి గర్భారే ఉద్గీశ ష్టాథాత్మకే సుమప్తి
దశాధిస్థాయితే క్రియాశక్త్యాత్మక బ్రహ్మాత్మకశక్తి శ్రీధగ
మాలినదేవీ శ్రీచా-పూ-నమః - (హృత్త్రికోణవామభాగే)

‘హైస్త్రిం హ్నిస్త్రిం హ్నిస్త్రిః త్రిపురాంబాచక్రేశ్వరీ నిత్యా
శ్రీ చా-పూ-నమః’ - ఇతి హృదయేవిష్యస్య’

‘ఏతాః అతిరహస్యయోగిన్యః సర్వసిద్ధిమయే చక్రే
సముద్రాః సశక్తీయః సాయుధాః సవాహనాః సపరివారాః
సర్వోపచారైః సంపూజితా స్తుప్తాః సంకు’ ఇతి సమర్ప్య.
‘హ్నాః’ ఇతి సర్వలీలముద్రాం ప్రదర్శయేత్ |

ఇత్యష్టమావరణ న్యాయః |

సూ : మంత్రకేచ త్రికోణకం.

నవమావరణన్యాసః

‘సర్వానందమయై బైందవ చక్రాయ నమః!’

ఇతి వ్యాపకన్యాసం ఏత్త్వా. తారత్రయ కాలా శ్రీవిద్యా ముచ్చార్య బ్రహ్మచక్రే శ్రీమదుధ్యాణ పీఠే చర్వానంద నాథాత్మకే తురీయ దశాధిష్ఠాయకే బ్రహ్మశక్త్యాత్మక శక్తి శ్రీమహాత్రిపురసుందరీ దేవీ శ్రీసా-పూ-నమః! (ఇతి మధ్యే)

‘హాసకలరక్షై-హాసకలరక్షి-హాసకలరక్షాః’-శ్రీమహాత్రిపురైశ్వరీ చక్రేశ్వరీ నిత్యా శ్రీ-సా-పూ నమః!’

ఇతి హృదయే విస్యస్య.

‘ఏతాః పరాపర రహస్యయోగినీ సర్వానందమయై బైందవే చక్రే సర్వచక్రేశ్వరీ, సర్వమంత్రేశ్వరీ, సర్వసిద్ధిేశ్వరీ, సర్వజగదుత్పత్తిమాతృకా సచక్ర ముద్రాః, సాయుధాః, సవాహనాః, సశక్తీకాః, సాలంకారాః, సపరివారాః, సర్వోపచారైః సంపూజితాస్తుష్టా భవతు’ ఇతి సమర్ప్య.

‘ఐం’ ఇతి యోని ముద్రాం ప్రదర్శయేత్.

ఇతి నవమావరణన్యాసః.

ఇతి శ్రీచక్రన్యాసః.

సూ : బైందవం బ్రహ్మరంద్రే

ఫలశ్చతి :-

‘ఏకావర్తన మ్మాత్రేణ సర్వపూజాఫలం లభేత్.’

జపసమర్పణం : (మూలమంత్రము యథాశక్తిజపము చేసి)

శ్లో॥ గుహ్యతమగుహ్య నోస్త్రీయం గృహానాస్మత్కృతం జపం

పిత్తిర్భవతు మే దేవి త్వత్ప్రసాదా న్మహేశ్వరి॥

భావనోపనిషత్తు

: ౬౦ వం పద్య :

భావనోపనిషత్తు - ప్రయోగవిధి

(౬౦వక) మూడేన ప్రాణానాయమ్య - టామార్తాసి
న్యాసత్రయం కృత్వా.

‘వివేకవృత్త్యవచ్ఛిన్న చిచ్ఛక్తిరూప సుమమ్నాత్మనే
క్రీడకవేదమః’

ఇతి బ్రహ్మసంక్షరం పుష్పాన్తామ్

1. ప ప వా ఛా:

1. దక్షశ్రోత్రరూప
పయస్విన్యాత్మనే శ్రీప్రకాశసంపదనాథాయ నమః
2. నామశ్రోత్రరూప
శంఖన్యాత్మనే శ్రీవిమల్యానందనాథాయ నమః
3. జిహ్వరూపసర్వస్వ
త్యాత్మనే శ్రీతపందనాథాయ నమః
4. దక్షశ్రేత్రరూప
పూవాత్మనే శ్రీశానానంద నాథాయ నమః
5. నామశ్రేత్రరూప
గాంధార్యాత్మనే శ్రీ సత్యానందనాథాయ నమః

6. మోహనరూప శ్రీచూర్ణానందనాథాయ నమః
సుహృత్మనే
7. క్షమానరూప శ్రీశ్వాభావానందనాథాయనమః
సింగరాత్మనే
8. వామనరూప శ్రీవ్రతిభానంద నాథాయనమః
ఇందాత్మనే
9. వాయురూప లలం శ్రీమధగానంద నాథాయనమః
బుధాత్మనే

(ఇతి తత్తత్ కృత్వానాని పుష్ట్యై)

నవ చక్రరూప శ్రీ చక్రాత్మనే జేహాయనమః।
 విత్తురూపస్థా ద్యవయవాత్మనే వారాహైవయః।
 మూర్త్యరూప మాంసాద్యవయవాత్మనే బలిదేతామై
 కురుకుష్టామై నమః।

(తిర్వాన్యకం)

2. పురుషార్థా వ్యాసరూపః

1. జేహ కర్మకాగరూప - ధర్మాత్మనే - ఇక్షుసాగరాయ
నమః
2. జేహకర్మకాగరూప - అర్థాత్మనే - సురాసాగరాయనమః

8. దేహాచాగ్భగనూప-కామాత్మనే-ఘృతసాగరాయ నమః
4. దేహోదగ్భగనూప-మోక్షాత్మనే-క్షీరసాగరాయ నమః

3. దేహోపవరత్న ద్వీపః

దేహాత్మనే నవరత్న ద్వీపాయ నమః

(ఇత్యాది వ్యాపకం కుర్యాత్.)

1. మాంసాత్మనే	పుష్యరాగరత్నాయ నమః
2. రోమాత్మనే	నీలరత్నాయ నమః
3. త్వగాత్మనే	వైడిరత్నాయ నమః
4. రుధిరాత్మనే	విద్రుమరత్నాయ నమః
5. శుక్లాత్మనే	నూత్తిక రత్నాయ నమః
6. మజ్జాత్మనే	మరకత రత్నాయ నమః
7. మేదాత్మనే	గోమేధిక రత్నాయ నమః
8. అస్థాత్మనే	వజ్ర రత్నాయ నమః
9. ఓషాత్మనే	పద్మరాగ రత్నాయ నమః

(త్వజ్ఞాం నరుధిరమేదోమజ్జా శుక్లాశ్శీని సప్తధాతవః)

1. మాంసాధిదేవతామై	కాలచక్రేశ్వరైశ్వర్యమః
2. రోమాధి దేవతామై	మూదాచక్రేశ్వరైశ్వర్యమః
3. త్వగాధి దేవతామై	మాత్సర్యాచక్రేశ్వరైశ్వర్యమః

4. దుర్నిరాధి దేవతానై	రత్న చక్రేశ్వరైః సమః
5. శుక్రాధి దేవతానై	దేశ చక్రేశ్వరైః సమః
6. మజ్జాధి దేవతానై	గురు చక్రేశ్వరైః సమః
7. అస్థ్యధి దేవతానై	తత్త్వచక్రేశ్వరైః సమః
8. మేదోధి దేవతానై	వహ్నిగహచక్రేశ్వరైః సమః
9. ఓజోధి దేవతానై	మూర్తిచక్రేశ్వరైః సమః

4. సంకల్పాః కల్పరమభ్యోసమః

సంకల్పేభ్యః కల్ప తరుభ్యోసమః।

దేవ ఆత్మన కల్పకోద్యానాయ సమః॥

1. మధురరసాత్మనే	వసంతబుధే సమః
2. ఆన్లు "	గ్రీష్మ "
3. తిక్తి "	వర్ష "
4. కటు "	శరద్ "
5. కషాయ "	హేమంత "
6. లవణ "	శిశిర "

రససయా భావ్యమనాః మధురాన్లు తిక్త కటు
కషాయ లవణాభ్యాష్టధృతవః॥

ఇంద్రియాత్మభ్యో అక్షేభ్యో నమః
 ఇంద్రియార్థార్థ భ్యో గజేభ్యో నమః
 కనునాత్మికామై తోయకరిభామై నమః
 ఓజః పుంజాత్మనే మాంశ్య మంకపాయ నమః
 జ్ఞానాత్మనే విశేషాస్థాయ నమః
 శ్లేయాత్మనే హవిషే నమః
 జ్ఞాతాత్మనే స్వాత్మనే నమః
 చిదాత్మనే శ్రీమహాత్రిపురసువర్త్యై నమః

ఇతి తత్త దనుసంధాన పూర్వకం మవసా నత్వా॥

5. జ్ఞాతృ జ్ఞాన భేదమాహం నామమాన విలీననామ
 సంభానేన చిచ్ఛాత్రమాపరా విభావనేన క్షణం విక్రమ్య
 వంచదళ విర్యా యజేత్.

హృది హస్తం నిధాయ.

1. చత్వారింశ దశిక చతుర్దశ శత క్వాసాత్మనే
 ప్రతిపత్తిధిమాన 'కామేశ్వరీ' నిత్యామై నమః॥
2. తమస్తత చత్వారింశ దశిక చతుర్దశ శత క్వాసాత్మనే
 ద్వివీయా తిథిమాన 'భగమాలినీ' నిత్యామై నమః॥

3. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
తృతీయా తిథిరూప 'నిత్యక్షిన్నా' నిత్యామై నమః॥
4. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
చతుర్థీ తిథిరూప 'భేరుండా' నిత్యామై నమః॥
5. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
పంచమీ తిథిరూప 'వహ్నివాసిని' నిత్యామై నమః॥
6. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
షష్ఠీతిథిరూప 'వశేష్వకీ' నిత్యామై నమః॥
7. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
సప్తమీ తిథిరూప 'శివమూర్తి' నిత్యామై నమః॥
8. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
అష్టమీ తిథిరూప 'త్వరితా' నిత్యామై నమః॥
9. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
నవమీ తిథిరూప 'కులసుందరీ' నిత్యామై నమః॥
10. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శ్వాసాత్మనే
దశమీ తిథిరూప 'నిత్యా' నిత్యామై నమః॥
11. తమత్తర చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
ఏకాదశీ తిథిరూప 'నిలకథాకా' నిత్యామై నమః॥

12. తమస్తక చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
ద్వాదశీ తిథిరూప 'విజయా' నిత్యామై నమః॥
13. తమస్తక చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
త్రయోదశీ తిథిరూప 'సర్వమంగళా' నిత్యామై నమః॥
14. తమస్తక చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
చతుర్దశీ తిథిరూప 'జ్వాలామాలినీ' నిత్యామై నమః॥
15. తమస్తక చత్వారింశ దధిక చతుర్దశ శత శ్వాసాత్మనే
పాంచమాశీ తిథిరూప 'చిత్రా' నిత్యామై నమః॥

గురుముఖమున నేర్చిన నిత్యామంత్రములు ఇచట
కొందరు జపింతురు. ఇట్లు నిత్యాభావన ఈ అనుష్ఠాన
మంత్రయు పూరించిన వెనుకై నమ చేయవచ్చును.

ప్రథమావరణము

“చతురశ్రశాంత్యరేఖాయై నమః” అని క్రిందచెప్ప
లోవు స్థానములలో వ్యాపకవ్యాసం చేయునది—

1. దక్షాంశపుష్కరూప శాంతరసాత్మనే అశియాపీడ్వై నమః
- 2 దక్షపాణ్యాంగుళైర్గ్రూపఅద్భుత
శసాత్మనే లఘిమా

3. *వక్షస్పిస్రూప-కరుణకసాత్మనే మహిమా ..
4. దక్షిణాదాంగశ్చగ్రహప-వీరి ..
రసాత్మనే ఈశితా
5. వామపాదాంగశ్చగ్రహప-హావస్య ..
రసాత్మనే పశితా
6. వామస్పిస్రూప-భీభత్ససాత్మనే ప్రాణామ్య ..
7. వామపాదాంగశ్చగ్రహప-తౌద్ర ..
రసాత్మనే భుక్తి
8. వామాంశద్వష్టయూప-భయానక ..
రసాత్మనే ఇచ్ఛా
9. *చూళీమూలరూప-శృంగారకసాత్మనే ప్రాప్తి ..
10. చూళీపృష్ఠరూప-వియత్యాత్మనే సర్వకామ ..

“చతురస్ర మధ్యక్షేణమై నమః”

ఇతి తదంతర్వాప్తపం న్యస్య.

- 1) సాదాంగస్థద్వయరూప-కామాత్మనే బ్రాహ్మ్యే నమః.
- 2) వక్షపార్శ్వరూప-క్రోధాత్మనే-మాహేశ్వర్యై నమః.

* స్పిష్క్ = అచగా విరుదులమీద నిన్నతి ప్రదేశము.

* చూళీ = పిష్టి బొట్టు

- 3) మూర్ధనూప-లోభాత్మనే-కాశాదైవ్య సమః.
- 4) వామపార్శ్వనూప-మోహాత్మనే-జైష్ఠ్యదైవ్య సమః.
- 5) వామజానునూప-మదాత్మనే-వారాహదైవ్య సమః.
- 6) దక్షజానునూప మాత్సర్యాత్మనే ఇంద్రదైవ్య సమః.
- 7) దక్షబహిరంశనూప-పుణ్యాత్మనే-చాముదామై సమః.
- 8) వామబహిరంశనూప-పాపాత్మనే-మహాబుద్ధ్యై సమః.

“చతురస్రస్థైః శ్లోకైః సమః” ఇతి తనంతర్యామిం స్వస్యః.

1) సాదాంగుష్యద్యయూప	అభిః సహస్రవిశ్కమలాత్మనే	సర్వసంక్షోభిణీ ముద్రాన్మోసమః.
2) దక్షచార్యస్	ములాథారాత్మనే	సర్వబిదావిణీ
3) మూర్తి	స్వాధిదానాత్మనే	సర్వాశ్మదీ
4) వామచార్యస్	మనీషూరాత్మనే	సర్వవశంఠీ
5) వామశాస	అనాపాతాత్మనే	సర్వోన్మాదీనీ
6) దక్షజాను	విష్ణుదాత్మనే	సర్వసంహంతుక
7) దక్షాంతరాంస	త్రియోద్యాత్మనే	సర్వభేదకీ
8) వామాంతరాంస	జ్ఞానాత్మనే	సర్వబీజ
9) ద్వాదశాంస	ఉద్ధృగ్విష్ణుసారాత్మనే	సర్వయోని
10) సాదాంగుష్య	అథారవకాత్మనే	సర్వప్రతిభంక

“హృద్రూపత్యైలోక్య మోహవ చక్రేన్ద్రైః త్రిపురామై సమః”-ఇతి తత్త్వార్థానాని పుష్పప్రస్థాని, ఏతా స్మర్యాః స్వాత్మాభి నిష్పత్త్యవ విభాష్య, స్వాత్మసః శరీరేషు రాహిత్యం

విభావయేత్ “ప్రకటయోగిసీమాప స్యాత్మనే ఆణిమా సిద్ధ్యేనమః, అపరిచ్ఛిన్నస్త్వస్త్వత్కాశ్మీనే
వర్ణసంక్షోభిణీ ముద్రామై నమః” ఇతి ప్రయోగపూర్వకం వా విభావయేత్.

ద్వితీయావరణం

“హృదయకవళ పద్మాయ నమః” ఇతి రిదంతర్వాప్యవళం స్యస్య.

1) దక్షశ్రోత్రపుష్క	నాప	పృథివాత్మనే	కాయాశ్మిణి	నిర్వాకలామై నమః
2) దక్షాంస	"	అంబాత్మనే	బుద్ధ్యాశ్మిణి	"
3) దక్షకూర్మర	"	లేఽటత్మనే	అహంకారాశ్మిణి	"
4) దక్షకరపుష్క	"	నాయాత్మనే	శబ్దాశ్మిణి	"
5) దక్షోరు	"	ఆకాశాత్మనే	స్పర్శాశ్మిణి	"
6) దక్షజాను	"	శ్రోత్రాత్మనే	సూచాశ్మిణి	"
7) దక్షగుల్ఫ	"	ర్మగాత్మనే	రసాశ్మిణి	"

8) దక్షపాదరం	యాప	చక్షురాత్మినే	గంధాకర్షణే	నిత్యాకర్షణే	సమః
9) వామపాదరం	"	జహ్వరాత్మినే	చిత్రాకర్షణే	"	"
10) వామగుల్ఫ	"	ప్రాణాత్మినే	దైర్ఘ్యాకర్షణే	"	"
11) వామజాను	"	వాగాత్మినే	స్పృశ్యాకర్షణే	"	"
12) వామబాహు	"	చాదస్యాత్మినే	హస్తాకర్షణే	"	"
13) వామకరభ్రష్ట	"	పారాత్మినే	భిక్షాకర్షణే	"	"
14) వామకూర్మర	"	పాయూర్మాత్మినే	ఆత్మాకర్షణే	"	"
15) వామకాంఠ	"	ఉపస్థాత్మినే	అమృతాకర్షణే	"	"
16) వామశోరభ్రష్ట	"	విశృతమనతత్మినే	శరీరాకర్షణే	"	"

“హస్తాద్రూప సర్వాభా పరిపూరక చక్రేశ్వరైః త్రిపురేశ్వరైః సమః”

“గోప్రయోగసిరూప స్వాత్మినే లభిమూనీత్వైః సమః”

“అపరిచ్ఛిన్నరూప స్వాత్మినే సర్వవిద్రావిణి ముద్రామైః సమః”

తృతీయావరణం

“అష్టదశ పదార్థాయ నమః” ఇతి వ్యాపకం వ్యవస్థ.

1) దక్షశంఖ	రూప	పదనాత్మ్యనే	అనంగకుసుమాయై నమః
2) *దక్షజ్రతు	“	ఆదానాత్మ్యనే	అనంగమేఞ్చ లాత్యై నమః
3) దక్షోరు	“	గమనాత్మ్యనే	అనంగమవనాయై నమః
4) దక్షగుల్ఫ	“	విపర్యాత్మ్యనే	అనంగమపనాశురాయై నమః
5) హేమగుల్ఫ	“	అపంచాత్మ్యనే	అనంగరేఖాయై నమః
6) వామోరు	“	హానాఖ్యబుద్ధ్యాత్మ్యనే	అనంగచేగాయై నమః
7) వామజ్రతు	“	ఉపాదానాఖ్యబుద్ధ్యాత్మ్యనే	అనంగాంశుభాయై నమః
8) *వానుశంఖ	“	ఉపేక్షాఖ్యబుద్ధ్యాత్మ్యనే	అనంగమాలినైవ్యై నమః

* జ్రతు = అపగా (Color bone) మెడవిముక.

* శంఖం = నొసటివిముక.

“హృదయం సర్వసంక్షోభం చక్రేష్వత్స్య త్రిపురమృతత్వై సమః”

“గుప్తయోగీనరూప స్వార్థనే మహిమోన్మత్తి సమః”

“అపరిచ్ఛిన్నరూప స్వార్థార్థనే సర్వాత్మిన్మణి ముద్రామై సమః”

చతుర్థావరణం

“చతుర్గళాక చక్రాయ సమః” - ఇతి వ్యాజకం స్యత్యం

		శక్త్యై సమః
1) లలాటమధ్యభాగ	రూప అలంబుపార్థనే	సర్వసంక్షోభిన్
2) లలాటదక్షభాగ	కుహ్యార్థనే	సర్వవిదావిన్
3) దక్షగంధ	విశ్వోదరాత్మనే	సర్వాత్మిన్
4) ఉదయం	వారణార్థనే	సర్వాహోతిన్
5) దక్షపార్శ్వ	హస్తీశ్వార్థనే	సర్వసమ్మోహిన్

* అంశమునగా భుజము.

6) దక్షోగు	రూప	యతో నత్యాత్మనే	సర్వసృష్టి	సమః
7) దక్షజంఘా	"	పయస్విన్యాత్మనే	సర్వసృష్టి	"
8) వాచుజంఘా	"	గాంధార్వాత్మనే	సర్వవశంకరీ	"
9) వామోరు	"	పూషాత్మనే	వర్షరంజనీ	"
10) వాచుసార్వ	"	కంఠన్యాత్మనే	వహ్నిన్యాదినీ	"
11) వామూంబ	"	వరస్వర్వాత్మనే	వర్షారసాదినీ	"
12) వామగండ	"	ఇదాత్మనే	సర్వసంపత్తిపూరిణీ	"
13) లలాటవాసుభాగ	"	వింగభాత్మనే	సర్వసంప్రదమయీ	"
14) లలాటకృష్ణభాగ	"	సుశుమ్నాత్మనే	సర్వద్వంద్వక్షయంకరీ	"

“హృద్గూఢ సర్వసౌభాగ్యదాయక చక్రేశ్వరైః త్రిపురవాసినైః సమః”

“వల్లభదాయకౌగిలీనూప స్వాత్మాత్మనే ఈశితాసిద్ధ్యై సమః”

“అశరిచ్చిన్నగూఢ స్వాత్మాత్మనే సర్వవశంకరీముద్రాంతే సమః”

• గండమపగా కపోలము (కణత)

పం చమా పరణం. బహిర్దళారం.

“దశార చక్రాయ నమః” ఇతివ్యాకరణం శ్లోకం

1. కర్మకర్త	నామ	ప్రదానార్థ్యనే	పర్వశ్లిక్షదా	దేవైవ్య సమః
2) బాసామూల	”	అపానార్థ్యనే	పర్వపంపర్ప)దా	”
3) వాసుదేత్ర	”	వ్యానార్థ్యనే	పర్వచీటుంకరీ	”
4) కుక్షీశకోణ	”	ఉదానార్థ్యనే	పర్వమంగళకారీనే	”
5) కుక్షీవాయుకోణ	”	సమానార్థ్యనే	పర్వకామప్రదా	”
6) వాసుజాను	”	నాగార్థ్యనే	పర్వదుఃఖవిమోచనీ	”
7) గుర	”	కూర్చార్థ్యనే	పర్వమృత్యుస్మరకమనీ	”
8) దక్షజాను	”	కృతార్థ్యనే	పర్వవిఘ్నవివాశినీ	”
9) కుక్షీనిగృతికోణ	”	దేవదత్తార్థ్యనే	పర్వాంగమండరీ	”
10) కుక్షీ వహ్నికోణ	”	ధనంజయార్థ్యనే	పర్వపౌభాగ్యదాయినీ	”

“హృదయాప సర్వాంశసాధక చక్రేశ్వరైస్త్రిపురాత్రియై సమః”

“కులారులయోగినీ రూప స్వాత్మార్థే పశితానీర్దైవ సమః”

“అపరిచ్ఛయాప స్వాత్మార్థే సర్వాన్మాదినీ ముద్రాయై సమః”

షష్ఠావరణం

“ఓం అంతర్దూర చక్రాయ సమః” ఇతి వ్యాకరణం సప్తమ్య.

1) దక్షనాపా	యాప	లేచకాగ్న్యార్థే	సర్వజ్ఞ	శ్వేతైవమః
2) *దిక్షసృక్ష్మిణీ	"	పాచకాగ్న్యార్థే	సర్వశక్తిప్రదా	"
3) దక్షిణ	"	కోపకాగ్న్యార్థే	సర్వైశ్వర్యప్రదా	"
4) దక్షిణపుష్కరా	"	దాహకాగ్న్యార్థే	సర్వజ్ఞానమయః	"
5) నీలవనీ	"	పాచకాగ్న్యార్థే	సర్వవ్యాధివిహారి	"

* సృక్ష్మిణీ = అనగా అంతర్దూర చక్రము నోటివిషమలంఘ్య, కుశీయంఘ్య.

6) వామవృషణ	రూప	తూరకాగామ్యత్వే	సర్వాధారస్వరూపాభేద్యైశ్వర్యము
7) వామస్తప	"	ఉద్ధారకాగామ్యత్వే	సర్వపాపహర
8) వామవృక్షిణీ	"	క్షోభకాగామ్యత్వే	సర్వానందము
9) వామనాసా	"	చృంభకాగామ్యత్వే	సర్వరక్షాస్వరూపిణీ
10) నాసాగ్ర	"	మోహకాగామ్యత్వే	పర్యవ్యర్థలంఛదా

“హృద్రూప సర్వరక్షాశర చక్రేశ్వరైస్త్రిపురమాలివ్యైశ్వర్యము”

“ఘగర్భయోగినురూప స్వార్థాత్మనే ప్రాకామ్యసిద్ధైస్త్వైశ్వర్యము”

“అపరిచ్ఛిన్నరూప స్వార్థాత్మనే మహాంకుశముద్రామైశ్వర్యము”

సప్తమావరణం

“అష్టకోణ చక్రాయశ్వము” ఇతి వ్యాపకం స్వస్య.

	మాట	సూచన	సూచన	సూచన
1)	చిలుక దక్షుడు	మాట	సూచన	సూచన
2)	కంఠ పక్షుడు	"	కామశ్రీ	"
3)	మానవ దక్షుడు	"	మోక్ష	"
4)	నాభి దక్షుడు	"	విమలా	"
5)	నాభి పాపము	"	అమలా	"
6)	మానవ మామము	"	జయనీ	"
7)	కంఠ పాపము	"	సర్వేశ్వర	"
8)	చిలుక పాపము	"	కామ	"

“మానవ సర్వేశ్వర మాట చిత్రేశ్వర త్రిపురాస్థి నామ సము”

“రమాసర్వేశ్వర మాట సర్వేశ్వర భుక్తిదేవ సము”

“అపరీక్షిత మాట సర్వేశ్వర భుక్తిదేవ సము”

అష్టమా వ రణం.

“హృదయ త్రికోణాభోభాగ రూప పంచతన్మాతాత్మ
కేభ్యో సర్వ బృంభస బాణేభ్యో నమః”

“తద్దక్ష భాగరూప మన ఆత్మకాభ్యాం సర్వమోహన
ధనుర్భ్యాంనమః”

“తదూర్ధ్వభాగరూప రాగాత్మకాభ్యాం సర్వవశంకర
పాశాభ్యాం నమః”

“తద్వామభాగరూప ద్వేషాత్మకాభ్యాం సర్వస్తంభ
కరాంకుశాభ్యాం నమః”

“త్రికోణ చక్రాయ నమః ఇతివ్యాసకం న్యస్య”

“హృదయ త్రికోణాగ్రభాగరూప మహత్తత్త్వైర్మనే
కామేశ్వరీ దేవ్యై నమః”

“తద్దక్షకోణరూప అహంకారాత్మనే వక్త్రేశ్వరీదేవ్యై
నమః”

“తద్వామకోణరూప అవ్యక్తాత్మనే భగనూచినదేవ్యై
నమః”

“హృద్రూపసర్వసిద్ధిప్రస వక్త్రేశ్వర్యై త్రిపురాంకా
యై నమః”

“అతిరహస్యయోగినీరూప స్వాత్మాత్మనే ఇచ్ఛా
సిద్ధ్యై నమః”

“అపరిచ్ఛిన్న స్వాత్మాత్మనే చీజముద్రాయై నమః”

నవమావరణం

“బిందుచక్రాయ నమః” ఇతి వ్యాఘ్రకం న్యస్య.

“హృన్మన్మథాప నిరుపాధిక సంవిన్మాత్రరూప కామే
శ్వరాంక నిలయామై సచ్చిదానందైక బ్రహ్మాత్మనే పర
దేవతామై లలితామై మహాత్రిపురసుందర్యై నమః”

“నిరుపాధిక చైతన్యమేవ సచ్చిదానంద ధర్మక
మంతఃకరణ ప్రతిబింబితం, సదా అహమేవే త్వనుసంధానం
లలితాయా తాహిత్య మితి విభావ్య, అభేద సంబంధేన
చిత్వాది ధర్మవిశిష్ట సంవిదశ్చ తాదాత్మ్య సంబంధరూపం,
కామాంక యంత్రణం విశేషణం విభావ్య, ఉపాధ్యభావ
రూప శుక్లత్వేనోపలక్ష్మితాసతీ శుద్ధసంవిదేవ శుక్లచరణః
చిత్తవిశిష్ట, సంవిత్పాదమిక పరాహంతాత్మక స్ఫుర్తి
యాపేణ రాగేణోపలక్ష్మితాసతీ రక్తచరణః అహ మాకార
వృత్తి నిరూపితా విషయతా చరణయో ర్మిథో విశేషణ
విశేష్య భావరూపైవ తదుభయ సామరస్య మితి విభావ్య”

“హృదూప సర్వానందమయ చక్రేశ్వర్యై మహా
త్రిపురసుందర్యై నమః”

“పరాపర రహస్యయోగినీరూప స్వాత్మాత్మనే
ప్రాప్తిసిద్ధ్యై నమః”

“అపరిచ్ఛిన్నరూప స్వాత్మాత్మనే యోనిమద్రదామై
నమః” ఇతి తత్త్వత్వాన స్పర్శపూర్వకం, సమ్యగమనంధా

యోగచారాన్ సమర్పయేత్. మనసా హరిల్పయేత్
తద్వధా—

మా న స పూ జ

1. ఏవ మహర్షిచ్ఛిన్నతయా భావితాయా, లలితాయాస్యే
మహిమ్యైవ ప్రతిష్ఠిత మ్మాననం అనుసందధామి.
2. వియదాది స్థూలప్రపంచరూప పాదగతస్య నామరూపా
త్మక మలస్య సచ్చిదానందైక రూపత్వ భావనాజలేన త్కాలేనం
పాశ్యం భావయామి.
3. సూక్ష్మప్రపంచరూప హస్తగతస్య తస్యత్కాలేన మర్ష్యం
చింతయామి.
4. భావనారూపానా మపామపి కబలీకారరూప సూచయనం
విభావయామి.
5. స త్త్వచిత్వానందత్వా ద్దృఢిలావయవావచ్ఛేదన, భావనా
జల సంపర్కరూపం స్నాన మనుచింతయామి.
6. తేష్వేవానయవేషు ప్రసక్తాయా భావనాత్మక వృత్తి
విశేష్యతాయాః ప్రాంతనం వృత్తివిషయత్వ భావనేన
వశ్రుం కల్పయామి.
7. నిర్విషయత్వ నిరంజనత్వ అశోకత్వ అమృతత్వా ద్యనేక
ధర్మరూపా ద్యాధరణాని ధర్మ్యభేదభావనేన సమర్పయామి.

8. స్వశక్తిరఘటక పార్థివ భాగానాం జడతాపనయేన చిన్మాత్ర తావశేష మాపం గంధం ప్రయచ్ఛామి.
9. అకాశ భాగానాం తథా భావనేన భుష్పాశి దదామి.
10. వాయువ్యభాగానాం తథా భావనయా భూపయామి.
11. తైజసభాగానాం తథా కరణేనో స్థీపయామి.
12. అమృతభాగాం స్తథా విభావ్య వివేదయామి.
13. షోడశాంతేందు మండలవ్య తథా భావనేన తాంబూల కల్పన మాచరామి.
14. పరాపశ్యం త్యాది విభిల శబ్దానాం నాదద్వారా బ్రహ్మణ్యుపసంహార చింతనేన స్రువీమి.
15. విషయేషు భావమానానాం చిత్తవృత్తీనాం విషయ జడతా నిరాసనేన బ్రహ్మాశి విలాపనేన ప్రవక్షిణీ కరోమి.
16. తానాం విషయేభ్యః పరావర్తనేన బ్రహ్మైక ప్రవణ తయా ప్రణమామి.

ఇత్యుపచర్య జహుయాత్.

“విహితావిహిత విషయావృత్తయ ఉత్పన్నా,
అహం త్వం గురుర్దేవతే త్యాదయః తాః సర్వా శ్చక్రరాజ
స్థానంత శక్తికదంబరూపా స్తత్తత్సృక్కురూపా యే యే

సంస్కారాశ్చ తత్సర్వం చిన్మాత్రమేవేతి విభావనయా
నిర్వికల్పత్వానం స్వాత్మని జహామ”.

“ప్రకృత భావనాసు యే గురుచరణాది శక్తికడం
కాంతా విషయా స్తే స్వీకృత చిన్మాత్ర యాపాన పరస్పరం
భిన్నతే ఇతి-భావనాయా తర్పయామ”.

“తిథి చక్ర ముక్త యాపం కాలచక్రం దేశచక్రం
చ సర్వమస్తి భాతి, ప్రియం చ నతు నామయాప వదత
సర్వం బ్రహ్మైవేతి విభావయామ”.

అథవా పూర్వ లిఖితాం నిత్యా భావనా మిహైవ
శ్వాసవిరూపన ఫలికాం కుర్యాత్.

“తేన మనః పననాశ్మనా మైక్య నిర్మూలనేన శ్రీ
మృహూర్తాన్, ద్వా, వేకం ముహూర్త మవచ్ఛిన్నం
యాపయేత్ తతో పరీర్య ప్రాణాయామత్రయం ఋష్యాది
స్యానత్రయం చ కృత్వా, గురుం స్తువేతేతి సర్వం శివం”.

ఓం సర్వ ప్రజాం మేగోపాయ

ఓం శాంతిః

సర్వం శ్రీపరదేవతార్పణ మస్తు.

శ్రీ ఈశ్వర సత్యవారాయణశర్మగారి గ్రంథములు

శాస్త్ర, సంప్రదాయ రహస్యములను మర్మమువిడిచి విప్లి
చెప్పి శ్రీశర్మగారి గ్రంథములన్నియు ప్రతివారు చదువతగినవి

శ్రీ సత్సత్యపాసనా	సాధన సామగ్రి (దుర్గాసత్సతి
శ్రమము 8-00	అధ్యాత్మిక విమర్శిసారము)
సిద్ధాంత శిఖిమణి	1,2 భా. 15 4-00 3వ భా 6 00
(శైవగ్రంథరాజము) అచ్చులో	4వ భాగము 8 00
దేవిభావా రహస్యము 4-00	జీవావందన నాటకము 3-00
అమృతో ముచ్చటలు	దేవీసూక్త పరమార్థము 1 60
1, 2 భా. 3-00	కలిసంతరణమంత్ర
సౌరిమంత్ర పాఠము	విపరణము 4-00
(సప్తరము ఆంధ్రపద్య	శ్రీదుర్గాస్తుతి 3-00
ఆంగ్ల గద్యానువాదము) 1-00	శక్తిపాఠము 4-00
శ్రీరాజవిద్యాగీత (భగవద్గీత	శివరాత్రి పరతత్త్వము 1 00
పవమాభ్యాయము) 4-00	సోఽహంసమారి 1-00
శ్రీ లక్ష్మీహృదయము 6-00	శ్రీవిద్యాంధ్ర రాష్యము 3 00
బీజేశ్వరమతి 0-50	శ్రీసత్యవారాయణశర్మ
రాత్రు సాధనము 0-75	సాధనము 4-00
కాలానికా శతకము 0-75	అచ్చు కా త గి స వి
శ్రీసూక్త రహస్యార్థము 3-00	అకాలావిపర్యమారికాస్తోత్రము
శ్రీ సాధాగ్య లక్ష్మీ	రాస్కర వక్షత్రమం
హృదయము 1-00	అరసచక్రి శ్లోత్ర మాయాశ్మయము
శ్రీకాళిదాస దేవీపంచస్తవి 6-00	కావ్యీశ్వర శతకము
	ప్రీతివాద శతకము

శ్రీ ఈశ్వర సత్యనారాయణశర్మగారి అంశవానియగు
శ్రీ దువ్వూరి నరసింహమూర్తిగారి గ్రంథములు

1. గుండలిని సాధనానుభవము. 4-00

"గుండలిని సాధనకు ప్రారంభమునకలుగు సంభాషణల తొలగించును. అత్తార్పణము, రామరాజ్యము, పరమేశ్వరానుగ్రహము, అనుభవరహస్యము, మణిపూరకతేంద్రము, నర్మదయాగము, స్వాదిష్టానము, ఉత్తరాయణ - దక్షిణాయనములు, స్వర్ణయోగము, మూలాధారము, పంచకన్యలు, కల్పవృక్షము, త్రిమూలము, సుప్రకుండలిని - ఋణకుండలిని, కొకకయజ్ఞము, సీతాస్వయంవరము మొదలగు వివిధకౌముది విషయములను, ప్రతిష్ఠాప్రమాణములతో కరతలామలకముగా వివరించిన గ్రంథము. కొందఱిప్రతులె కలవు."

2. ఈశావాస్యపనిషత్తు 4-00 (కాశ్మీరైకదర్శన వాల్మీ)

"రావనోపనిషత్తు, రేవ్యేపనిషత్తు, త్రిపురతాపిన్యూపనిషత్తు, నృసింహోత్తరతాపిని, యాజ్ఞపియవంశ. బ్రహ్మోపనిషత్తు, సుధారోపనిషత్తు, యోగతత్త్వ, శ్రేణాశ్మతలోపనిషత్తు మొదలగు ఉపనిషత్తుల వివరణముతో ఈశావాస్యము కాశ్మీరైకదర్శనముగా సరికొనెనదానితో వివరింపబడిన ఉత్తమ గ్రంథము"

1. నవగ్రహపూజా ప్రయోగము—అచ్చలూ

(శ్రీ విద్యారణ్యభాష్య, గ్రహయంత్రములతో)

అమృతాశాసనవి

2. వీచాక్షరవిధుంటు

3. నృసింహపూర్వకాపిని - శంకరభాష్యానువాదము

4. సిద్ధమంత్రములు (శ్రీ విద్యార్ణవము)

గ్రంథములు :- 1. సాధన గ్రంథ మండలి, కేనారి.

2. శ్రీ దువ్వూరి నరసింహమూర్తి

గవరవీడి, శ్రీహనుమం - P.O. శ్రీహనుమం ఉద్ధా.

సాధన గ్రంథ మండలి, కేనారి. 522 201

